

รายงานผลสัมฤทธิ์ของแผนปฏิบัติการ



ด้านสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ศิลปกรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๐
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘



คำนำ

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกองจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม ได้จัดทำรายงานผลสัมฤทธิ์ แผนปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๐) ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ เพื่อเป็นการติดตามและประเมินผลในการบรรลุค่า เป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนแม่บทภายใต้ ยุทธศาสตร์ชาติ แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ รวมถึง การรายงานปัญหา อุปสรรค และแนวทางการปรับปรุงการดำเนินการ เพื่อเป็นข้อมูล ในการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๐) ให้บรรลุค่าเป้าหมายของแผนแต่ละระดับในระยะถัดไป

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
กองจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม
กลุ่มงานนโยบายสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม
ธันวาคม ๒๕๖๘



ส่วนที่ ๑

บทสรุปผู้บริหาร



รายงานผลสัมฤทธิ์แผนปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๐) ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร

แผนปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๐) เป็นแผนระดับที่สามในเชิงประเด็น (Issues) จัดทำขึ้นโดยสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม ในการประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๖ และผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการประชุม ครั้งที่ ๔/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓ และนำเข้าสู่ระบบติดตามและประเมินผลแห่งชาติ (eMENCN) ในเดือนมิถุนายน ๒๕๖๕ โดยแผนปฏิบัติการมีความสอดคล้องต่อเป้าหมายและตัวชี้วัดแผนระดับต่าง ๆ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ประเด็น ๖ พื้นที่และเมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ในหมวดหมู่ที่ ๒ ท้องที่ที่ยั่งยืน หมวดหมู่ที่ ๘ พื้นที่และเมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืน และหมวดหมู่ที่ ๑๑ ลดความเสี่ยงภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ นอกจากนี้ ยังเป็นแผนปฏิบัติการที่ใช้ขับเคลื่อนแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ จัดการสภาพแวดล้อมเมืองและมลพิษ โดยแผนปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมฯ มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมระยะ ๑๕ ปี ของประเทศให้มีความพร้อมต่อการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ มีวิสัยทัศน์ “สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ได้รับการอนุรักษ์เพื่อเป็นรากฐานการพัฒนาอย่างสมดุลและยั่งยืนในปี ๒๕๘๐” ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ ๓ ด้าน ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเครื่องมือกลไกการจัดการบริหาร

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ได้มีการประกาศใช้แผนปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๐) ผ่านระบบ eMENCN และจากการติดตามความก้าวหน้าของการดำเนินงานภายใต้แผนปฏิบัติการฯ ในระยะ ๓ ปี โดย เป้าหมายสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๐) มุ่งเน้นการอนุรักษ์ คุ้มครอง พื้นฟูและใช้ประโยชน์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม การสร้างความตระหนัก รับรู้ รับผิดชอบและเฝ้าระวังรักษาสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมของประชาชนในทุกกระดับ และเสริมสร้างและสนับสนุน กลไก เครื่องมือ องค์กรเพื่อเพิ่มความเข้มแข็งและประสิทธิภาพแก่ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมของประเทศ

การดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการฯ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ขับเคลื่อนแผนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดผลลัพธ์เชิงประจักษ์ โดยเฉพาะในมิติการอนุรักษ์ คุ้มครอง และการจัดการพื้นที่สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการสนับสนุนการพัฒนาอย่างสมดุลและยั่งยืนของประเทศ สามารถสรุปผลการบรรลุค่าเป้าหมายตัวชี้วัดย่อยของแผนปฏิบัติการฯ ได้ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม พบว่า ตัวชี้วัดย่อยด้านจำนวนและผลสำเร็จของแหล่งที่ได้รับการคุ้มครองทางสิ่งแวดล้อมสามารถดำเนินการได้จำนวน ๑๓๕ พื้นที่ สูงกว่าค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ ๓๓ พื้นที่ (เป้าหมายปี ๒๕๖๘) ส่งผลให้บรรลุค่าเป้าหมายตามแผนอย่างครบถ้วน ทั้งนี้ การดำเนินงานดังกล่าวส่งผลให้การเพิ่มพื้นที่ที่ได้รับการอนุรักษ์ คุ้มครอง พื้นฟู และใช้ประโยชน์อย่าง

เหมาะสม นำไปสู่การบรรลุเป้าหมายรวมของแผนปฏิบัติการฯ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ นอกจากนี้ บรรลุตัวชี้วัดย่อยจำนวนแหล่งธรรมชาติและศิลปกรรมที่ได้รับการจัดการตามแนวทางภูมินิเวศหรือเกณฑ์การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและการติดตามประเมินผล สามารถดำเนินการได้จำนวน ๑๒๖ พื้นที่ ซึ่งสูงกว่าค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างมีนัยสำคัญ (เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๑๑ พื้นที่) สะท้อนให้เห็นถึงความก้าวหน้าในการจัดทำเครื่องมือเชิงพื้นที่ เช่น ผังภูมินิเวศและแนวทางการบริหารจัดการพื้นที่อนุรักษ์เพื่อประยุกต์ใช้ในระดับพื้นที่ โดยเฉพาะในพื้นที่แหล่งธรรมชาติและแหล่งศิลปกรรม ประเภทยานามชนชนเก่าในพื้นที่ภาคใต้ ส่งผลให้ตัวชี้วัดดังกล่าวบรรลุค่าเป้าหมายตามแผนในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

สำหรับตัวชี้วัดย่อยการประเมินขีดความสามารถในการรองรับการใช้ประโยชน์ในแหล่งสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ยังไม่ปรากฏผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ เนื่องจากอยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมด้านฐานข้อมูลและการพัฒนาเครื่องมือประเมินที่เหมาะสม ขณะที่ตัวชี้วัดด้านระบบฐานข้อมูลแหล่งสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมระดับประเทศ มีการปรับปรุงและพัฒนาฐานข้อมูลอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ในภาพรวมคิดเป็นร้อยละ ๘๓.๓๓ ซึ่งสามารถนำข้อมูลไปใช้ประกอบการบริหารจัดการเชิงนโยบายได้ในระดับหนึ่ง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ การดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ และการมีส่วนร่วมของภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยตัวชี้วัดย่อยการเกิดโครงการและกิจกรรมจากกลุ่มองค์กรภาคประชาชนโดยเฉพาะในระบบการศึกษาเด็กและเยาวชน มีผลสัมฤทธิ์ร้อยละ ๔๘.๑๕ ขณะที่ตัวชี้วัดบุคลากรภาครัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความรู้ความเข้าใจด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม มีผลสัมฤทธิ์ร้อยละ ๖๐.๔๑ ส่วนตัวชี้วัดการเกิดเครือข่ายการอนุรักษ์ฯ โดยเฉพาะกลุ่มเด็กและเยาวชน มีผลสัมฤทธิ์ร้อยละ ๔๐.๐๐ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการเริ่มก่อตัวของเครือข่ายภาคประชาชนในระดับพื้นที่ และเป็นฐานสำคัญสำหรับการขยายผลในระยะต่อไป

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาเครื่องมือกลไกการจัดการบริหาร การดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ พบว่า ตัวชี้วัดย่อยการพัฒนากลไกโครงสร้างองค์กรที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานทั้งในระดับส่วนกลางและระดับท้องถิ่น มีผลสัมฤทธิ์ร้อยละ ๓๓.๓๓ ขณะที่ตัวชี้วัดกลไกทางเศรษฐศาสตร์ โมเดลด้านการเงิน การคลัง หรือแหล่งทุน มีผลสัมฤทธิ์ร้อยละ ๒๕.๐๐ และตัวชี้วัดช่องทางการเสริมสร้างและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน มีผลสัมฤทธิ์ร้อยละ ๖๘.๔๒ และตัวชี้วัดการพัฒนากลไกทางกฎหมายในระดับพื้นที่ ยังไม่ปรากฏผลการดำเนินงานในปีงบประมาณดังกล่าว

โดยสรุปผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมแห่งชาติ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในตัวชี้วัดย่อยที่มุ่งเน้นผลลัพธ์เชิงพื้นที่และการจัดการเชิงระบบ ซึ่งสามารถบรรลุและเกินค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ ขณะเดียวกัน ตัวชี้วัดย่อยการพัฒนากลไกเชิงโครงสร้างและกฎหมายยังอยู่ในระยะเริ่มต้นของการขับเคลื่อน ทั้งนี้ ผลการดำเนินงานดังกล่าวสามารถใช้เป็นฐานข้อมูลสำคัญในการกำหนดแนวทางและยกระดับการดำเนินงานของแผนในระยะถัดไป เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการอนุรักษ์และการพัฒนาที่ยั่งยืนอย่างเป็นรูปธรรมต่อไป

ค่าเป้าหมายหลักของตัวชี้วัดย่อยภายใต้แผนปฏิบัติการฯ สรุปได้ดังนี้

ตัวชี้วัดย่อยภายใต้แผนปฏิบัติการฯ	ร้อยละ ค่าเป้าหมาย
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม	
๑) จำนวนและผลสำเร็จของแหล่งฯ ที่ได้รับการคุ้มครองทางสิ่งแวดล้อม	๕๓.๕๙
๒) จำนวนแหล่งฯ ที่ได้รับการจัดการตามแนวทางภูมินิเวศหรือเกณฑ์การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและการติดตามประเมินผล	๘๑.๘๒
๓) การประเมินขีดความสามารถในการรองรับการใช้ประโยชน์ในแหล่งฯ	๐.๐๐
๔) ระบบฐานข้อมูลแหล่งฯ ระดับประเทศ	๘๓.๓๓
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	
๑) เกิดโครงการและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องจากกลุ่มองค์กรภาคประชาชนโดยเฉพาะในระบบการศึกษาเด็กและเยาวชน	๔๘.๑๕
๒) บุคลากรภาครัฐ เอกชน และหน่วยงานท้องถิ่นที่มีความรู้ความเข้าใจทางด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม	๖๐.๔๑
๓) เกิดเครือข่ายด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม กลุ่มองค์กรภาคประชาสังคม โดยเฉพาะเด็กและเยาวชน	๔๐.๐๐
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาเครื่องมือกลไกการบริหาร	
๑) มีกลไกโครงสร้างขององค์กรที่เหมาะสม และมีประสิทธิภาพทำงาน ได้อย่างคล่องตัวมากขึ้น ทั้งในระดับส่วนกลางและระดับท้องถิ่น	๓๓.๓๓
๒) กลไกทางกฎหมายเกิดขึ้นหลายระดับ โดยเฉพาะระดับพื้นที่ ออกโดยท้องถิ่น	๐.๐๐
๓) กลไกทางเศรษฐศาสตร์ โมเดลด้านการเงิน การคลังหรือแหล่งทุน	๒๕.๐๐
๔) ช่องทางการเสริมสร้างและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน	๖๘.๔๒

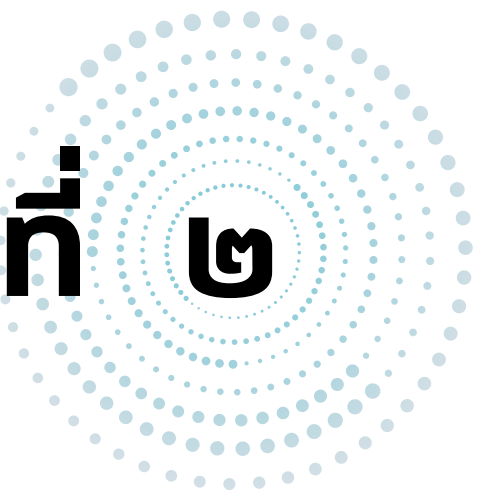
โดยในส่วนของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ มีรายละเอียดในการบรรลุค่าเป้าหมาย ดังนี้

ประเด็นที่ ๖ พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ แผนแม่บทฯ การพัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท ที่มีเป้าหมาย ประเทศไทยมีพื้นที่ที่มีแผนผังภูมินิเวศเพื่อเป็นกรอบในการพัฒนาเมืองน่าอยู่ ชนบทมั่นคง เกษตรยั่งยืน และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ รวมทั้งผังพื้นที่อนุรักษ์ ทรัพยากร ธรรมชาติ แหล่งโบราณคดี ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ สามารถบรรลุค่าเป้าหมายระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ที่กำหนดให้มีแผนผังภูมินิเวศ เพิ่มขึ้นอีก ๑ ภาค โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ได้ดำเนินการในพื้นที่ภาคใต้

ในส่วนของแผนย่อยภายใต้แผนแม่บทยุทธศาสตร์ชาติ ที่มีเป้าหมาย ความยั่งยืนทางภูมินิเวศ ภูมิสังคม และภูมิวัฒนธรรม โดยปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ดำเนินการแล้วในพื้นที่ภาคใต้ ๑๔ จังหวัด (จังหวัดชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช กระบี่ พังงา ภูเก็ต พัทลุง ตรัง ปัตตานี สงขลา สตูล นราธิวาส และยะลา) ซึ่งสามารถบรรลุค่าเป้าหมายระยะ ๕ ปี ที่กำหนดให้เพิ่มขึ้นอีกอย่างน้อยใน ๓ จังหวัด ของ ๒ ภาค ดังนั้น คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ ของค่าเป้าหมาย

แผนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ มีการจัดทำผังภูมินิเวศย่านชุมชนเก่าในพื้นที่ภาคใต้ ๒ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสงขลา และนครศรีธรรมราช จำนวน ๑๕ แห่ง/ชุมชน และผังภูมินิเวศสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมในพื้นที่ภาคใต้รวม ๑๔ จังหวัด จำนวน ๘๘ ผัง (แหล่ง) ส่งผลให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ร้อยละ ๑๐๐ ของพื้นที่เป้าหมาย ซึ่งเป็นภาคใต้ทั้งหมด (สีเขียว)

แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ การบรรลุค่าเป้าหมายการมีระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมที่มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย เป้าหมายตัวชี้วัดย่อย ได้แก่ ๑) ร้อยละของแหล่งธรรมชาติมีผลการประเมินอยู่ในระดับดีตามเกณฑ์การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์ ๒) จำนวนกลไกและ/หรือเครื่องมือในการบริหารจัดการแหล่งธรรมชาติและแหล่งศิลปกรรมตามหลักวิชาการเพิ่มขึ้น และ/หรือได้รับการปรับปรุงทบทวนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ (บรรลุ) ๓) จำนวนพื้นที่ที่มีการบริหารจัดการแหล่งธรรมชาติและแหล่งศิลปกรรมตามหลักวิชาการเพิ่มขึ้น (บรรลุ) และ ๔) ฐานข้อมูลสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม ได้รับการปรับปรุง หรือพัฒนาให้เป็นปัจจุบัน สามารถใช้ประกอบการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ร้อยละ ๘๓.๓๓ (ไม่บรรลุ) ทั้งนี้ต้องบรรลุเป้าหมาย ๓ ใน ๔ ตัวชี้วัด จึงจะบรรลุเป้าหมายตัวชี้วัดหลักในแต่ละปี โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ บรรลุเป้าหมาย ๓ ใน ๔ ตัวชี้วัด จึงถือว่าบรรลุค่าเป้าหมายการมีระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมที่มีประสิทธิภาพในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ซึ่งยังต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องจนกว่าจะสิ้นสุดแผนต่อไป



ส่วนที่ ๒

ผลสัมฤทธิ์รายปีของการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการ
ด้านสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมฯ (พ.ศ. ๒๕๖๘)



ส่วนที่ ๒ ผลสัมฤทธิ์รายปีของการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมฯ (พ.ศ. ๒๕๖๘)

๒.๑ ผลสัมฤทธิ์การดำเนินการตามแผนปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมฯ ต่อเป้าหมายรวมและค่าเป้าหมายรวมของแผน

๒.๑.๑ ผลสัมฤทธิ์การดำเนินการของทั้งแผนปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมฯ ต่อเป้าหมายรวมและค่าเป้าหมายรวมของแผน

(๑) เป้าหมายรวม

อนุรักษ์ คุ้มครอง ปันฟู และใช้ประโยชน์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมอย่างสมดุลด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน

(๒) ค่าเป้าหมายรวม

● พื้นที่ที่มีการดำเนินการอนุรักษ์ คุ้มครอง ปันฟู และใช้ประโยชน์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๓๓ พื้นที่*

การบรรลุผลสัมฤทธิ์ของแผนปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๐) ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘ เทียบกับค่าเป้าหมายรวมของแผน ในทั้งระยะเวลา ๕ ปีแรก (พ.ศ. ๒๕๖๕)*	
ค่าเป้าหมายที่สัมฤทธิ์ : เกินร้อยละ ๑๐๐	☒ บรรลุตามค่าเป้าหมาย (สีเขียว)** ☐ บรรลุมากกว่าร้อยละ ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีเหลือง)** ☐ ดำเนินการได้ร้อยละ ๕๐ - ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีส้ม)** ☐ ดำเนินการได้น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของค่าเป้าหมาย (สีแดง)**

หมายเหตุ *๓๓ พื้นที่ ใช้ฐานข้อมูลจากตารางที่ ๑ แสดงพื้นที่ที่ได้รับการคุ้มครองทางสิ่งแวดล้อมฯ รายปี

ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงาน

การดำเนินการเพื่ออนุรักษ์ คุ้มครอง ปันฟู และใช้ประโยชน์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมอย่างสมดุลด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ พื้นที่ที่มีการดำเนินการอนุรักษ์ คุ้มครอง ปันฟู และใช้ประโยชน์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๓๓ พื้นที่ ซึ่งสามารถดำเนินการได้ ๑๓๕ พื้นที่ สามารถบรรลุเป้าหมายรวม และมีผลการดำเนินงานเกินกว่าเป้าหมายที่กำหนด (ตารางที่ ๑)

ตารางที่ ๑ แสดงพื้นที่ที่ได้รับการคุ้มครองทางสิ่งแวดล้อมฯ รายปี

พื้นที่ที่ได้รับการคุ้มครองทางสิ่งแวดล้อม	จำนวนพื้นที่ ปี ๒๕๖๖	จำนวนพื้นที่ ปี ๒๕๖๗	จำนวนพื้นที่ ปี ๒๕๖๘
๑. พื้นที่ต้นแบบสิ่งแวดล้อมธรรมชาติที่ได้รับการประกาศ เป็นมรดกจังหวัด (เพิ่มขึ้นปีละ ๒ แห่ง) <i>หมายเหตุ</i> ปีละ ๒ แห่ง มาจากค่าเฉลี่ยของจำนวนแหล่งธรรมชาติที่ได้รับการ ประกาศเป็นมรดกจังหวัดตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๖๓) ปี ๒๕๖๗ ประกาศมรดกจังหวัดบึงกาฬ (บึงโขงหลง อำเภอบึงโขงหลง และอำเภอกะลา)	เพิ่มขึ้น ๒ แห่ง	เพิ่มขึ้น ๒ แห่ง	เพิ่มขึ้น ๒ แห่ง
	-	๑ แห่ง	-
๒. พื้นที่ต้นแบบสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ที่ได้รับการ ประกาศเป็นมรดกจังหวัด (เพิ่มขึ้นปีละ ๗ แห่ง) <i>หมายเหตุ</i> ปีละ ๗ แห่ง มาจากค่าเฉลี่ยของจำนวนแหล่งศิลปกรรมที่ได้รับการ ประกาศเป็นมรดกจังหวัดตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๖๓)	เพิ่มขึ้น ๗ แห่ง	เพิ่มขึ้น ๗ แห่ง	เพิ่มขึ้น ๗ แห่ง
	๔๔ แห่ง	๑๑ แห่ง	๒๖ แห่ง
๓. แหล่งมรดกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติที่ได้รับการ ขึ้นทะเบียนมีแผนการจัดการพื้นที่ตามหลักการ การพัฒนาอย่างยั่งยืน และ IUCN และ ICOMOS <i>หมายเหตุ</i> **เป้าหมายปีละ ๑ แห่ง ๑) จำนวนแหล่งมรดกโลกทางธรรมชาติ มีจำนวน ๓ แห่ง ได้แก่ พื้นที่กลุ่มป่า ดงพญาเย็น - เขาใหญ่ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวร - ห้วยขาแข้ง และพื้นที่กลุ่มป่าแก่งกระจาน ๒) จำนวนแหล่งมรดกโลกทางวัฒนธรรมปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๕ มีจำนวน ๓ แห่ง แต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ มีเพิ่มขึ้นเป็นจำนวน ๔ แห่ง ได้แก่ นครประวัติศาสตร์ พระนครศรีอยุธยา เมืองประวัติศาสตร์สุโขทัยและเมืองบริวาร แหล่งโบราณคดี บ้านเชียง และเมืองโบราณศรีเทพ และโบราณสถานสมัยทวารวดีที่เกี่ยวข้อง และในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ เพิ่มขึ้น ๑ แห่ง ได้แก่ ภูพระบาท ประจักษ์พยานแห่ง วัฒนธรรมสิมาสมัยทวารวดี ๓) ทั้ง ๘ แห่ง มีแผนบริหารจัดการพื้นที่ที่ได้เสนอต่อศูนย์มรดกโลกแล้ว **ในปี ๒๕๖๘ ไม่มีการขึ้นทะเบียนเพิ่มเติม	๖ แห่ง	๖ แห่ง	๖ แห่ง
	๗ แห่ง มีแผนบริหารจัดการ พื้นที่ที่ได้เสนอต่อ ศูนย์มรดกโลกแล้ว	๘ แห่ง มีแผนบริหารจัดการ พื้นที่ที่ได้เสนอต่อ ศูนย์มรดกโลกแล้ว	๘ แห่ง ไม่มีการขึ้นทะเบียน แหล่งมรดกโลก เพิ่มเติม
๔. พื้นที่ขับเคลื่อนการอนุรักษ์และพัฒนากรุงรัตนโกสินทร์ และเมืองเก่า <i>หมายเหตุ</i> **เป้าหมายขับเคลื่อนอย่างน้อยเพิ่มขึ้นปีละ ๒ เมือง เริ่มดำเนินการขับเคลื่อนแผนผังแม่บทการอนุรักษ์และพัฒนากรุง รัตนโกสินทร์ ปี ๒๕๖๔ และแผนผังแม่บทการอนุรักษ์และพัฒนาเมืองเก่า ๒ เมือง ปี ๒๕๖๔ - ปี ๒๕๖๕ (๓ เมือง : พิมาย นครราชสีมา และระยอง)	เมืองที่มีแผนฯ ได้นำไปสู่การปฏิบัติ เพิ่มขึ้น ๓ เมือง	เมืองที่มีแผนฯ ได้นำไปสู่การปฏิบัติ เพิ่มขึ้น ๕ เมือง	เมืองที่มีแผนฯ ได้นำไปสู่การปฏิบัติ เพิ่มขึ้น ๗ เมือง
	เพิ่มขึ้น ๑๒ เมือง ที่มีแผนฯ ได้นำไปสู่ การปฏิบัติ ๑๒ เมืองเก่า ลพบุรี สงขลา แพร่ นครศรีธรรมราช ปัตตานี สุพรรณบุรี พะเยา ตาก สกลนคร สตูล ระนอง สุรินทร์	เพิ่มขึ้น ๒ เมือง ที่มีแผนฯ ได้นำไปสู่ การปฏิบัติ ๒ เมืองเก่า ๑) เชียงใหม่ ๒) จันทบุรี	อยู่ระหว่าง ดำเนินการติดตาม
๕. พื้นที่จัดทำหรือขับเคลื่อนแผนผังภูมินิเวศ แผนบริหารจัดการพื้นที่อนุรักษ์ ผังพื้นที่อนุรักษ์ แนวทางการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม <i>หมายเหตุ</i> อ้างอิงจากเป้าหมายตัวชี้วัดแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมฯ ที่ตั้งไว้ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ จำนวน ๑๑ พื้นที่	๑๑ พื้นที่	๑๑ พื้นที่	๑๑ พื้นที่
	๔ แห่ง ๑) บึงโขงหลง จ.บึงกาฬ ๒) น้ำตกธารารักษ์ จ.ตาก	๒๓ แห่ง ๑) บึงโขงหลง จ.บึงกาฬ ๒) น้ำตกธารารักษ์ จ.ตาก	๙๔ แห่ง ๑) บึงโขงหลง จ.บึงกาฬ ๒) น้ำตกธารารักษ์ จ.ตาก

พื้นที่ที่ได้รับการคุ้มครองทางสิ่งแวดล้อม	จำนวนพื้นที่ ปี ๒๕๖๖	จำนวนพื้นที่ ปี ๒๕๖๗	จำนวนพื้นที่ ปี ๒๕๖๘
	๓) โป่งพุร้อนสมอทอง จ.อุทัยธานี ๔) โป่งพุร้อนพระร่วง จ.กำแพงเพชร ๕) หาดสุขสำราญ (ไม่รู้ต) จ.ตราด ๖) หาดบานชื่น จ.ตราด และหาดที่จัดทำผังพื้นที่ อนุรักษ์ (ภาคกลางและ ภาคตะวันออก) ๑๗ หาด	๓) โป่งพุร้อนสมอทอง จ.อุทัยธานี ๔) โป่งพุร้อนพระร่วง จ.กำแพงเพชร ๕) หาดสุขสำราญ (ไม่รู้ต) จ.ตราด ๖) หาดบานชื่น จ.ตราด และหาดที่จัดทำผังพื้นที่ อนุรักษ์ (ภาคกลางและ ภาคตะวันออก) ๑๗ หาด	๓) โป่งพุร้อนสมอทอง จ.อุทัยธานี ๔) โป่งพุร้อนพระร่วง จ.กำแพงเพชร ๕) หาดสุขสำราญ (ไม่รู้ต) จ.ตราด ๖) หาดบานชื่น จ.ตราด ๗) จัดทำผังพื้นที่ อนุรักษ์พื้นที่แหล่ง ธรรมชาติและแนว ทางการอนุรักษ์ในพื้นที่ ภาคใต้ ๑๔ จังหวัด (ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง สงขลา ปัตตานี ยะลา นราธิวาส พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง สตูล และ ระนอง) ๙ ประเภท (๘๘ ผัง) ๑) ชายหาด ๓๓ ผัง ๒) น้ำตก ๒๓ ผัง ๓) ภูเขา ๖ ผัง ๔) เกาะ ๓ ผัง ๕) ถ้ำ ๑๔ ผัง ๖) โป่งพุร้อน ๑ ผัง ๗) แหล่งน้ำ ๔ ผัง ๘) ซากดึกดำบรรพ์ ๑ ผัง ๙) ธรณีสัณฐานและภูมิ ลักษณะวรรณนา ๓ ผัง
	ย่านชุมชนเก่า ๕๐ ผัง (พื้นที่)	ย่านชุมชนเก่า ๑๙ ผัง (พื้นที่)	ย่านชุมชนเก่า ๑๕ ผัง (พื้นที่)
ค่าเป้าหมายทั้งหมด	๒๙ พื้นที่	๓๑ พื้นที่	๓๓ พื้นที่
รวม	๗๐ พื้นที่	๘๒ พื้นที่	๑๓๕ พื้นที่

๒.๑.๒ ผลสัมฤทธิ์การดำเนินการของแผนย่อยภายใต้แผนปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมฯ ต่อเป้าหมายรวมและค่าเป้าหมายรวมของแผน

(๑) เป้าหมายรวม

อนุรักษ์ คุ้มครอง พัฒนา และใช้ประโยชน์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม อย่างสมดุลด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน

(๒) ค่าเป้าหมายรวม

● พื้นที่ที่มีการดำเนินการอนุรักษ์ คุ้มครอง พัฒนา และใช้ประโยชน์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๓๓ พื้นที่

แผนย่อยภายใต้แผนปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมฯ ที่มีการดำเนินการในประเด็น การกำหนดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปสู่เป้าหมายรวม และค่าเป้าหมายรวม มีดังนี้

๑) จำนวนและผลสำเร็จของแหล่งฯ ที่ได้รับการคุ้มครองทางสิ่งแวดล้อม

การบรรลุผลสัมฤทธิ์ของแผนย่อยภายใต้แผนปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมฯ เทียบกับค่าเป้าหมายรวมของแผนในทวิงระยะเวลา ๕ ปีแรก (พ.ศ. ๒๕๖๕)*	
ค่าเป้าหมายที่สัมฤทธิ์ ๑๐๐	☒ บรรลุตามค่าเป้าหมาย (สีเขียว)** ☐ บรรลุมากกว่าร้อยละ ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีเหลือง)** ☐ ดำเนินการได้ร้อยละ ๕๐ - ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีส้ม)** ☐ ดำเนินการได้น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของค่าเป้าหมาย (สีแดง)**

ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงาน

ปี พ.ศ. ๒๕๖๘ จำนวนและผลสำเร็จของแหล่งฯ ที่ได้รับการคุ้มครองทางสิ่งแวดล้อม ที่สามารถนำไปสู่เป้าหมายเพื่อให้พื้นที่ที่มีการดำเนินการอนุรักษ์ คุ้มครอง พัฒนา และใช้ประโยชน์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๒๔ พื้นที่ ซึ่งสามารถดำเนินการได้ ๒๖ พื้นที่ สามารถบรรลุค่าเป้าหมายรวมคิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ (ตารางที่ ๒)

ตารางที่ ๒ แสดงจำนวนและผลสำเร็จของแหล่งฯ ที่ได้รับการคุ้มครองทางสิ่งแวดล้อม (ตัวชี้วัดของแผนย่อยภายใต้แผนปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมฯ)

พื้นที่ที่ได้รับการคุ้มครองทางสิ่งแวดล้อม	จำนวนพื้นที่ปี ๒๕๖๖	จำนวนพื้นที่ปี ๒๕๖๗	จำนวนพื้นที่ปี ๒๕๖๘
๑. พื้นที่ต้นแบบสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ ที่ได้รับการประกาศเป็นมรดกจังหวัด (เพิ่มขึ้นปีละ ๒ แห่ง) <i>หมายเหตุ ปีละ ๒ แห่ง มาจากค่าเฉลี่ยของจำนวนแหล่งธรรมชาติที่ได้รับการประกาศเป็นมรดกจังหวัดตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๖๓ ปี ๒๕๖๗ ประกาศมรดกจังหวัดบึงกาฬ (บึงโขงหลง อำเภอบึงโขงหลง และอำเภอลำดวน)</i>	เพิ่มขึ้น ๒ แห่ง	เพิ่มขึ้น ๒ แห่ง	เพิ่มขึ้น ๒ แห่ง
	-	๑ แห่ง	-
๒. พื้นที่ต้นแบบสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ที่ได้รับการประกาศเป็นมรดกจังหวัด (เพิ่มขึ้นปีละ ๗ แห่ง) <i>หมายเหตุ ปีละ ๗ แห่ง มาจากค่าเฉลี่ยของจำนวนแหล่งศิลปกรรมที่ได้รับการประกาศเป็นมรดกจังหวัดตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๖๓</i>	เพิ่มขึ้น ๗ แห่ง	เพิ่มขึ้น ๗ แห่ง	เพิ่มขึ้น ๗ แห่ง
	๔๔ แห่ง	๑๑ แห่ง	๒๖ แห่ง
๓. แหล่งมรดกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติที่ได้รับการขึ้นทะเบียนมีแผนการบริหารจัดการพื้นที่ตามหลักการการพัฒนาอย่างยั่งยืน IUCN และ ICOMOS	๖ แหล่ง	๖ แหล่ง	๖ แหล่ง
	๗ แหล่ง มีแผนบริหารจัดการ	๘ แหล่ง มีแผนบริหารจัดการ	๘ แหล่ง ไม่มีการขึ้นทะเบียน

พื้นที่ที่ได้รับการคุ้มครองทางสิ่งแวดล้อม	จำนวนพื้นที่ ปี ๒๕๖๖	จำนวนพื้นที่ ปี ๒๕๖๗	จำนวนพื้นที่ ปี ๒๕๖๘
หมายเหตุ ๑. จำนวนแหล่งมรดกโลกทางธรรมชาติ มีจำนวน ๓ แหล่ง ได้แก่ พื้นที่กลุ่มป่าดงพญาเย็น - เขาใหญ่ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวร - ห้วยขาแข้ง และพื้นที่กลุ่มป่าแก่งกระจาน ๒. จำนวนแหล่งมรดกโลกทางวัฒนธรรมปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๕ มีจำนวน ๓ แหล่ง ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ เพิ่มขึ้น ๔ แหล่ง ได้แก่ (๑) นครประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา (๒) เมืองประวัติศาสตร์สุโขทัยและเมืองบริวาร (๓) แหล่งโบราณคดีบ้านเชียง และ (๔) เมืองโบราณศรีเทพ และโบราณสถานสมัยทวารวดีที่เกี่ยวข้อง และในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ เพิ่มขึ้น ๑ แหล่ง ได้แก่ ภูพระบาท ประจักษ์พยานแห่งวัฒนธรรมสมัยทวารวดี ๓. ทั้ง ๘ แหล่ง มีแผนบริหารจัดการพื้นที่ที่ได้เสนอต่อศูนย์มรดกโลกแล้ว	พื้นที่ที่ได้เสนอต่อศูนย์มรดกโลกแล้ว	พื้นที่ที่ได้เสนอต่อศูนย์มรดกโลกแล้ว	แหล่งมรดกโลกเพิ่มเติม
๔. พื้นที่ขับเคลื่อนการอนุรักษ์และพัฒนากรุงรัตนโกสินทร์และเมืองเก่า หมายเหตุ ปี ๒๕๖๔ เริ่มดำเนินการขับเคลื่อนแผนผังแม่บทการอนุรักษ์และพัฒนากรุงรัตนโกสินทร์ และแผนแม่บทและผังแม่บทการอนุรักษ์และพัฒนาบริเวณเมืองเก่า ๒ เมือง ได้แก่ เมืองเก่าธนบุรี และเมืองเก่าลำพู - ปี ๒๕๖๕ (๓ เมือง : พิมาย นครราชสีมา และระยอง)	เมืองที่มีแผนฯ ได้นำไปสู่การปฏิบัติเพิ่มขึ้น ๕ เมือง เพิ่มขึ้น ๑๒ เมือง เมืองเก่าที่มีแผนฯ ได้นำไปสู่การปฏิบัติ (ลพบุรี แพร่ ตาก พะเยา นครศรีธรรมราช สงขลา ปัตตานี สุพรรณบุรี สตูล สกลนคร สุรินทร์ และระนอง)	เมืองที่มีแผนฯ ได้นำไปสู่การปฏิบัติเพิ่มขึ้น ๗ เมือง เพิ่มขึ้น ๒ เมือง เมืองเก่าที่มีแผนฯ ได้นำไปสู่การปฏิบัติ (เชียงใหม่ และจันทบุรี)	เมืองที่มีแผนฯ ได้นำไปสู่การปฏิบัติเพิ่มขึ้น ๙ เมือง อยู่ระหว่างติดตามผลการดำเนินงาน
ค่าเป้าหมายทั้งหมด	๒๐ พื้นที่	๒๒ พื้นที่	๒๔ พื้นที่
รวม	๖๓ พื้นที่	๒๒ พื้นที่	๒๖ พื้นที่

๒) จำนวนแหล่งฯ ที่ได้รับการจัดการตามแนวทางภูมินิเวศหรือเกณฑ์การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและการติดตามประเมินผล

การบรรลุผลสัมฤทธิ์ของแผนย่อยภายใต้แผนปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมฯ เทียบกับค่าเป้าหมายรวมของแผนในทั้งระยะเวลา ๕ ปีแรก (พ.ศ. ๒๕๖๕)*	
ค่าเป้าหมายที่สัมฤทธิ์ ๑๐๐	☒ บรรลุตามค่าเป้าหมาย (สีเขียว)** ☐ บรรลุมากกว่าร้อยละ ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีเหลือง)** ☐ ดำเนินการได้ร้อยละ ๕๐ - ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีส้ม)** ☐ ดำเนินการได้น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของค่าเป้าหมาย (สีแดง)**

ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงาน

ปี พ.ศ. ๒๕๖๘ จำนวนแหล่งฯ ที่ได้รับการจัดการตามแนวทางภูมินิเวศหรือเกณฑ์การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและการติดตามประเมินผล ที่ได้รับการคุ้มครองทางสิ่งแวดล้อม ที่สามารถนำไปสู่เป้าหมายเพื่อให้พื้นที่ที่มีการดำเนินการอนุรักษ์ คุ้มครอง ปันฟู และใช้ประโยชน์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๑๑ พื้นที่ ซึ่งสามารถดำเนินการได้เพิ่มขึ้น ๑๒๖ พื้นที่ สามารถบรรลุค่าเป้าหมายรวมคิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ (ตารางที่ ๓)

ตารางที่ ๓ แสดงแหล่งฯ ที่ได้รับการจัดการตามแนวทางภูมินิเวศหรือเกณฑ์การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและการติดตามประเมินผล (ตัวชี้วัดของแผนย่อยภายใต้แผนปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมฯ)

พื้นที่ที่ได้รับการคุ้มครองทางสิ่งแวดล้อม	จำนวนพื้นที่ ปี ๒๕๖๖	จำนวนพื้นที่ ปี ๒๕๖๗	จำนวนพื้นที่ ปี ๒๕๖๘
พื้นที่จัดทำหรือขับเคลื่อนแผนผังภูมินิเวศ แผนบริหารจัดการพื้นที่อนุรักษ์ ผังพื้นที่อนุรักษ์ แนวทางการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	๑๑ พื้นที่	๑๑ พื้นที่	๑๑ พื้นที่
<u>หมายเหตุ</u> อ้างอิงจากเป้าหมายตัวชี้วัดแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมฯ ที่ตั้งไว้ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ จำนวน ๑๑ พื้นที่ ปี ๒๕๖๕ : ๒ แห่ง (โป่งพุร้อนสมอทอง จ.อุทัยธานี โป่งพุร้อนพระร่วง จ.กำแพงเพชร)	๔ แห่ง ๑) บึงโขงหลง จ.บึงกาฬ ๒) น้ำตกธารารักษ์ จ.ตาก ๓) โป่งพุร้อนสมอทอง จ.อุทัยธานี ๔) โป่งพุร้อนพระร่วง จ.กำแพงเพชร	๒๓ แห่ง ๑) บึงโขงหลง จ.บึงกาฬ ๒) น้ำตกธารารักษ์ จ.ตาก ๓) โป่งพุร้อนสมอทอง จ.อุทัยธานี ๔) โป่งพุร้อนพระร่วง จ.กำแพงเพชร ๕) หาดสุขสำราญ (ไม่รู้ต) จ.ตราด ๖) หาดบานชื่น จ.ตราด ๗) จัดทำผังพื้นที่อนุรักษ์ พื้นที่แหล่งธรรมชาติและแนวทางการอนุรักษ์ในพื้นที่ภาคใต้ ๑๔ จังหวัด (ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง สงขลา ปัตตานี ยะลา นราธิวาส พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง สตูล และระนอง) ๙ ประเภท (๘๘	๙๔ แห่ง ๑) บึงโขงหลง จ.บึงกาฬ ๒) น้ำตกธารารักษ์ จ.ตาก ๓) โป่งพุร้อนสมอทอง จ.อุทัยธานี ๔) โป่งพุร้อนพระร่วง จ.กำแพงเพชร ๕) หาดสุขสำราญ (ไม่รู้ต) จ.ตราด ๖) หาดบานชื่น จ.ตราด ๗) จัดทำผังพื้นที่อนุรักษ์ พื้นที่แหล่งธรรมชาติและแนวทางการอนุรักษ์ในพื้นที่ภาคใต้ ๑๔ จังหวัด (ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง สงขลา ปัตตานี ยะลา นราธิวาส พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง สตูล และระนอง) ๙ ประเภท (๘๘

พื้นที่ที่ได้รับการคุ้มครองทางสิ่งแวดล้อม	จำนวนพื้นที่ ปี ๒๕๖๖	จำนวนพื้นที่ ปี ๒๕๖๗	จำนวนพื้นที่ ปี ๒๕๖๘
			ฝั่ง) ๑) ชายหาด ๓๓ ฝั่ง ๒) น้ำตก ๒๓ ฝั่ง ๓) ภูเขา ๖ ฝั่ง ๔) เกาะ ๓ ฝั่ง ๕) ถ้ำ ๑๔ ฝั่ง ๖) โป่งพุร้อน ๑ ฝั่ง ๗) แหล่งน้ำ ๔ ฝั่ง ๘) ซากดึกดำบรรพ์ ๑ ฝั่ง ๙) ธรณีสัณฐานและภูมิ ลักษณะวรรณ ๓ ฝั่ง
	ย่านชุมชนเก่า ๑๕ ฝั่ง (พื้นที่)	ย่านชุมชนเก่า ๑๙ ฝั่ง (พื้นที่)	ย่านชุมชนเก่า ๑๕ ฝั่ง (พื้นที่)
รวม	๑๙ พื้นที่	๔๒ พื้นที่	๑๒๖ พื้นที่

๒.๒ ผลสัมฤทธิ์ของแต่ละแผนย่อยภายใต้แผนปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๐) ต่อเป้าหมายและค่าเป้าหมายของแต่ละแผนย่อย

๒.๒.๑ ผลสัมฤทธิ์ของแผนปฏิบัติการฯ : ด้านการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม

(๑) เป้าหมาย

อนุรักษ์ คุ้มครอง ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม
อย่างสมดุลด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน

(๒) ค่าเป้าหมาย

(๒.๑) จำนวนและผลสำเร็จของแหล่งฯ ที่ได้รับการคุ้มครองทางสิ่งแวดล้อม

การบรรลุผลสัมฤทธิ์ของแผนปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๐) : ด้านการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม ต่อค่าเป้าหมายของแผน (แผนย่อย) จำนวนและผลสำเร็จของแหล่งฯ ที่ได้รับการคุ้มครองทางสิ่งแวดล้อม ที่กำหนดไว้ในห้วงระยะเวลา ๕ ปีแรก (พ.ศ. ๒๕๖๕)*	
ค่าเป้าหมายที่สัมฤทธิ์ ๕๓.๕๙	☐ บรรลุตามค่าเป้าหมาย (สีเขียว)** ☐ บรรลุมากกว่าร้อยละ ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีเหลือง)** ☒ ดำเนินการได้ร้อยละ ๕๐ - ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีส้ม)** ☐ ดำเนินการได้น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของค่าเป้าหมาย (สีแดง)**

ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงาน

การดำเนินการเพื่อนำไปสู่การบรรลุค่าเป้าหมายหลัก จำนวนและผลสำเร็จของแหล่งฯ ที่ได้รับการคุ้มครองทางสิ่งแวดล้อม ด้านการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม ของแผนปฏิบัติการฯ ประกอบด้วย ๖ แผนงาน ๓๓ ตัวชี้วัดย่อย ซึ่งสามารถดำเนินการได้คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๑๔ ของค่าเป้าหมาย (ตารางที่ ๔)

ตารางที่ ๔ แสดงเป้าหมายผลสัมฤทธิ์ของแผนปฏิบัติการฯ : ด้านการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม (จำนวนและผลสำเร็จของแหล่งฯ ที่ได้รับการคุ้มครองทางสิ่งแวดล้อม)

แผนงาน/ แนวทางปฏิบัติ	ตัวชี้วัดย่อย (ภายใต้แนวทางปฏิบัติ)	ผลการดำเนินงาน			ช่วงเวลา ที่แผน กำหนด	ค่า เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์	ร้อยละ ผล สัมฤทธิ์
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘			
เป้าหมาย : อนุรักษ์ คุ้มครอง ปันฟู และใช้ประโยชน์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมอย่างสมดุลด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน							
ค่าเป้าหมายหลัก : จำนวนและผลสำเร็จของแหล่งฯ ที่ได้รับการคุ้มครองทางสิ่งแวดล้อม							๕๓.๕๗
๑. แผนงานด้านการจัดทำแผนฟื้นฟูแหล่งธรรมชาติและแหล่งศิลปกรรม จัดทำแนวทางเพื่อฟื้นฟูพื้นที่สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมที่เป็นพื้นที่วิกฤติหรือพื้นที่ที่มีคุณค่า ความสำคัญและได้รับผลกระทบจากโครงการพัฒนา	๑. พื้นที่สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมที่วิกฤตหรือมีคุณค่า มีวิธีการรูปแบบ แนวทาง และแผนการดำเนินงานในการฟื้นฟูพื้นที่ที่เหมาะสม <i>หมายเหตุ ยังไม่มีพื้นที่ที่วิกฤต ที่ต้องฟื้นฟู</i>	- (ยังไม่ได้ดำเนินการ)	- (ยังไม่ได้ดำเนินการ)	- (ยังไม่ได้ดำเนินการ)	ปีที่ ๑-๕* *ปี ๒๕๖๖ เป็นปีแรกที่เริ่มติดตามตามแผนปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมฯ		๐.๐๐
	๒. โครงการที่มีผลกระทบรุนแรงหรือวิกฤต ต่อสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมได้รับการแก้ไข <i>หมายเหตุ ยังไม่มีพื้นที่ที่มีผลกระทบรุนแรงหรือที่วิกฤต ที่ต้องฟื้นฟู แก้ไข</i>	- (ยังไม่ได้ดำเนินการ)	- (ยังไม่ได้ดำเนินการ)	- (ยังไม่ได้ดำเนินการ)	ปีที่ ๑-๕		๐.๐๐
	๓. โครงการที่จะเปลี่ยนแปลงหรือส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ต้องการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม <i>หมายเหตุ โครงการต้องเสนอผ่านกลไก คณะอนุกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม หรือ คณะอนุกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม/ประจำจังหวัด</i>	มีโครงการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมเสนอ มีโครงการที่ต้องประเมินและศึกษาใหม่ตามความเห็นของคณะอนุกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมโครงการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมสะพานข้ามทางรถไฟบนทางหลวงหมายเลข	มีโครงการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมเสนอ มีโครงการที่ต้องประเมินและศึกษาใหม่ตามความเห็นของคณะอนุกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมโครงการพัฒนาบริเวณพื้นที่แหลมสนอ่อน จ.สงขลา ได้แก่ ๑) โครงการก่อสร้าง	มีโครงการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมเสนอ มีโครงการที่ต้องประเมินและศึกษาใหม่ตามความเห็นของคณะอนุกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมโครงการพัฒนาบริเวณพื้นที่แหลมสนอ่อน ริมทะเลสาบสงขลา และหาดสมิหลา	ปีที่ ๑-๕		๑๐๐.๐๐

แผนงาน/ แนวทางปฏิบัติ	ตัวชี้วัดย่อย (ภายใต้แนวทางปฏิบัติ)	ผลการดำเนินงาน			ช่วงเวลา ที่แผน กำหนด	ค่า เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์	ร้อยละ ผล สัมฤทธิ์
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘			
เป้าหมาย : อนุรักษ์ คุ้มครอง ปั่นฟู และใช้ประโยชน์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมอย่างสมดุลด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน							
	พิจารณา	๓๓๓๓๙ (สายห้วย ชินสีห์ - พญาไม้) อ.เมือง จ.ราชบุรี	อาคารศูนย์ควบคุม ความมั่นคงท่าเรือ จังหวัดสงขลา ๒) โครงการพัฒนา ท่าเรือรองรับเรือ สำราญ (Cruise) และ ๓) โครงการพัฒนา พื้นที่แหลมสนอ่อน ๔) การสร้างศูนย์ เรียนรู้เพื่อการฟื้นฟู สุขภาพและ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม สัตว์	จ.สงขลา ได้แก่ ๑) โครงการพัฒนา พื้นที่และปรับปรุง ภูมิทัศน์บริเวณ ริมทะเลสาบสงขลา ๒) โครงการพัฒนา พื้นที่และปรับปรุง ภูมิทัศน์บริเวณแหล่ง ท่องเที่ยวหาดสมิหลา ๓) โครงการก่อสร้าง ศูนย์ช่วยเหลือ ผู้ประสบภัยทางน้ำ จังหวัดสงขลา (ศรชล. ภาค ๒)			
๒. แผนงานด้านการ ขับเคลื่อนการดำเนินการ ฟื้นฟูแหล่งธรรมชาติและ แหล่งศิลปกรรม เพิ่มศักยภาพขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นในการ จัดการขยะและน้ำเสียใน แหล่งธรรมชาติและ ศิลปกรรม โดยความร่วมมือ ระหว่างสถาบันการศึกษา และภาคเอกชน	๑. ร้อยละ ๘๐ ของ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นมีศักยภาพในการ จัดการขยะและน้ำเสียใน แหล่งธรรมชาติและแหล่ง ศิลปกรรม ปี ๒๕๖๔ : ชุมชนและสถาน ประกอบการส่วนใหญ่มี บ่อบำบัดน้ำเสีย ปี ๒๕๖๕ : ทต.บึงโขงหลง ได้ออกบัญญัติเกี่ยวกับ ระบบบำบัดน้ำเสีย ครัวเรือน	ร้อยละ ๘๐ ของ องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ๑ พื้นที่ (บึงโขงหลง) ๑ เขตห้ามล่าฯ/ ๑ ทต. (เทศบาล บึงโขงหลง) ปี ๒๕๖๖ : อยู่ระหว่าง ดำเนินการ เรื่อง ของการขออนุญาต การตรวจสอบเมื่อ มีเรื่องร้องเรียน โดยใช้ พ.ร.บ. ควบคุมอาคารฯ	ร้อยละ ๘๐ ของ องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ๑ พื้นที่ (บึงโขงหลง) ๑ เขตห้ามล่าฯ/ ๑ ทต. (เทศบาล บึงโขงหลง) แนวทาง/วิธีการ แก้ไขปัญหาการ ระบายน้ำเสียลงบึง โขงหลงจากร้านค้า รีสอร์ท และ บ้านเรือน บริเวณ รอบบึงโขงหลง ของเขตห้ามล่าสัตว์ ป่าบึงโขงหลง	ร้อยละ ๘๐ ของ องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ๒ พื้นที่ (หาดสุขสำราญและ หาดบ้านขึ้น)/ ๑ ตำบล (ต.ไม้รูด) เพิ่มประสิทธิภาพ การบริหารจัดการ ขยะมูลฝอยและ ของเสียอันตราย เพื่อลดผลกระทบ ด้านมลพิษและ สิ่งแวดล้อมใน พื้นที่ โดยลงพื้นที่ ร่วมกับหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องระดับ พื้นที่ ติดตาม ตรวจสอบประเมิน สถานภาพการ ดำเนินงานสถานที่ กำจัดขยะมูลฝอย ของ อบต.ไม้รูด	ปีที่ ๑-๕		๐.๐๐
	๒. ผู้ประกอบการในพื้นที่ แหล่งธรรมชาติและแหล่ง ศิลปกรรมให้ความร่วมมือ ในการจำกัดขยะและการ ปล่อยน้ำเสียอย่างถูกวิธี	ร้อยละ ๘๐ ของ ผู้ประกอบการ ทต.บึงโขงหลง จัดทำระบบ ฐานข้อมูลร้านค้า โดยจัดอบรมให้แก่	ร้อยละ ๘๐ ของ ผู้ประกอบการ ทต.บึงโขงหลง จัดจุดรวมขยะให้กับ ร้านค้า และมีการ จัดเก็บขยะทุก ๆ	ร้อยละ ๘๐ ของ ผู้ประกอบการ หาดสุขสำราญ (ไม้รูด) มีโครงการ สนับสนุนกิจกรรม พัฒนาการ	ปีที่ ๑-๕		๐.๐๐

แผนงาน/ แนวทางปฏิบัติ	ตัวชี้วัดย่อย (ภายใต้แนวทางปฏิบัติ)	ผลการดำเนินงาน			ช่วงเวลา ที่แผน กำหนด	ค่า เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์	ร้อยละ ผล สัมฤทธิ์
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘			
เป้าหมาย : อนุรักษ์ คุ้มครอง ปันฟู และใช้ประโยชน์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมอย่างสมดุลด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน							
	ปี ๒๕๖๖ : ร้านค้าร่วมกับ ทต.บึงโขงหลงดำเนินการ จัดหาถังขยะรองรับสำหรับ แยกประเภทขยะ (ชุมชน บ้านดอนกลาง)	ผู้ประกอบการ ร้านค้า (ชุมชน บ้านดอนกลาง)	๒ วัน (ชุมชนบ้าน ดอนกลาง)	ท่องเที่ยวที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ความรู้ด้าน การ Upcycling หรือการนำขยะ พลาสติก สิ่งของ เหลือใช้ มา สร้างสรรค์ให้มี คุณค่ามากยิ่งขึ้นใน แหล่งท่องเที่ยว ด้วยการแปรรูปให้ เกิดเป็นรายได้ ประชาสัมพันธ์			
๓. แผนงานด้านการ ขับเคลื่อนการดำเนินการ ฟื้นฟูแหล่งธรรมชาติและ แหล่งศิลปกรรม ส่งเสริมการลดปริมาณขยะ มูลฝอยในแหล่งธรรมชาติ และแหล่งศิลปกรรม โดย การงดหรือเลิกใช้วัสดุที่ย่อย สลายยากพร้อมทั้งส่งเสริม ความเข้าใจการคัดแยกขยะ มูลฝอยอย่างถูกต้อง และมีการ จัดการอย่างเหมาะสม	ร้อยละ ๘๐ ของผู้มีส่วน ร่วมในการลดปริมาณ ขยะมูลฝอยในแหล่ง ธรรมชาติและแหล่ง ศิลปกรรม มีความรู้ ความเข้าใจการคัดแยก ขยะมูลฝอยอย่าง ถูกต้อง และมีการ จัดการอย่างเหมาะสม ปี ๒๕๖๖ : บึงโขงหลง : สสจ. ๙ (อุดรธานี), ทสจ. บึงกาฬ ฝึกอบรมการลด ก๊าซเรือนกระจกจากการ จัดการขยะและของเสีย ในวันที่ ๘ เม.ย. ๖๕	ร้อยละ ๘๐ ของผู้มีส่วนร่วม ลดขยะมีความ เข้าใจ บึงโขงหลง : เทศบาลตำบล บึงโขงหลงจัดอบรม ให้แก่ผู้ประกอบการ ร้านค้าเกี่ยวกับการ จัดการขยะ (ชุมชน บ้านดอนกลาง)	ร้อยละ ๘๐ ของผู้มีส่วนร่วม ลดขยะมีความ เข้าใจ น้ำตกธารารักษ์ : โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ อบรมนักเรียนแกน นำในการบริหาร จัดการสิ่งแวดล้อม จำนวน ๕๐ คน น้ำตกธารารักษ์ : จัดเก็บขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล บริเวณหน้าน้ำตก ธารารักษ์ และ บริเวณทั่วไป อาทิตย์ละ ๑ ครั้ง และบริเวณสำนัก สงฆ์น้ำตกธารารักษ์	ร้อยละ ๘๐ ของผู้มีส่วนร่วม ลดขยะมีความ เข้าใจ หาดสุขสำราญ และหาดบานชื่น : ลดขยะและของ เสีย: แยกขยะ ก่อนทิ้ง และนำ ขยะรีไซเคิลเข้าสู่ ระบบ ใช้บรรจุ ภัณฑ์ที่นำกลับมา ใช้ซ้ำได้ หรือ ผลิตภัณฑ์รักษ์โลก ลดปริมาณขยะ อาหาร (Food Waste) โดยการ วางแผนการซื้อ และการบริโภค	ปีที่ ๑-๕		๐.๐๐
๔. แผนงานด้านการ ขับเคลื่อนการดำเนินการ ฟื้นฟูแหล่งธรรมชาติและ แหล่งศิลปกรรม ส่งเสริมให้มีระบบการบำบัด น้ำเสียขนาดเล็กหรือติดตั้ง ถังดักไขมัน ในบริเวณ ที่กำเนิดน้ำเสียในแหล่ง ธรรมชาติและแหล่ง ศิลปกรรม เพื่อให้ น้ำที่ ปล่อยออกมา มีคุณภาพ ตามมาตรฐานที่กำหนด	องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น/หน่วยงานใน พื้นที่ที่มีการส่งเสริมให้มี ระบบการบำบัดน้ำเสีย ขนาดเล็กหรือติดตั้งถัง ดักไขมัน ในบริเวณ ที่กำเนิดน้ำเสียในแหล่ง ธรรมชาติและแหล่ง ศิลปกรรม	มีหน่วยงาน ส่งเสริมให้มีระบบ การบำบัดน้ำเสีย ๒ หน่วยงาน คือ เทศบาลตำบล บึงโขงหลง และ เทศบาลตำบลบึง จาม ในพื้นที่บึงโขง หลง ดำเนินการ กำหนดกฎระเบียบ ให้มีติดตั้งถังดัก ไขมัน ในบริเวณที่ กำเนิดน้ำเสียก่อน ปล่อยลงสู่ บึง	มีหน่วยงานส่งเสริม ให้มีระบบการ บำบัดน้ำเสีย ๑ หน่วยงาน ทสจ.บึงกาฬ ดำเนินการทดลอง ใช้ต้นกล้าบำบัด น้ำเสียชุมชนนำ ร่อง (บึงประคิษฐ์ - หลักธรรมชาติ) ช่วยธรรมชาติ) บริเวณชุมชนรอบ บึงโขงหลง มีระบบบำบัดน้ำเสีย	มีหน่วยงาน ส่งเสริมให้มีระบบ การบำบัดน้ำเสีย ๑ หน่วยงาน อบต.ไม้รูด ดำเนินการ ปรับปรุง/ บำรุงรักษาระบบ บำบัดน้ำเสีย และพัฒนา สถานที่กำจัด ขยะมูลฝอยให้ได้ มาตรฐานตามที่ กำหนด	ปีที่ ๑-๕		๑๐๐.๐๐

แผนงาน/ แนวทางปฏิบัติ	ตัวชี้วัดย่อย (ภายใต้แนวทางปฏิบัติ)	ผลการดำเนินงาน			ช่วงเวลา ที่แผน กำหนด	ค่า เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์	ร้อยละ ผล สัมฤทธิ์
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘			
เป้าหมาย : อนุรักษ์ คุ้มครอง พื้นฟู และใช้ประโยชน์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมอย่างสมดุลด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน							
		โขงหลง	แบบธรรมชาติ บำบัดขนาดเล็ก (หลักธรรมชาติ ช่วยธรรมชาติ) ในพื้นที่ชุมชนรอบ บึงโขงหลง จำนวน ๔ พื้นที่ ด้วยพื้นที่ ท้องถิ่น เช่น ดินค้ำ ต้นกก และต้นกก กลม เป็นต้น				
๕. แผนงานด้านการ ขับเคลื่อนการดำเนินการ ฟื้นฟูแหล่งธรรมชาติและ แหล่งศิลปกรรม ส่งเสริมการทำเกษตรยั่งยืน ลดและเลิกการใช้สารเคมี รวมถึงปลอดการเผา ใน พื้นที่ใกล้เคียงและโดยรอบ แหล่งธรรมชาติและแหล่ง ศิลปกรรม	๑. จำนวนเกษตรกรที่เข้า ร่วมโครงการส่งเสริมการ ทำเกษตรยั่งยืน ลดและ เลิกการใช้สารเคมีรวมถึง ปลอดการเผา ในพื้นที่ ใกล้เคียงและ/หรือ โดยรอบแหล่งธรรมชาติ <u>* เนื่องจากยังไม่เคยมีการ เก็บข้อมูลมาก่อน จึงใช้ปี ๒๕๖๖ เป็นปีฐาน</u>	๒๐ ราย จำนวน ๒๐ ราย* *ผลการดำเนินงาน ขับเคลื่อนผังและ แผน การบริหาร จัดการพื้นที่ สิ่งแวดล้อมธรรมชาติ น้ำตกธารารักษ์ จังหวัดตาก ประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ โดยมี โครงการที่เกี่ยวข้อง และมีเกษตรกรเข้า ร่วมโครงการ ดังนี้ ๑) ส.ป.ก.ตาก จำนวน ๑๐ ราย ภายใต้โครงการ ส่งเสริมและพัฒนา เกษตรทฤษฎีใหม่ ในเขตปฏิรูปที่ดิน ๒) การอบรม เกษตรกรภายใต้ แผนงานด้านการ พัฒนาที่ดิน (ปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๘) จำนวน ๒๐๐ ราย ของกรมพัฒนา ที่ดิน (ครัวเรือน ในพื้นที่ธารารักษ์ ที่ทำการเกษตร ๒๐ ครัวเรือน)	๓๐๐ ราย - พื้นที่บึงโขงหลง: โครงการพัฒนา ศักยภาพของ เกษตรกรด้านการ เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ของชุมชน เพื่อ ยกระดับอาชีพของ ครอบครัวอย่าง ยั่งยืน ให้กับ เกษตรกรในพื้นที่ โครงการอ่างเก็บน้ำ บึงโขงหลงอัน เนื่องมาจาก พระราชดำริ จำนวน ๒๐๐ ราย พื้นที่บึงโขงหลง : การเลี้ยงผึ้งโพรงป่า เชิงอนุรักษ์เกษตร เลี้ยงผึ้งโพรงในสวน ยางพารา สวน ผลไม้ ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ราย เพื่อสร้างความ หลากหลายทาง ระบบนิเวศ	๓๐๐ ราย - พื้นที่บึงโขงหลง : โครงการส่งเสริม การผลิตและการ ใช้สารอินทรีย์ลด การใช้สารเคมีทาง การเกษตรโดย สนับสนุนปัจจัย การผลิตด้าน การเกษตร ทำน้ำ หมักชีวภาพ จำนวน ๓,๐๐๐ ลิตร เกษตรกรรอบบึง โขงหลง	ปีที่ ๑-๕		๑๐๐.๐๐
	๒. ร้อยละ ๘๐ ของเกษตรกรมีคุณภาพ ชีวิตที่ดีขึ้นจากการ ประเมินผลทางด้าน เศรษฐศาสตร์ และสุขภาพ	ร้อยละ ๘๐ ของเกษตรกร มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น - (ยังไม่ได้ดำเนินการ)	ร้อยละ ๘๐ ของเกษตรกร มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น - (ยังไม่ได้ดำเนินการ)	ร้อยละ ๘๐ ของเกษตรกร มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น - (ยังไม่ได้ดำเนินการ)	ปีที่ ๑-๕		๐.๐๐

แผนงาน/ แนวทางปฏิบัติ	ตัวชี้วัดย่อย (ภายใต้แนวทางปฏิบัติ)	ผลการดำเนินงาน			ช่วงเวลา ที่แผน กำหนด	ค่า เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์	ร้อยละ ผล สัมฤทธิ์
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘			
เป้าหมาย : อนุรักษ์ คุ้มครอง พื้นฟู และใช้ประโยชน์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมอย่างสมดุลด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน							
	๓. ร้อยละ ๗๕ ของแหล่งธรรมชาติ มีคุณภาพสิ่งแวดล้อม ที่อยู่ในระดับดี ข้อมูลจากผลการติดตามและ ประเมินคุณภาพสิ่งแวดล้อม ของแหล่งธรรมชาติ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ร้อยละ ๙๔.๘๓ พ.ศ. ๒๕๖๕ ร้อยละ ๙๕.๘๗	ร้อยละ ๗๕ ของแหล่งธรรมชาติ มีคุณภาพ สิ่งแวดล้อมที่อยู่ใน ระดับดี ร้อยละ ๙๕.๕๗ ของ แหล่งธรรมชาติฯ ที่มี ผลการประเมินอยู่ใน ระดับดีตามเกณฑ์ฯ	ร้อยละ ๗๕ ของแหล่งธรรมชาติ มีคุณภาพ สิ่งแวดล้อมที่อยู่ใน ระดับดี ร้อยละ ๙๕.๕๑ ของแหล่งธรรมชาติฯ ที่มี ผลการประเมิน อยู่ในระดับดี ตามเกณฑ์ฯ	ร้อยละ ๗๕ ของแหล่งธรรมชาติ มีคุณภาพ สิ่งแวดล้อม ที่อยู่ในระดับดี ร้อยละ ๙๔.๗๘ ของแหล่งธรรมชาติฯ ที่มีผลการประเมิน อยู่ในระดับดี ตามเกณฑ์ฯ	ปีที่ ๑-๕		๑๐๐.๐๐
๖. แผนงานด้านการ พัฒนาแหล่งธรรมชาติและ แหล่งศิลปกรรมเพื่อการใช้ ประโยชน์อย่างสมดุล พัฒนาพื้นที่ต้นแบบแหล่ง ธรรมชาติและแหล่งศิลปกรรม เพื่อใช้ประโยชน์เชิงสร้างสรรค์	๑. มีพื้นที่และชุมชน ต้นแบบ ในการบริหาร จัดการพื้นที่แหล่ง ธรรมชาติและแหล่ง ศิลปกรรมอย่างยั่งยืน หมายเหตุ ใช้พื้นฐาน ปี ๒๕๖๓ รวม ๑๔ พื้นที่ โดยพิจารณาจากการ ดำเนินการดังนี้ ๑. ย่านชุมชนเก่า ได้รับ รางวัลเลิศรัฐ ด้านการมี ส่วนร่วม ๑ พื้นที่ ได้แก่ ย่านชุมชนเก่าท่าอุเทน จังหวัดนครพนม ๒. พื้นที่ต้นแบบของการ ประกาศมรดกจังหวัด ๒ จังหวัด (การประกาศ ย่านชุมชนเก่าเป็นมรดก จังหวัด จำนวน ๑๓ ย่าน) พื้นที่ที่ประกาศเป็นมรดก จังหวัด (ลงนามโดยผู้ว่า ราชการจังหวัด) ปี ๒๕๖๕ : ๕๔ พื้นที่	เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๕ จำนวน ๑๐ พื้นที่/ชุมชน ต้นแบบ ๓๘ พื้นที่/ ๑ ชุมชน ๑) น้ำตกธารรักษ์* * สผ. ได้รับรางวัล นวัตกรรมงาน พัฒนาชุมชนที่มี ความโดดเด่น ระดับ ดีเด่น ผลงานผังและ แผนการบริหาร จัดการสิ่งแวดล้อม ธรรมชาติน้ำตก ธารรักษ์ อ.แม่ สอ จ.ตาก กรมการพัฒนา ชุมชน และได้มอบ โล่หน่วยงานและ ชุมชนที่มีมีส่วน ร่วมและมีบทบาท สำคัญในการ สนับสนุนการ บริหารจัดการ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ ได้แก่ โรงเรียนบ้านเจดีย์ โคะ ชุมชนบ้าน เจดีย์โคะ ๒. ประกาศเป็น มรดกจังหวัด จำนวน ๓๗ ย่าน	เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๖ จำนวน ๑๐ พื้นที่/ชุมชน ต้นแบบ พื้นที่ที่ประกาศ เป็นมรดกจังหวัด จำนวน ๑๑ ย่าน ได้แก่ (๑) ย่าน ชุมชนเก่านายม เพชรบูรณ์ (๒) จวนผู้ว่าราชการ จังหวัดอุดรดิตถ์ (หลังเก่า (๓) หอ วัฒนธรรมจังหวัด อุดรดิตถ์ (๔) ย่าน ชุมชนเก่าตลาด บางหลวง ร.ศ. ๑๒๒ นครปฐม (๕) ย่านชุมชนเก่า ตลาดศาลเจ้าโรง ทอง อ่างทอง (๖) ย่านชุมชนเก่า ตลาดมหาชัย สมุทรสาคร (๗) ย่านชุมชนเก่าท่า สัก ภูเก็ต (๘) ชุมชนการค้า ถนนหน้าเมือง ปราจีนบุรี (๙) ชุมชนตลาด กบินทร์บุรี ปราจีนบุรี (๑๐) ชุมชนโคก ปิบ ปราจีนบุรี และ (๑๑) ชุมชน	เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๗ จำนวน ๑๐ พื้นที่/ชุมชน ต้นแบบ พื้นที่ที่ประกาศ เป็นมรดกจังหวัด จำนวน ๒๖ แห่ง ได้แก่ จังหวัด อ่างทอง (ตลาด ศาลเจ้าโรงทอง) ภูเก็ต (ท่าสัก) ปราจีนบุรี (ชุมชน การค้าถนนหน้า เมือง ชุมชนตลาด กบินทร์บุรี ชุมชน โคกปิบ ชุมชน ตลาดศรีมหาโพธิ์) เพชรบูรณ์ (บ้าน นายม) บึงกาฬ (บ้านดอนกลาง- บ้านบึงโขงหลง คุณธรรมวัดศิริ มงคลวราราม) เพชรบุรี (ตลาด ริมน้ำ) พิษณุโลก (ท่ามะปราง ตลาด วังทอง นครไทย บ้านใหม่ ปากพิง ตะวันตก ชุมชน ชาวแพ และพรหม พิราม)	ปีที่ ๑-๕		๑๐๐.๐๐

แผนงาน/ แนวทางปฏิบัติ	ตัวชี้วัดย่อย (ภายใต้แนวทางปฏิบัติ)	ผลการดำเนินงาน			ช่วงเวลา ที่แผน กำหนด	ค่า เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์	ร้อยละ ผล สัมฤทธิ์
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘			
เป้าหมาย : อนุรักษ์ คุ้มครอง ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมอย่างสมดุลด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน							
			ตลาดศรีมหาโพธิ์ ปราจีนบุรี				
	๒. จำนวนแหล่งธรรมชาติและศิลปกรรมที่ได้รับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาพื้นที่ให้เป็นพื้นที่ต้นแบบของการใช้ประโยชน์เชิงสร้างสรรค์ <u>หมายเหตุ</u> ๑. พื้นที่ต้นแบบด้านการอนุรักษ์ที่มีการใช้ประโยชน์เชิงสร้างสรรค์ ได้แก่ พื้นที่ที่มีการวางแผนการใช้ประโยชน์เพื่อการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาพื้นที่อย่างต่อเนื่อง ๒. ใช้ข้อมูลปี ๒๕๖๔ เป็นปีฐาน	ไม่น้อยกว่า ๕ พื้นที่ ๗ พื้นที่ ๑) น้ำตกธารารักษ์ อ.แม่สอด จ.ตาก ๒) บึงโขงหลง จ.บึงกาฬ ๓) พื้นที่ต้นแบบ ย่านชุมชนเก่า ๓ พื้นที่ ได้แก่ - ย่านชุมชนเก่า หนองบัว - ย่านชุมชนเก่าขลุ้ง - ย่านชุมชนเก่า กันตัง ๔) ไป่งพุ่มร้อนสมอทอง จ.อุทัยธานี ๕) ไป่งพุ่มร้อนพระร่วง จ.กำแพงเพชร	ไม่น้อยกว่า ๕ พื้นที่ ๙ พื้นที่ ๑) น้ำตกธารารักษ์ อ.แม่สอด จ.ตาก ๒) บึงโขงหลง จ.บึงกาฬ ๓) พื้นที่ต้นแบบ ย่านชุมชนเก่า ๓ พื้นที่ ได้แก่ - ย่านชุมชนเก่า หนองบัว - ย่านชุมชนเก่าขลุ้ง - ย่านชุมชนเก่า กันตัง ๔) ไป่งพุ่มร้อนสมอทอง จ.อุทัยธานี ๕) ไป่งพุ่มร้อนพระร่วง จ.กำแพงเพชร ๖) หาดสุขสำราญ (หาดไม้รูด) และ หาดบานชื่น จ.ตราด	ไม่น้อยกว่า ๕ พื้นที่ ๑๓ พื้นที่ <u>แหล่งธรรมชาติ</u> ๑) น้ำตกธารารักษ์ อ.แม่สอด จ.ตาก ๒) บึงโขงหลง จ.บึงกาฬ ๓) ไป่งพุ่มร้อนสมอทอง จ.อุทัยธานี ๔) ไป่งพุ่มร้อนพระร่วง จ.กำแพงเพชร ๕) หาดสุขสำราญ (หาดไม้รูด) ๖) หาดบานชื่น จ.ตราด <u>แหล่งศิลปกรรม</u> พื้นที่ต้นแบบ ๗) ย่านชุมชนเก่า ๕ พื้นที่ ได้แก่ - ย่านชุมชนเก่า หนองบัว - ย่านชุมชนเก่าขลุ้ง - ย่านชุมชนเก่า กันตัง - ย่านชุมชนเก่า ตลาดคลองสวน - ย่านชุมชนเก่า ตลาดนครเนื่องเขต ๘) แหล่งโบราณสถาน พระนอน วัดธรรมจักรเสมาราม ๙) เรือนไทยโบราณ ต้นตระกูลสังขปริชา (เรือนปู่เรียน)	ปีที่ ๑-๕		๑๐๐.๐๐
	๓. ร้อยละ ๗๕ ของหน่วยงานเจ้าของพื้นที่สิ่งแวดล้อมธรรมชาติมีความรู้ ความเข้าใจในอนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาแหล่งธรรมชาติอย่างเหมาะสม	ร้อยละ ๗๕ ของหน่วยงานเจ้าของพื้นที่มีความรู้ความเข้าใจ - (ยังไม่ได้ดำเนินการ)	ร้อยละ ๗๕ ของหน่วยงานเจ้าของพื้นที่มีความรู้ความเข้าใจ - (ยังไม่ได้ดำเนินการ)	ร้อยละ ๗๕ ของหน่วยงานเจ้าของพื้นที่มีความรู้ความเข้าใจ - (ยังไม่ได้ดำเนินการ)	ปีที่ ๑-๕		๐.๐๐

แผนงาน/ แนวทางปฏิบัติ	ตัวชี้วัดย่อย (ภายใต้แนวทางปฏิบัติ)	ผลการดำเนินงาน			ช่วงเวลา ที่แผน กำหนด	ค่า เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์	ร้อยละ ผล สัมฤทธิ์
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘			
เป้าหมาย : อนุรักษ์ คุ้มครอง ปั่นฟู และใช้ประโยชน์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมอย่างสมดุลด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน							
	๔. ร้อยละ ๗๕ ของชุมชน มีการใช้ประโยชน์จาก แหล่งธรรมชาติอย่าง เหมาะสมและยั่งยืน	ร้อยละ ๗๕ ของ ชุมชนมีการใช้ ประโยชน์ จากการติดตาม ตามแผนการ บริหารจัดการ พื้นที่ฯ น้ำตก ธารารักษ์ พบว่า ร้อยละ ๘๒ มี การใช้ประโยชน์ เพื่อการอนุรักษ์ ได้แก่ การ ท่องเที่ยวเชิง อนุรักษ์ การการ ส่งเสริมกลุ่ม แม่บ้านทอผ้า พื้นเมือง	ร้อยละ ๗๕ ของ ชุมชนมีการใช้ ประโยชน์ จากการติดตาม ตามแผนการบริหาร จัดการพื้นที่ฯ น้ำตก ธารารักษ์ พบว่า ร้อยละ ๗๕ มีการ ใช้ประโยชน์เพื่อ การอนุรักษ์ ได้แก่ การสนับสนุน ผลิตภัณฑ์/สินค้า OTOP กลุ่มสตรีชน เผ่าม้ง/บ้านเจดีย์ โคะ ม.๖ ม.๗ ม.๑๑ โดยการ ประชาสัมพันธ์การ รับลงทะเบียน และการสนับสนุน การออกบูทจัด จำหน่ายและ แสดงสินค้า เช่น งานประจำปี งาน ในวันสำคัญต่างๆ	ร้อยละ ๗๕ ของ ชุมชนมีการใช้ ประโยชน์ จากการติดตาม ตามแผนการ บริหารจัดการพื้นที่ฯ น้ำตกธารารักษ์ พบว่า ร้อยละ ๗๕ มีการใช้ประโยชน์ เพื่อการอนุรักษ์ ได้แก่ การสนับสนุน ผลิตภัณฑ์/สินค้า OTOP กลุ่มสตรี ชนเผ่าม้ง/บ้าน เจดีย์โคะ ม.๖ ม.๗ ม.๑๑ โดย การประชาสัมพันธ์ การรับลงทะเบียน และการสนับสนุน การออกบูทจัด จำหน่ายและ แสดงสินค้า เช่น งานประจำปี งานในวันสำคัญ ต่างๆ	ปีที่ ๑-๕		๑๐๐.๐๐
๗. แผนงาน ด้านการ พัฒนาแหล่งธรรมชาติและ แหล่งศิลปกรรมเพื่อการ ใช้ ประโยชน์อย่างสมดุล ส่งเสริมและสรรหา บุคลากรต้นแบบด้านการ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและศิลปกรรม เพื่อใช้ประโยชน์เชิง สร้างสรรค์ของวิสาหกิจ ชุมชน	จำนวนบุคลากรต้นแบบ ด้านการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและ ศิลปกรรมเพื่อใช้ ประโยชน์เชิงสร้างสรรค์ ของวิสาหกิจชุมชน <u>หมายเหตุ ใช้ข้อมูลปี ๒๕๖๔ เป็นปีฐาน</u> ปี ๒๕๖๕ : ๑๙ คน	๑๙ บุคลากร ต้นแบบ ๒๑ คน ๑) ผศ.ดร.ดรชนี เอมพันธุ์ รับ รางวัลสตรีสากล ด้านการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม ประจำปี ๒๕๖๖ ๒)นางอมรรัตน์ วังสะพันธ์ หัวหน้า หน่วยงานอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและ ศิลปกรรม ท้องถิ่นจังหวัดบึงกาฬ รับรางวัลวัฒน คุณาธร ประเภท บุคคล ผู้ทำ คุณประโยชน์ต่อ มรดกภูมิปัญญาทาง	๑๙ บุคลากร ต้นแบบ ๒๑ คน ๑) นางอินทิรา เอี่ยมลนัตร์ รองเลขาธิการ สผ. รับรางวัลสตรีดีเด่น ด้านการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม ประจำปี ๒๕๖๗ ๒) สผ. มอบโล่แก่ ผู้ทำคุณประโยชน์แก่ หน่วยงานอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและ ศิลปกรรม ท้องถิ่น ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗ จำนวน ๒๐ คน	๑๙ บุคลากร ต้นแบบ ๑๙ คน สผ. มอบโล่แก่ผู้ทำ คุณประโยชน์แก่ หน่วยงานอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและ ศิลปกรรมท้องถิ่น ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘ จำนวน ๑๙ คน	ปีที่ ๑-๕		๑๐๐.๐๐

แผนงาน/ แนวทางปฏิบัติ	ตัวชี้วัดย่อย (ภายใต้แนวทางปฏิบัติ)	ผลการดำเนินงาน			ช่วงเวลา ที่แผน กำหนด	ค่า เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์	ร้อยละ ผล สัมฤทธิ์
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘			
เป้าหมาย : อนุรักษ์ คุ้มครอง ปั่นฟู และใช้ประโยชน์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมอย่างสมดุลด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน							
		วัฒนธรรมของชาติประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ๓) สผ. มอบโล่แก่ผู้ทำคุณประโยชน์แก่หน่วยอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมท้องถิ่นประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖ จำนวน ๑๙ คน					
๘. ด้านการพัฒนาแหล่งธรรมชาติและแหล่งศิลปกรรมเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างสมดุล การวางแผนงานด้านการอนุรักษ์ ปั่นฟู และใช้ประโยชน์แม่น้ำ คู คลองในฐานะแหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์และเชื่อมโยงกับแนวคิดภูมินิเวศ ในระยะยาว	๑. ระดับความสำเร็จของการจัดทำแผนและผังภูมินิเวศเพื่อการอนุรักษ์ ปั่นฟู และใช้ประโยชน์แหล่งน้ำ <u>หมายเหตุ</u> ๑. จัดทำกรอบแนวทางการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมธรรมชาติบึงโขงหลง ซึ่งคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมเห็นชอบปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ๒. ปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖ ไม่ได้จัดทำแผน/ผังภูมินิเวศแหล่งน้ำเพิ่มเติม แต่มีการขับเคลื่อนกรอบแนวทางการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมธรรมชาติบึงโขงหลง	ร้อยละ ๑๐๐ - (ยังไม่ได้ดำเนินการ)	ร้อยละ ๑๐๐ - (ยังไม่ได้ดำเนินการ)	ร้อยละ ๑๐๐ - (ยังไม่ได้ดำเนินการ)	ปีที่ ๑-๕		๐.๐๐
	๒. จำนวนแหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์ประเภทแหล่งน้ำ มีการจัดทำแผนและผังภูมินิเวศเพื่อการอนุรักษ์ ปั่นฟู และใช้ประโยชน์ที่เหมาะสมตามบริบทของพื้นที่ <u>หมายเหตุ</u> ๑. แหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์ประเภทแหล่งน้ำตามมติคณะรัฐมนตรี ๒ พฤศจิกายน ๒๕๓๒ มี	ร้อยละ ๑๐๐ - (ยังไม่ได้ดำเนินการ)	ร้อยละ ๑๐๐ - (ยังไม่ได้ดำเนินการ)	ร้อยละ ๑๐๐ ๔ ผัง (แห่ง) จัดทำผังภูมินิเวศแหล่งธรรมชาติประเภทแหล่งน้ำในพื้นที่ภาคใต้และแนวทางการอนุรักษ์แหล่งธรรมชาติฯประเภทแหล่งน้ำได้แก่ ทะเลน้อยอุทยานนกน้ำคูขุดทะเลสาบสงขลาทะเลสองห้อง	ปีที่ ๑-๕		๒๑.๐๕

แผนงาน/ แนวทางปฏิบัติ	ตัวชี้วัดย่อย (ภายใต้แนวทางปฏิบัติ)	ผลการดำเนินงาน			ช่วงเวลา ที่แผน กำหนด	ค่า เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์	ร้อยละ ผล สัมฤทธิ์
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘			
เป้าหมาย : อนุรักษ์ คุ้มครอง ปั่นฟู และใช้ประโยชน์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมอย่างสมดุลด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน							
	จำนวน ๑๙ แห่ง จาก ๒๖๓ แห่ง ๒. มีการจัดทำกรอบแนวทางการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมธรรมชาติบึงโขงหลง ซึ่งคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมเห็นชอบปี พ.ศ. ๒๕๖๓ (บึงโขงหลง ไม่ได้เป็นแหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์) ๓. ปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖ ไม่ได้จัดทำแผน/ผังภูมิโนเวศแหล่งน้ำเพิ่มเติม แต่มีการขับเคลื่อนกรอบแนวทางการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมธรรมชาติบึงโขงหลง						
๙. ด้านการพัฒนาแหล่งธรรมชาติและแหล่งศิลปกรรมเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างสมดุล การวางแผนงานด้านการอนุรักษ์ฯ	๑. ร้อยละ ๘๐ ของหน่วยงานพื้นที่ที่มีแหล่งน้ำ มีความรู้ ความเข้าใจ ในการจัดทำแผนและผังภูมิโนเวศเพื่อการอนุรักษ์ ปั่นฟู และใช้ประโยชน์แหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์ประเภทแหล่งน้ำ <i>หมายเหตุ ยังไม่ได้ประเมินความรู้ ความเข้าใจหน่วยงานที่มีพื้นที่แหล่งน้ำ ที่มีการจัดทำแผน/ผังภูมิโนเวศ</i>	ร้อยละ ๘๐ ของหน่วยงานพื้นที่ที่มีแหล่งน้ำ มีความรู้ ความเข้าใจ - (ยังไม่ได้ดำเนินการ)	ร้อยละ ๘๐ ของหน่วยงานพื้นที่ที่มีแหล่งน้ำ มีความรู้ ความเข้าใจ - (ยังไม่ได้ดำเนินการ)	ร้อยละ ๘๐ ของหน่วยงานพื้นที่ที่มีแหล่งน้ำ มีความรู้ ความเข้าใจ - (ยังไม่ได้ดำเนินการ)	ปีที่ ๑-๕		๐.๐๐
	๒. แหล่งธรรมชาติประเภทแหล่งน้ำ ร้อยละ ๘๐ มีแผนฯ การบริหารจัดการอย่างเป็นรูปธรรม <i>หมายเหตุ</i> ๑. แหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์ประเภทแหล่งน้ำ ตามมติคณะรัฐมนตรี ๒ พ.ย. ๒๕๓๒ มีจำนวน ๑๙ แห่ง จาก ๒๖๓ แห่ง ๒. แหล่งธรรมชาติท้องถิ่น	ร้อยละ ๘๐ ของแหล่งธรรมชาติประเภทแหล่งน้ำ ร้อยละ ๒.๔๔ (มีจำนวน ๑ แห่ง ได้แก่ บึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ และดำเนินการขับเคลื่อนแผนฯ ระยะ ๕ ปี	ร้อยละ ๘๐ ของแหล่งธรรมชาติประเภทแหล่งน้ำ ร้อยละ ๒.๔๔ (มีจำนวน ๑ แห่ง ได้แก่ บึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ และดำเนินการขับเคลื่อนแผนฯ ระยะ ๕ ปี	ร้อยละ ๘๐ ของแหล่งธรรมชาติประเภทแหล่งน้ำ ร้อยละ ๒.๔๔ (มีจำนวน ๑ แห่ง ได้แก่ บึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ และดำเนินการขับเคลื่อนแผนฯ ระยะ ๕ ปี	ปีที่ ๑-๕		๒.๔๔

แผนงาน/ แนวทางปฏิบัติ	ตัวชี้วัดย่อย (ภายใต้แนวทางปฏิบัติ)	ผลการดำเนินงาน			ช่วงเวลา ที่แผน กำหนด	ค่า เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์	ร้อยละ ผล สัมฤทธิ์
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘			
เป้าหมาย : อนุรักษ์ คุ้มครอง ปั่นฟู และใช้ประโยชน์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมอย่างสมดุลด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน							
	ประเภทแหล่งน้ำ มีจำนวน ๒๒ แห่ง (ข้อมูล ที่เผยแพร่ใน opendata) ๓. มีการจัดทำกรอบแนว ทางการอนุรักษ์และ พัฒนาสิ่งแวดล้อม ธรรมชาติบึงโขงหลง ซึ่ง คณะกรรมการสิ่งแวดล้อม เห็นชอบปี พ.ศ. ๒๕๖๓ (บึงโขงหลงไม่ได้เป็นแหล่ง ธรรมชาติอันควรอนุรักษ์) ๔. ปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖ ไม่ได้จัดทำแผน/ผังภูมิ นิเวศแหล่งน้ำเพิ่มเติม แต่มีการขับเคลื่อนกรอบ แนวทางการอนุรักษ์และ พัฒนาสิ่งแวดล้อม ธรรมชาติบึงโขงหลง	๒๕๖๔-๒๕๖๘)	๒๕๖๔-๒๕๖๘)	๒๕๖๔-๒๕๖๘)			
๑๐. แผนงานด้านการ วางแผนเพื่อสร้าง รายได้ให้แก่ชุมชน สร้างเครือข่ายพัฒนา เศรษฐกิจฐานรากจาก การพัฒนาแหล่ง ธรรมชาติและ ศิลปกรรม	๑. จำนวนชุมชน หรือ เครือข่ายที่ได้รับการ พัฒนาศักยภาพ หรือ สมรรถนะในการเป็น นักสื่อสาร หรือสื่อ ความหมายที่ดี ต่อ การอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมในพื้นที่ที่ เป็นต้นทุนของท้องถิ่น หมายเหตุ ปีฐาน คือ ปี ๒๕๖๔ มีการอบรมพัฒนา ศักยภาพต่อการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ศิลปกรรมใน พื้นที่ จำนวนเฉลี่ย ๔,๐๐๐ คน (เครือข่าย) ปี ๒๕๖๕ : ๕,๐๐๐ คน	๔,๐๐๐ คน (เครือข่าย) อบรมศักยภาพ ต่อการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ศิลปกรรมในพื้นที่ จำนวน ๓,๕๐๐ คน	๔,๐๐๐ คน (เครือข่าย) อบรมศักยภาพต่อ การอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ศิลปกรรม ในพื้นที่ จำนวน ๔,๐๕๐ คน	๔,๐๐๐ คน (เครือข่าย) อบรมศักยภาพ ต่อการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ศิลปกรรม ในพื้นที่ จำนวน ๔,๑๔๓ คน	ปีที่ ๑-๕		๑๐๐.๐๐
	๒. จำนวนหลักสูตร และการประเมินคุณ ของหลักสูตรในการ พัฒนาสมรรถนะ ด้านการอนุรักษ์ฯ ที่เหมาะสมภายใต้ บริบทของพื้นที่	๕ หลักสูตร มี ๕ หลักสูตร ในการพัฒนา สมรรถนะด้านการ อนุรักษ์ฯ ที่ เหมาะสมภายใต้	๑ หลักสูตร มี ๑ หลักสูตร ในการพัฒนา สมรรถนะด้าน การอนุรักษ์ฯ ที่เหมาะสมภายใต้	๑ หลักสูตร ไม่มีการพัฒนา หลักสูตร	ปีที่ ๑-๕		๐๐.๐๐ หน่วยฯ ไม่ได้รับ เงิน อุดหนุน ปี ๒๕๖๘

แผนงาน/ แนวทางปฏิบัติ	ตัวชี้วัดย่อย (ภายใต้แนวทางปฏิบัติ)	ผลการดำเนินงาน			ช่วงเวลา ที่แผน กำหนด	ค่า เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์	ร้อยละ ผล สัมฤทธิ์
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘			
เป้าหมาย : อนุรักษ์ คุ้มครอง พื้นฟู และใช้ประโยชน์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมอย่างสมดุลด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน							
	หมายเหตุ ปีฐาน คือ ปี ๒๕๖๔ มีจำนวน ๔ หลักสูตร ในการพัฒนาสมรรถนะด้านการอนุรักษ์ฯ ที่คณะกรรมการได้ปรับของพื้นที่ ปี ๒๕๖๕ : ๔ หลักสูตร	บริบทของพื้นที่	บริบทของพื้นที่				
๑๑. แผนงานด้าน นวัตกรรมการบริหาร จัดการ ส่งเสริมการลงทุน เน้น การวิจัยและพัฒนา นวัตกรรมเทคโนโลยี และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ เอื้อต่อการอนุรักษ์และ พัฒนาสิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและ ศิลปกรรม	๑. จำนวนโครงการ/ กิจกรรมส่งเสริมการ ลงทุนด้านการพัฒนา นวัตกรรม เทคโนโลยี และภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายเหตุ ปีฐาน คือ ปี ๒๕๖๔ มีโครงการเพื่อเป็นพื้นที่แหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาพื้นบ้าน ในสถานศึกษา พื้นที่แหล่งเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ จำนวน ๕ โครงการ ปี ๒๕๖๕ : ๕ โครงการ	๕ โครงการ/ กิจกรรม สนับสนุนโครงการ เพื่อเป็นพื้นที่แหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาพื้นบ้านในสถานศึกษา พื้นที่แหล่งเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ จำนวน ๓ โครงการ	๕ โครงการ/ กิจกรรม สนับสนุนโครงการ เพื่อเป็นพื้นที่แหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาพื้นบ้านในสถานศึกษา พื้นที่แหล่งเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ จำนวน ๙ โครงการ	๕ โครงการ/ กิจกรรม ไม่มีการดำเนินงาน เนื่องจากในปี ๒๕๖๘ หน่วยงานอนุรักษ์ฯ ไม่ได้รับเงินอุดหนุน	ปีที่ ๑-๕		๐๐.๐๐
	๒. จำนวนแหล่ง ธรรมชาติและ ศิลปกรรมที่ได้รับการ ส่งเสริมการลงทุนด้าน การพัฒนา นวัตกรรม เทคโนโลยี และ ภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายเหตุ ปีฐาน คือ ปี ๒๕๖๔ มีโครงการเพื่อเป็นพื้นที่แหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาพื้นบ้านในสถานศึกษา พื้นที่แหล่งเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ รวม ๕ แห่ง ปี ๒๕๖๕ : ๕ แห่ง	๕ แห่ง สนับสนุนโครงการ เพื่อเป็นพื้นที่แหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาพื้นบ้านในสถานศึกษา พื้นที่แหล่งเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ รวม ๓ แห่ง	๕ แห่ง สนับสนุนโครงการ เพื่อเป็นพื้นที่แหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาพื้นบ้านในสถานศึกษา พื้นที่แหล่งเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ รวม ๙ แห่ง	๕ แห่ง ไม่มีโครงการเพื่อเป็นพื้นที่แหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาพื้นบ้านในสถานศึกษา พื้นที่แหล่งเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ เนื่องจากในปี ๒๕๖๘ หน่วยงานอนุรักษ์ฯ ไม่ได้รับเงินอุดหนุน	ปีที่ ๑-๕		๐๐.๐๐
๑๒. แผนงานด้านการ คุ้มครองแหล่ง ธรรมชาติและแหล่ง ศิลปกรรม จัดทำแผนการ ดำเนินงานด้านการ จัดทำยุทธศาสตร์การ	มีแผนการดำเนินงานด้านการจัดทำยุทธศาสตร์การอนุรักษ์และฟื้นฟูย่านชุมชนเก่า หมายเหตุ ๑. มีการดำเนินการจัดทำยุทธศาสตร์การอนุรักษ์	มีแผน/ ยุทธศาสตร์ อยู่ระหว่างขับเคลื่อน ยุทธศาสตร์การอนุรักษ์และฟื้นฟูย่านชุมชนเก่าในพื้นที่ ๔ จังหวัด	มีแผน/ ยุทธศาสตร์ อยู่ระหว่างขับเคลื่อน ยุทธศาสตร์การอนุรักษ์และฟื้นฟูย่านชุมชนเก่าในพื้นที่ ๒ จังหวัด	มีแผน/ ยุทธศาสตร์ อยู่ระหว่างขับเคลื่อน ยุทธศาสตร์การอนุรักษ์และฟื้นฟูย่านชุมชนเก่าในพื้นที่ ๒ จังหวัด	ปีที่ ๑-๕		๑๐๐.๐๐

แผนงาน/ แนวทางปฏิบัติ	ตัวชี้วัดย่อย (ภายใต้แนวทางปฏิบัติ)	ผลการดำเนินงาน			ช่วงเวลา ที่แผน กำหนด	ค่า เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์	ร้อยละ ผล สัมฤทธิ์
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘			
เป้าหมาย : อนุรักษ์ คุ้มครอง พื้นฟู และใช้ประโยชน์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมอย่างสมดุลด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน							
อนุรักษ์และฟื้นฟูย่านชุมชนเก่า	และฟื้นฟูย่านชุมชนเก่าและเสนอคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๐ ต.ค. ๒๕๖๐ ๒. แผนการดำเนินงานภายใต้ยุทธศาสตร์การอนุรักษ์และฟื้นฟูย่านชุมชนเก่าอยู่ระหว่างขับเคลื่อน	ได้แก่ จังหวัดสระบุรี ลพบุรี ปราจีนบุรี และนครนายก	ได้แก่ จังหวัดสมุทรสงคราม และสมุทรสาคร	ได้แก่ จังหวัดสงขลา และนครศรีธรรมราช			
๑๓. แผนงานด้านการคุ้มครองแหล่งธรรมชาติและแหล่งศิลปกรรม จัดทำแนวทางการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมในพื้นที่แหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์และการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการอนุรักษ์แหล่งธรรมชาติและอันควรอนุรักษ์	มีแนวทางการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมในพื้นที่แหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์และการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการอนุรักษ์แหล่งธรรมชาติและอันควรอนุรักษ์	มีแนวทาง มีแนวทางการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่โป่งพุร้อนสมทอง จ.อุทัยธานี และโป่งพุร้อนพระร่วง จ.กำแพงเพชร	มีแนวทาง มีคู่มือการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและเผยแพร่ให้กับเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง	มีแนวทาง แนวทางการอนุรักษ์แหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์ในพื้นที่ภาคใต้ ๙ ประเภท	ปีที่ ๑-๕		๑๐๐.๐๐
๑๔. แผนงานด้านการคุ้มครองแหล่งธรรมชาติและแหล่งศิลปกรรม การอนุรักษ์และพัฒนาเมืองเก่า : เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและกระบวนการเรียนรู้การอนุรักษ์และพัฒนาเมืองเก่า	จำนวนชุดความรู้ที่ผลิตขึ้นในการส่งเสริมพัฒนา และถ่ายทอดองค์ความรู้ในการอนุรักษ์และพัฒนาเมืองเก่าฯ ต่อประชาชนและเครือข่าย หมายเหตุ เริ่มดำเนินการปี ๒๕๖๕ โดยจัดทำจำนวน ๕ ชุดความรู้เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ในการอนุรักษ์และพัฒนาเมืองเก่าให้กับคณะอนุกรรมการอนุรักษ์และพัฒนาเมืองเก่า รายเมือง ๓๖ เมือง	๕ ชุดความรู้ ๕ ชุดความรู้ มีการจัดทำวีดิทัศน์เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ในการอนุรักษ์และพัฒนาเมืองเก่าให้กับคณะอนุกรรมการฯ รายเมือง ๓๖ เมือง	๕ ชุดความรู้ ๕ ชุดความรู้ มีการอบรมเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในการอนุรักษ์และพัฒนาเมืองเก่า ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ โดยถ่ายทอดองค์ความรู้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์เมืองเก่า หัวข้อ “การประเมินคุณค่าความสำคัญเมืองเก่า (Statement of Significance: SoS) ให้กับคณะอนุกรรมการอนุรักษ์และพัฒนาเมืองเก่า รายเมือง ๓๖ เมือง	๕ ชุดความรู้ ๕ ชุดความรู้ นำเสนอลงในเว็บไซต์ และสื่อออนไลน์เพื่อให้ประชาชนและเครือข่ายเข้ามาศึกษาข้อมูลเพื่อเสริมสร้างความรู้อย่างต่อเนื่อง	ปีที่ ๑-๕		๑๐๐.๐๐

แผนงาน/ แนวทางปฏิบัติ	ตัวชี้วัดย่อย (ภายใต้แนวทางปฏิบัติ)	ผลการดำเนินงาน			ช่วงเวลา ที่แผน กำหนด	ค่า เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์	ร้อยละ ผล สัมฤทธิ์
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘			
เป้าหมาย : อนุรักษ์ คุ้มครอง พื้นฟู และใช้ประโยชน์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมอย่างสมดุลด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน							
๑๕. แผนงานด้านการ คุ้มครองแหล่ง ธรรมชาติและแหล่ง ศิลปกรรม กำกับดูแลแหล่งมรดกที่ ได้รับการขึ้นทะเบียน เป็นแหล่งมรดกทาง ธรรมชาติและ วัฒนธรรม รวมถึงพื้นที่ แนวกันชน ให้ได้รับการ บริหารจัดการเป็นไป ตามมาตรฐานและยั่งยืน (มรดกโลก)	๑. จำนวนแหล่งมรดก ทางธรรมชาติที่ได้รับ การขึ้นทะเบียนมี แผนการบริหารจัดการ พื้นที่ตามหลักการการ พัฒนาอย่างยั่งยืน และ IUCN <u>หมายเหตุ</u> ๑. จำนวนแหล่งมรดกโลก ทางธรรมชาติ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ มีจำนวน ๓ แห่ง ได้แก่ พื้นที่กลุ่มป่าดงพญา เย็นเขาใหญ่ เขตรักษาพันธุ์ สัตว์ป่าทุ่งใหญ่ - ห้วย ขาแข้งและพื้นที่กลุ่มป่าแก่ง กระจาน ๒. ทั้ง ๓ แห่ง มีแผนบริหาร จัดการพื้นที่ที่ได้เสนอต่อ ศูนย์มรดกโลกแล้ว	๓ แหล่ง มีจำนวน ๓ แหล่ง ได้แก่ พื้นที่กลุ่มป่า ดงพญาเย็น - เขา ใหญ่ พื้นที่กลุ่มป่า แก่งกระจาน และ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ ป่าทุ่งใหญ่ - ห้วยขาแข้ง มีการดำเนินงาน ตามแผนบริหาร จัดการพื้นที่ที่ได้ เสนอต่อศูนย์มรดก โลก รวมทั้งได้ ดำเนินการตามข้อ มติและระยะเวลาที่ กำหนด	๓ แหล่ง มีจำนวน ๓ แหล่ง ได้แก่ พื้นที่กลุ่มป่า ดงพญาเย็น - เขา ใหญ่ พื้นที่กลุ่มป่า แก่งกระจาน และ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ ป่าทุ่งใหญ่ - ห้วยขาแข้ง มีการดำเนินงาน ตามแผนบริหาร จัดการพื้นที่ที่ได้ เสนอต่อศูนย์มรดก โลก รวมทั้งได้ ดำเนินการตามข้อ มติและระยะเวลาที่ กำหนด	๓ แหล่ง มีจำนวน ๓ แหล่ง ได้แก่ พื้นที่กลุ่มป่า ดงพญาเย็น - เขา ใหญ่ พื้นที่กลุ่มป่า แก่งกระจาน และ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ ป่าทุ่งใหญ่ - ห้วยขาแข้ง มีการ ดำเนินงานตาม แผนบริหารจัดการ พื้นที่ที่ได้เสนอต่อ ศูนย์มรดกโลก รวมทั้งได้ ดำเนินการตามข้อ มติและระยะเวลา ที่กำหนด	ปีที่ ๑-๕		๑๐๐.๐๐
	๒. จำนวนแหล่งมรดก ทางวัฒนธรรมที่ได้รับ การขึ้นทะเบียนมี แผนการบริหาร จัดการตามหลักการ พัฒนาอย่างยั่งยืน และ ICOMOS <u>หมายเหตุ</u> ๑. จำนวนแหล่งมรดกโลกทาง วัฒนธรรม ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ มีจำนวน ๕ แห่ง ได้แก่ (๑) นครประวัติศาสตร์ พระนครศรีอยุธยา (๒) เมือง ประวัติศาสตร์สุโขทัยและ เมืองบริวาร (๓) แหล่ง โบราณคดีบ้านเชียง (๔) เมืองโบราณศรีเทพ และโบราณสถานสมัยทวาร วดีที่เกี่ยวข้อง และ (๕) ภู พระบาท ประจักษ์พยานแห่ง วัฒนธรรมลุ่มน้ำทวารวดี ๒. ทั้ง ๕ แห่ง มีแผนบริหาร จัดการพื้นที่ที่ได้เสนอต่อ ศูนย์มรดกโลก/ คณะกรรมการมรดกโลก แล้ว	๓ แหล่ง มีจำนวน ๔ แหล่ง ได้แก่ นครประวัติ ศาสตร์ พระนครศรีอยุธยา เมืองประวัติ ศาสตร์ สุโขทัย และเมือง บริวาร แหล่ง โบราณคดีบ้านเชียง และเมืองโบราณศรี เทพ และ โบราณสถานสมัย ทวารวดี ที่เกี่ยวข้อง มีการดำเนินงานตาม แผนบริหารจัดการ พื้นที่ที่ได้เสนอต่อ ศูนย์มรดกโลก รวมทั้ง ได้ดำเนินการ ตามข้อมติและ ระยะเวลาที่กำหนด	๓ แหล่ง มีจำนวน ๕ แหล่ง ได้แก่ (๑) นคร ประวัติศาสตร์ พระนครศรีอยุธยา (๒) เมืองประวัติ ศาสตร์สุโขทัย และ เมืองบริวาร (๓) แหล่งโบราณคดี บ้านเชียง (๔) เมือง โบราณ ศรีเทพ โบราณสถาน สมัยทวารวดี ที่เกี่ยวข้อง และ (๕) ภูพระบาท ประจักษ์พยานแห่ง วัฒนธรรมลุ่มน้ำ ทวารวดี มีการ ดำเนินงานตามแผน และแนวทางในการ บริหารจัดการพื้นที่ ที่ได้เสนอต่อศูนย์ มรดกโลก/ คณะกรรมการมรดก โลก รวมทั้งได้ ดำเนินการตามข้อ มติและระยะ เวลาที่	๓ แหล่ง มีจำนวน ๕ แหล่ง ได้แก่ (๑) นคร ประวัติศาสตร์ พระนครศรีอยุธยา (๒) เมืองประวัติ ศาสตร์สุโขทัย และ เมืองบริวาร (๓) แหล่ง โบราณคดีบ้านเชียง (๔) เมืองโบราณ ศรีเทพ โบราณสถาน สมัยทวารวดี ที่เกี่ยวข้อง และ (๕) ภูพระบาท ประจักษ์พยานแห่ง วัฒนธรรมลุ่มน้ำ ทวารวดี มีการ ดำเนินงานตามแผน และแนวทางในการ บริหารจัดการพื้นที่ ที่ได้เสนอต่อศูนย์ มรดกโลก/ คณะกรรมการมรดก โลก รวมทั้งได้ ดำเนินการตามข้อ มติและระยะ เวลาที่	ปีที่ ๑-๕		๑๐๐.๐๐

แผนงาน/ แนวทางปฏิบัติ	ตัวชี้วัดย่อย (ภายใต้แนวทางปฏิบัติ)	ผลการดำเนินงาน			ช่วงเวลา ที่แผน กำหนด	ค่า เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์	ร้อยละ ผล สัมฤทธิ์
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘			
เป้าหมาย : อนุรักษ์ คุ้มครอง ปันฟู และใช้ประโยชน์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมอย่างสมดุลด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน							
			มิติและระยะเวลา ที่กำหนด	กำหนด			
๑๖. แผนงานด้านการ คุ้มครองแหล่ง ธรรมชาติและแหล่ง ศิลปกรรม ส่งเสริมการจัดทำ แผนการบริหารจัดการ แหล่งตามภูมิโนเวศ สิ่งแวดล้อมธรรมชาติ โดยท้องถิ่น/ชุมชนและ บรรจุไว้ในแผนพัฒนา ของท้องถิ่น	จำนวนแผนบริหาร จัดการสิ่งแวดล้อม/ แผนผังภูมิโนเวศ สิ่งแวดล้อมธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ที่มีการบรรจุไว้ใน แผนพัฒนาของ ท้องถิ่น หมายเหตุ ปีฐาน (๒๕๖๔) จากการติดตามและ ขับเคลื่อนแผนฯ พบว่า มีแผน/แผนผัง ที่มีการ บรรจุไว้ในแผนพัฒนาของ ท้องถิ่น จำนวน ๒ แผน ดังนี้ ๑. กรอบและแนวทางการ อนุรักษ์และพัฒนา สิ่งแวดล้อมธรรมชาติบึง โขงหลวง (ปี ๒๕๖๔- ๒๕๖๘) ๒. แผนและผังการบริหาร จัดการสิ่งแวดล้อม ธรรมชาติน้ำตกธารารักษ์ (ปี ๒๕๖๔-๒๕๖๘)	๒ แผนบริหาร จัดการ/แผนผัง ภูมิโนเวศ จากการติดตาม และขับเคลื่อน แผนฯ จำนวน ๓ แผน มีการบรรจุ ไว้ในแผนพัฒนา ของท้องถิ่น ประจำปี ๒๕๖๖ ๑. กรอบและแนว ทางการอนุรักษ์ และพัฒนา สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติบึงโขง หลวง (ปี ๒๕๖๔- ๒๕๖๘) ๒. แผนและผัง การบริหารจัดการ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติน้ำตก ธารารักษ์ (ปี ๒๕๖๔-๒๕๖๘) ๓. แผนผังภูมิ โนเวศสิ่งแวดล้อม ธรรมชาติโป่งพุ ร้อนพระร่วง (ปี ๒๕๖๖-๒๕๗๐)	๒ แผนบริหาร จัดการ/แผนผัง ภูมิโนเวศ จากการติดตาม และขับเคลื่อน แผนฯ จำนวน ๓ แผน มีการบรรจุ ไว้ในแผนพัฒนา ของท้องถิ่น ประจำปี ๒๕๖๗ ๑. กรอบและแนว ทางการอนุรักษ์ และพัฒนา สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติบึงโขงหลวง (ปี ๒๕๖๔-๒๕๖๘) ๒. แผนและผัง การบริหารจัดการ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติน้ำตก ธารารักษ์ (ปี ๒๕๖๔-๒๕๖๘) ๓. แผนผังภูมิ โนเวศสิ่งแวดล้อม ธรรมชาติโป่งพุ ร้อนพระร่วง (ปี ๒๕๖๖-๒๕๗๐)	๒ แผนบริหาร จัดการ/แผนผัง ภูมิโนเวศ จากการติดตาม และขับเคลื่อน แผนฯ จำนวน ๕ แผน มีการบรรจุ ไว้ในแผนพัฒนา ของท้องถิ่น ประจำปี ๒๕๖๘ ๑. กรอบและแนว ทางการอนุรักษ์ และพัฒนา สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติบึงโขงหลวง (ปี ๒๕๖๔-๒๕๖๘) ๒. แผนและผัง การบริหารจัดการ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติน้ำตก ธารารักษ์ (ปี ๒๕๖๔-๒๕๖๘) ๓. แผนผังภูมิ โนเวศสิ่งแวดล้อม ธรรมชาติโป่งพุ ร้อนสมอทอง (ปี ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ๔. แผนผังภูมิ โนเวศสิ่งแวดล้อม ธรรมชาติโป่ง พุร้อนหาดทอง (ปี ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ๕. แผนผังภูมิ โนเวศสิ่งแวดล้อม ธรรมชาติหาดสุข สำราญ (ไม่รู้ด) หาดบานชื่น จ.ตราด (ปี ๒๕๖๘-๒๕๗๒)	ปีที่ ๑-๕		๑๐๐.๐๐
๑๗. แผนงานด้านการ คุ้มครองแหล่งธรรมชาติ	กิจกรรมความร่วมมือ ที่ดำเนินงานร่วมกับ เครือข่าย ระดับ	มีกิจกรรม ดำเนินการตาม MOU ทั้งสถาบัน	มีกิจกรรม ดำเนินการตาม MOU ทั้งสถาบัน	มีกิจกรรม ดำเนินการตาม MOU ทั้งสถาบัน	ปีที่ ๑-๕		๑๐๐.๐๐

แผนงาน/ แนวทางปฏิบัติ	ตัวชี้วัดย่อย (ภายใต้แนวทางปฏิบัติ)	ผลการดำเนินงาน			ช่วงเวลา ที่แผน กำหนด	ค่า เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์	ร้อยละ ผล สัมฤทธิ์
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘			
เป้าหมาย : อนุรักษ์ คุ้มครอง พื้นฟู และใช้ประโยชน์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมอย่างสมดุลด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน							
และแหล่งศิลปกรรม เสริมสร้างความเป็น หุ้นส่วน (Partner ship) ด้านการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมธรรมชาติ และศิลปกรรม	กระทรวง และระดับ ภาคเอกชน/ ผู้ประกอบการ/หรือ ต่างประเทศในการ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและ ศิลปกรรมที่ดำเนินการ อย่างต่อเนื่อง <i>หมายเหตุ ปี ๒๕๕๗ ดำเนินการจัดทำ MOU กับสถาบันการศึกษา ๗๖ แห่ง (หน่วยอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและ ศิลปกรรมและมี กิจกรรม ที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง</i>	การศึกษา ๗๖ แห่ง อย่างต่อเนื่อง	การศึกษา ๗๖ แห่ง อย่างต่อเนื่อง	การศึกษา ๗๖ แห่ง อย่างต่อเนื่อง			
๑๘. แผนงานด้านการ คุ้มครองแหล่ง ธรรมชาติและแหล่ง ศิลปกรรม ส่งเสริมพื้นที่แหล่ง ธรรมชาติและแหล่ง ศิลปกรรมให้มีความ ยืดหยุ่น (Resilience)	พื้นที่แหล่งธรรมชาติและ แหล่งศิลปกรรมที่ ได้รับการส่งเสริมให้มี ความยืดหยุ่น (Resilience) ปรับตัว	- (ยังไม่ได้ ดำเนินการ)	- (ยังไม่ได้ ดำเนินการ)	- (ยังไม่ได้ ดำเนินการ)	ปีที่ ๑-๕		๐.๐๐
๑๙. แผนงานด้านการ คุ้มครองแหล่ง ธรรมชาติและแหล่ง ศิลปกรรม ส่งเสริมการดำเนิน กิจกรรม ในการปรับตัวต่อ ผลกระทบจากการ เปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศในพื้นที่แหล่ง ธรรมชาติและแหล่ง ศิลปกรรม	๑. เจ้าหน้าที่/ หน่วยงานที่ดูแลพื้นที่ฯ รับทราบและมีความรู้ วิธีการ รูปแบบ ในการ ตั้งรับและปรับตัวต่อ ผลกระทบของการ เปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศที่มีต่อแหล่ง ธรรมชาติและแหล่ง ศิลปกรรม <i>หมายเหตุ ปีฐาน (๒๕๖๕) เจ้าหน้าที่/หน่วยงานได้ รับทราบจากการติดตาม และประเมินคุณภาพ สิ่งแวดล้อมของแหล่ง ธรรมชาติ ๔ ประเภท จำนวน ๑๔๖ หน่วยงาน</i>	เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๕ ๒๐ หน่วยงาน เจ้าหน้าที่/ หน่วยงานได้ รับทราบจากการ ติดตามและประเมิน คุณภาพสิ่งแวดล้อม ของแหล่งธรรมชาติ ๔ ประเภท จำนวน ๑๖๖ หน่วยงาน (เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๕ จำนวน ๒๐ หน่วยงาน)	เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๖ ๓๐ หน่วยงาน เจ้าหน้าที่/ หน่วยงานได้ รับทราบจากการ ติดตามและประเมิน คุณภาพสิ่งแวดล้อม ของแหล่งธรรมชาติ ๔ ประเภท จำนวน ๑๖๘ หน่วยงาน (เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๖ จำนวน ๒ หน่วยงาน)	เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๗ ๔๐ หน่วยงาน เจ้าหน้าที่/ หน่วยงานได้ รับทราบจากการ ติดตามและประเมิน คุณภาพสิ่งแวดล้อม ของแหล่งธรรมชาติ ๔ ประเภท จำนวน ๑๘๖ หน่วยงาน (เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๗ จำนวน ๑๘ หน่วยงาน)	ปีที่ ๑-๕		๔๕.๐๐

แผนงาน/ แนวทางปฏิบัติ	ตัวชี้วัดย่อย (ภายใต้แนวทางปฏิบัติ)	ผลการดำเนินงาน			ช่วงเวลา ที่แผน กำหนด	ค่า เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์	ร้อยละ ผล สัมฤทธิ์
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘			
เป้าหมาย : อนุรักษ์ คุ้มครอง ปันฟู และใช้ประโยชน์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมอย่างสมดุลด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน							
	๒. มีมาตรการและแนวทางการอนุรักษ์ที่เหมาะสมของแหล่งฯ ในประเทศไทย ปี ๒๕๖๕ : คู่มือการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติ	มีมาตรการ/ แนวทาง มีแนวทางการอนุรักษ์ย่านชุมชนเก่า ภายใต้การจัดทำผังพื้นที่อนุรักษ์ย่านชุมชนเก่า (ภาคกลางตอนบน-ตอนล่าง)	มีมาตรการ/ แนวทาง มีแนวทางการอนุรักษ์ย่านชุมชนเก่า ภายใต้การจัดทำผังพื้นที่อนุรักษ์ย่านชุมชนเก่า (ภาคกลาง)	มีมาตรการ/ แนวทาง มีแนวทางการอนุรักษ์ย่านชุมชนเก่า ภายใต้การจัดทำผังพื้นที่อนุรักษ์ย่านชุมชนเก่า (ภาคใต้)	ปีที่ ๑-๕		๑๐๐.๐๐

(๒.๒) จำนวนแหล่งฯ ที่ได้รับการจัดการตามแนวทางภูมินิเวศหรือเกณฑ์การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและการติดตามประเมินผล

การบรรลุผลสัมฤทธิ์ของแผนปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๐) : ด้านการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม ต่อค่าเป้าหมายของแผน (แผนย่อย) จำนวนแหล่งฯ ที่ได้รับการจัดการตามแนวทางภูมินิเวศหรือเกณฑ์การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและการติดตามประเมินผล ที่กำหนดไว้ในห้วงระยะเวลา ๕ ปีแรก (พ.ศ. ๒๕๖๕)*	
ค่าเป้าหมายที่สัมฤทธิ์ ๘๑.๘๒	☐ บรรลุตามค่าเป้าหมาย (สีเขียว)** ☒ บรรลุมากกว่าร้อยละ ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีเหลือง)** ☐ ดำเนินการได้ร้อยละ ๕๐ - ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีส้ม)** ☐ ดำเนินการได้น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของค่าเป้าหมาย (สีแดง)**

ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงาน

การดำเนินการเพื่อนำไปสู่การบรรลุค่าเป้าหมายหลัก จำนวนแหล่งฯ ที่ได้รับการจัดการตามแนวทางภูมินิเวศหรือเกณฑ์การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและการติดตามประเมินผล ด้านการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม ของแผนปฏิบัติการฯ ประกอบด้วย ๔ แผนงาน ๒๒ ตัวชี้วัดย่อย ซึ่งสามารถดำเนินการได้ คิดเป็นร้อยละ ๘๑.๘๒ ของค่าเป้าหมาย (ตารางที่ ๕)

ตารางที่ ๕ แสดงเป้าหมายผลสัมฤทธิ์ของแผนปฏิบัติการฯ : ด้านการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม (จำนวนแหล่งฯ ที่ได้รับการจัดการตามแนวทางภูมินิเวศหรือเกณฑ์การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและการติดตามประเมินผล)

แผนงาน/ แนวทางปฏิบัติ	ตัวชี้วัดย่อย (ภายใต้แนวทางปฏิบัติ)	ผลการดำเนินงาน			ช่วงเวลา ที่แผน กำหนด	ค่า เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์	ร้อยละ ผลสัมฤทธิ์
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘			
เป้าหมาย : อนุรักษ์ คุ้มครอง พื้นฟู และใช้ประโยชน์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมอย่างสมดุลด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน							
ค่าเป้าหมายหลัก : จำนวนแหล่งฯ ที่ได้รับการจัดการตามแนวทางภูมินิเวศหรือเกณฑ์การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและการติดตามประเมินผล							๘๑.๘๒
๑.แผนงานด้านการสำรวจ/รวบรวมข้อมูลแหล่งธรรมชาติและแหล่งศิลปกรรม การจัดทำแผนและผังการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมสอดรับและทันต่อการเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจและสังคมเพื่อการจัดการอย่างยั่งยืน	๑. มีผังภูมินิเวศการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติ: (ปีที่ ๑ - ๕) อย่างน้อย ๓ จังหวัดของ ๑ ภาค (ปีที่ ๖ - ๑๐) เพิ่มขึ้นอีกอย่างน้อยใน ๓ จังหวัดของ ๒ ภาค (ปีที่ ๑๑ - ๑๕) เพิ่มขึ้นอีกอย่างน้อยใน ๖ จังหวัดของ ๒ ภาค <u>หมายเหตุ ใช้ปีฐานปี ๒๕๖๔ โดยเริ่มต้นตั้งแต่ปี ๒๕๖๔ - ปี ๒๕๖๖ ในการนับรวมจำนวนจังหวัดและภาค</u>	๓ จังหวัดของ ๑ ภาค ๔ พื้นที่ ๔ จังหวัด ๒ ภาค โดยเป็นผลการดำเนินการจัดทำผังภูมินิเวศ/ พื้นที่อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติของปี ๒๕๖๓ และ ๒๕๖๕	๓ จังหวัดของ ๑ ภาค - (ไม่ได้รับจัดสรรงบประมาณ) ๒ พื้นที่ ๑ จังหวัด ๑ ภาค จัดทำแผนผังภูมินิเวศการอนุรักษ์พื้นที่สิ่งแวดล้อมธรรมชาติประเภทชายหาด ๒ พื้นที่ ได้แก่ หาดสุขสำราญ (ไม่รู้ด) และหาดบ้านขึ้น จ.ตราด	๓ จังหวัดของ ๑ ภาค ๘๘ พื้นที่ ๑๔ จังหวัด ๑ ภาค จัดทำผังภูมินิเวศการอนุรักษ์พื้นที่สิ่งแวดล้อมธรรมชาติในพื้นที่ภาคใต้ ๘๘ พื้นที่ และแนวทางการอนุรักษ์แหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์ในพื้นที่ภาคใต้ ๙ ประเภท	ปีที่ ๑-๕		๑๐๐.๐๐
	๒. จำนวนผังภูมินิเวศการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม: (ปีที่ ๑-๕) อย่างน้อย ๓ จังหวัดของ ๑ ภาค (ปีที่ ๖-๑๐) เพิ่มขึ้นอย่างน้อยใน ๓ จังหวัดของ ๒ ภาค (ปีที่ ๑๑-๑๕) เพิ่มขึ้นอีกอย่างน้อยใน ๖ จังหวัดของ ๒ ภาค <u>หมายเหตุ ใช้ปีฐานปี ๒๕๖๔ โดยเริ่มต้นตั้งแต่ปี ๒๕๖๔ - ปี ๒๕๖๖ ในการนับรวมจำนวนจังหวัดและภาค</u>	๓ จังหวัดของ ๑ ภาค ผังภูมินิเวศการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมประเภทย่านชุมชนเก่า ใน ๑ ภาค ๔ จังหวัด จำนวน ๑๕ ผังในพื้นที่ภาคกลาง	๓ จังหวัดของ ๑ ภาค ผังภูมินิเวศการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมประเภทย่านชุมชนเก่า ใน ๑ ภาค ๒ จังหวัด จำนวน ๑๙ ผังในพื้นที่ภาคกลาง	๒ จังหวัดของ ๑ ภาค ผังภูมินิเวศการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมประเภทย่านชุมชนเก่า ใน ๑ ภาค ๒ จังหวัด จำนวน ๑๕ ผังในพื้นที่ภาคใต้	ปีที่ ๑-๕		๑๐๐.๐๐
	๓. จำนวนผังและแผนภูมินิเวศสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและ	๓ จังหวัดของ ๑ ภาค ๑๖ พื้นที่ ๗	๓ จังหวัดของ ๑ ภาค ๑๖ พื้นที่ ๗	๓ จังหวัดของ ๑ ภาค ๑๖ พื้นที่ ๗	ปีที่ ๑-๕		๑๐๐.๐๐

แผนงาน/ แนวทางปฏิบัติ	ตัวชี้วัดย่อย (ภายใต้แนวทางปฏิบัติ)	ผลการดำเนินงาน			ช่วงเวลา ที่แผน กำหนด	ค่า เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์	ร้อยละ ผลสัมฤทธิ์
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘			
	สิ่งแวดล้อม ศิลปกรรมไปสู่การปฏิบัติ : (ปีที่ ๑-๕) อย่างน้อย ๓ จังหวัด ของ ๑ ภาค (ปีที่ ๖-๑๐) เพิ่มขึ้นอย่างอีกอย่างน้อยใน ๓ จังหวัดของ ๒ ภาค (ปีที่ ๑๑-๑๕) เพิ่มขึ้นอย่างอีกอย่างน้อยใน ๖ จังหวัด ของ ๒ ภาค หมายเหตุ ใช้พื้นฐานปี ๒๕๖๔ โดยเริ่มต้นตั้งแต่ปี ๒๕๖๔ - ปี ๒๕๖๖ ในการนับรวมจำนวนจังหวัดและภาค - ประกาศเป็นมรดกจังหวัด (ลงนามโดยผู้ว่าราชการจังหวัด)	จังหวัด ๓ ภาค - ขับเคลื่อนแผนและผังฯ จำนวน ๓ ผัง ในพื้นที่ ๓ จังหวัดใน ๒ ภาค ดังนี้ ๑) กรอบและแนวทางการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติบึงโขงหลง จ.บึงกาฬ (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ) ๒) ผังและแผนการบริหารจัดการพื้นที่สิ่งแวดล้อมธรรมชาติน้ำตกธารารักษ์ จ.ตาก (ภาคเหนือ) ๓) แผนผังภูมินิเวศสิ่งแวดล้อมธรรมชาติโป่งพุร้อนพระร่วง จ.กำแพงเพชร (ภาคเหนือ (ตอนล่าง)) - ขับเคลื่อน ๑๕ ผัง ๔ จังหวัด ๑ ภาค ดังนี้ ๑) จัดทำผังภูมิเวศการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมประเพณีย่านชุมชนเก่า ใน ๑ ภาค ๔ จังหวัด จำนวน ๑๕ ผัง ๒) ขับเคลื่อนผังภูมินิเวศพื้นที่ย่านชุมชนเก่าเพื่อประกาศมรดกจังหวัดได้รับการประกาศเป็น	จังหวัด ๓ ภาค - ขับเคลื่อนแผนและผังฯ จำนวน ๔ ผัง ในพื้นที่ ๔ จังหวัด ใน ๒ ภาค ดังนี้ ๑) กรอบและแนวทางการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมบึงโขงหลง จ.บึงกาฬ (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ) ๒) ผังและแผนการบริหารจัดการพื้นที่สิ่งแวดล้อมธรรมชาติน้ำตกธารารักษ์ จ.ตาก (ภาคเหนือ) ๓) แผนผังภูมินิเวศสิ่งแวดล้อมธรรมชาติโป่งพุร้อนพระร่วง จ.กำแพงเพชร (ภาคเหนือ (ตอนล่าง)) ๔) แผนผังภูมินิเวศสิ่งแวดล้อมธรรมชาติโป่งพุร้อนสมอทอง จ.อุทัยธานี (ภาคเหนือ (ตอนล่าง)) - ขับเคลื่อน ๑๙ ผัง ๒ จังหวัด ใน ๑ ภาค ดังนี้ ๑) จัดทำผังภูมิเวศการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมประเพณีย่านชุมชนเก่า ใน ๑ ภาค ๒ จังหวัด จำนวน ๑๙ ผัง ๒) ขับเคลื่อนผังภูมินิเวศพื้นที่ย่านชุมชนเก่า	จังหวัด ๓ ภาค - ขับเคลื่อนแผนและผังฯ จำนวน ๔ ผัง ในพื้นที่ ๔ จังหวัด ใน ๒ ภาค ดังนี้ ๑) กรอบและแนวทางการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมบึงโขงหลง จ.บึงกาฬ (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ) ๒) ผังและแผนการบริหารจัดการพื้นที่สิ่งแวดล้อมธรรมชาติน้ำตกธารารักษ์ จ.ตาก (ภาคเหนือ) ๓) แผนผังภูมินิเวศสิ่งแวดล้อมธรรมชาติโป่งพุร้อนพระร่วง จ.กำแพงเพชร (ภาคเหนือ (ตอนล่าง)) ๔) แผนผังภูมินิเวศสิ่งแวดล้อมธรรมชาติโป่งพุร้อนสมอทอง จ.อุทัยธานี (ภาคเหนือ (ตอนล่าง)) - ขับเคลื่อน ๑๙ ผัง ๒ จังหวัด ใน ๑ ภาค ดังนี้ ๑) จัดทำผังภูมิเวศการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมประเพณีย่านชุมชนเก่า ใน ๑ ภาค ๒ จังหวัด จำนวน ๑๕ ผัง (ภาคใต้) ๒) ขับเคลื่อนผังภูมินิเวศพื้นที่			

แผนงาน/ แนวทางปฏิบัติ	ตัวชี้วัดย่อย (ภายใต้แนวทางปฏิบัติ)	ผลการดำเนินงาน			ช่วงเวลา ที่แผน กำหนด	ค่า เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์	ร้อยละ ผลสัมฤทธิ์
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘			
		มรดกจังหวัด แล้ว ๒๕ ย่าน	เพื่อประกาศ มรดกจังหวัด ได้รับการ ประกาศเป็น มรดกจังหวัด แล้ว ๕ ย่าน	ย่านชุมชนเก่า เพื่อประกาศ มรดกจังหวัด ได้รับการ ประกาศเป็น มรดกจังหวัด แล้ว ๑๕ ย่าน			
๒. แผนงานด้านการ สำรวจ/รวบรวมข้อมูล แหล่งธรรมชาติและ แหล่งศิลปกรรม การศึกษาจัดทำมาตรการ ใช้ประโยชน์ที่ดินตาม กรรมสิทธิ์ในแหล่ง ธรรมชาติและแหล่ง ศิลปกรรม	จำนวนพื้นที่ที่ศึกษา จัดทำมาตรการใช้ ประโยชน์ที่ดินตาม กรรมสิทธิ์ในแหล่ง ธรรมชาติและแหล่ง ศิลปกรรม <i>หมายเหตุ</i> ปีฐาน ปี ๒๕๖๓ เป็นปีแรกที่ ดำเนินการศึกษา มาตรการใช้ประโยชน์ ที่ดินของย่านชุมชนเก่า จำนวน ๒ จังหวัด ได้แก่ ตรัง และจันทบุรี	๒ จังหวัด ๔ จังหวัด - มีมาตรการใช้ ประโยชน์ที่ดิน ตามกรรมสิทธิ์ ในแหล่ง ศิลปกรรม ประเภทย่าน ชุมชนเก่า ๔ จังหวัด (สระบุรี ลพบุรี ปราจีนบุรี และ นครนายก)	๒ จังหวัด ๒ จังหวัด - มีมาตรการใช้ ประโยชน์ที่ดิน ตามกรรมสิทธิ์ใน แหล่งศิลปกรรม ประเภทย่าน ชุมชนเก่า ๒ จังหวัด (สมุทรสาคร และ สมุทรสงคราม)	๒ จังหวัด ๑๔ จังหวัด - มีมาตรการใช้ ประโยชน์ที่ดินตาม กรรมสิทธิ์ในแหล่ง ศิลปกรรม ประเภท ย่านชุมชนเก่า ๒ จังหวัด (สงขลา และนครศรีฯ) - แนวทางการ อนุรักษ์แหล่ง ธรรมชาติอันควร อนุรักษ์ในพื้นที่ ภาคใต้ ๑๔ จังหวัด	ปีที่ ๑-๕		๑๐๐.๐๐
๓. แผนงานด้านการ ติดตามและประเมินผล แหล่งธรรมชาติและ แหล่งศิลปกรรม ติดตามและประเมินผลด้าน ประสิทธิภาพของบริหาร จัดการแหล่งธรรมชาติ และศิลปกรรม	๑.จำนวนพื้นที่แหล่ง ธรรมชาติได้รับการ ติดตามประเมิน คุณภาพสิ่งแวดล้อม ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ ต่อปี <i>หมายเหตุ</i> การคำนวณ ค่าร้อยละใช้ข้อมูล แหล่งที่มีการประสาน ให้หน่วยงานในพื้นที่ ประเมินคุณภาพ สิ่งแวดล้อม เทียบกับ ข้อมูลแหล่งที่ได้รับการ ประเมินคุณภาพ สิ่งแวดล้อมในแต่ละปี	พื้นที่แหล่ง ธรรมชาติได้รับ การติดตาม ประเมิน ร้อยละ ๗๐ ปี ๒๕๖๖ มี จำนวนแหล่ง ธรรมชาติที่ ได้รับการ ติดตาม ประเมิน คุณภาพ สิ่งแวดล้อม ๔ ประเภท จำนวน ๒๗๑ แห่ง จาก ๓๘๙ แห่ง คิดเป็น ร้อยละ ๗๐ แต่ ยังต้อง ดำเนินการเพื่อ ติดตาม ประเมิน คุณภาพ สิ่งแวดล้อม	พื้นที่แหล่ง ธรรมชาติได้รับ การติดตาม ประเมิน ร้อยละ ๗๐ ปี ๒๕๖๗ มี จำนวนแหล่ง ธรรมชาติที่ ได้รับการ ติดตาม ประเมินคุณภาพ สิ่งแวดล้อม ๔ ประเภทจำนวน ๓๓๔ แห่ง จาก ๓๙๑ แห่ง คิด เป็นร้อยละ ๘๕.๔๒ แต่ยัง ต้องดำเนินการ เพื่อติดตาม ประเมินคุณภาพ สิ่งแวดล้อม ต่อเนื่อง	พื้นที่แหล่ง ธรรมชาติได้รับ การติดตาม ประเมิน ร้อยละ ๗๐ ปี ๒๕๖๘ มีจำนวนแหล่ง ธรรมชาติที่ ได้รับการ ติดตาม ประเมินคุณภาพ สิ่งแวดล้อม ๔ ประเภทจำนวน ๓๐๗ แห่ง จาก ๓๐๕ แห่ง ระดับการบรรลุ เป้าหมายรวม ร้อยละ ๑๐๐.๖๖ แต่ยังต้อง ดำเนินการเพื่อ ติดตามประเมิน คุณภาพ สิ่งแวดล้อม ต่อเนื่อง	ปีที่ ๑-๕		๑๐๐.๐๐

แผนงาน/ แนวทางปฏิบัติ	ตัวชี้วัดย่อย (ภายใต้แนวทางปฏิบัติ)	ผลการดำเนินงาน			ช่วงเวลา ที่แผน กำหนด	ค่า เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์	ร้อยละ ผลสัมฤทธิ์
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘			
		ธรรมชาติอย่าง ต่อเนื่อง					
	๒. จำนวนพื้นที่ แหล่งธรรมชาติและ แหล่งศิลปกรรมมี การติดตาม ประเมินผลตาม แผน/กิจกรรม ใน การบริหารจัดการ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ <i>หมายเหตุ ปีฐาน ใช้ ข้อมูลปี ๒๕๖๔</i>	๖ พื้นที่ ๑๑ พื้นที่ - ๔ พื้นที่ แหล่ง ธรรมชาติที่มี การจัดทำแผน ๆ แล้ว (น้ำตก ธารารักษ์ บึง โขงหลง ไปงู ร้อนสมอทอง และไปงูร้อน พระร่วง) - ย่านชุมชน เก่าที่ได้รับการ ประกาศเป็น มรดกจังหวัด แล้ว และมี การติดตาม แผนการ บริหารจัดการ พื้นที่ จำนวน ๗ พื้นที่ (ย่าน)	๘ พื้นที่ ๑๑ พื้นที่ - ๔ พื้นที่ แหล่ง ธรรมชาติที่มีการ จัดทำแผนฯ แล้ว (น้ำตกธาร ารักษ์ บึงโขงหลง ไปงูร้อนสมอ ทอง และไปงู ร้อนพระร่วง) - ย่านชุมชนเก่า ที่ได้รับการ ประกาศเป็น มรดกจังหวัด แล้ว และมีการ ติดตามแผนการ บริหารจัดการ พื้นที่ จำนวน ๗ พื้นที่ (ย่าน) ใน ๗ จังหวัด (พิษณุโลก นครราชสีมา อ่างทอง ยโสธร ฉะเชิงเทรา สระบุรี และ สงขลา)	๑๐ พื้นที่ ๑๓ พื้นที่ - ๖ พื้นที่ แหล่ง ธรรมชาติที่มีการ จัดทำแผนฯ แล้ว (น้ำตกธารารักษ์ บึงโขงหลง ไปงู ร้อนสมอทอง ไปงูร้อนพระ ร่วง หาดสุข สำราญ (ไม่รู้ด) และหาดบ้านขึ้น) - ย่านชุมชนเก่า ที่ได้รับการ ประกาศเป็น มรดกจังหวัดแล้ว และมีการติดตาม แผนการบริหาร จัดการพื้นที่ จำนวน ๗ พื้นที่ (ย่าน) ใน ๗ จังหวัด (สระบุรี พะเยา นครนายก นครปฐม นครราชสีมา ฉะเชิงเทรา ระยอง และอุทัยธานี)	ปีที่ ๑-๕		๑๐๐.๐๐

แผนงาน/ แนวทางปฏิบัติ	ตัวชี้วัดย่อย (ภายใต้แนวทางปฏิบัติ)	ผลการดำเนินงาน			ช่วงเวลา ที่แผน กำหนด	ค่า เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์	ร้อยละ ผลสัมฤทธิ์
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘			
	๓. มีระบบในการ เฝ้าระวัง การเตรียม รับมือ และการ ติดตามคุณภาพ สิ่งแวดล้อม	มีระบบ มีระบบติดตาม และประเมิน คุณภาพ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ ๑ ระบบ แต่ ติดตามยังไม่ ครบทุก ประเภท (https://naturalsite.onep.go.th/)	มีระบบ - มีระบบติดตาม และประเมิน คุณภาพ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ ๑ ระบบ แต่ติดตามยังไม่ ครบทุกประเภท (https://naturalsite.onep.go.th/) - มีการเฝ้าระวัง และรายงาน คุณภาพ สิ่งแวดล้อม ศิลปกรรมทาง โซเซียลมีเดีย Facebook หน่วยอนุรักษ์ฯ รายจังหวัด	มีระบบ - มีระบบติดตาม และประเมิน คุณภาพ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ ๑ ระบบ แต่ติดตามยังไม่ ครบทุกประเภท (https://naturalsite.onep.go.th/) - มีการเฝ้าระวัง และรายงาน คุณภาพ สิ่งแวดล้อม ศิลปกรรมทาง โซเซียลมีเดีย Facebook หน่วยอนุรักษ์ฯ รายจังหวัด	ปีที่ ๑-๕		๑๐๐.๐๐
	๔. ร้อยละแหล่ง ธรรมชาติและแหล่ง ศิลปกรรมมีการเฝ้า ระวังและติดตาม คุณภาพสิ่งแวดล้อมฯ ผ่านระบบออนไลน์ (https://naturalsite.onep.go.th/)	ร้อยละ ๗๐ - มีการติดตาม และประเมิน คุณภาพ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติผ่าน ระบบออนไลน์ ๒๗๑ แห่ง จาก ๓๘๙ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๗๐ - มีการติดตาม และประเมิน คุณภาพ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติผ่าน ระบบออนไลน์ ๓๓๔ แห่ง จาก ๓๙๑ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๔๒	ร้อยละ ๗๐ - มีการติดตาม และประเมิน คุณภาพ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติผ่าน ระบบออนไลน์ จำนวน ๓๐๗ แห่ง จาก ๓๐๕ แห่ง คิดเป็นร้อย ละ ๑๐๐.๖๖	ปีที่ ๑-๕		๑๐๐.๐๐
	๕. ร้อยละ ๗๐ เจ้าหน้าที่ของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีองค์ความรู้ ความ เข้าใจในการเฝ้า ระวังและติดตาม คุณภาพสิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ศิลปกรรมที่เป็น ระบบ	ร้อยละ ๗๐ มีการอบรม เสริมสร้าง ความรู้ความ เข้าใจในการ เฝ้าระวัง ติดตาม คุณภาพ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและ ศิลปกรรม แก่ หน่วยอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและ ศิลปกรรม ท้องถิ่นทั้ง ๗๖ จังหวัด	ร้อยละ ๗๐ การสร้างความรู้ ความเข้าใจเรื่อง ชนิดพันธุ์ต่างถิ่น รวมถึงการมีส่วน ร่วมในการ อนุรักษ์และ จัดการพื้นที่ น้ำตกร่วมกัน เป็นมรดกของ พื้นที่ให้กับชุมชน เมื่อวันที่ ๑๖ ก.ค. ๖๗ มี ผู้เข้าร่วมประชุม ทั้งหมด ๕๖ คน - มีการอบรม เสริมสร้าง	ร้อยละ ๗๐ มีการอบรม เสริมสร้าง ความรู้ความ เข้าใจในการ เฝ้าระวัง ติดตาม คุณภาพ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและ ศิลปกรรม แก่หน่วยอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและ ศิลปกรรม ท้องถิ่นทั้ง ๗๖ จังหวัด คิดเป็น ร้อยละ ๘๐	ปีที่ ๑-๕		๑๐๐.๐๐

แผนงาน/ แนวทางปฏิบัติ	ตัวชี้วัดย่อย (ภายใต้แนวทางปฏิบัติ)	ผลการดำเนินงาน			ช่วงเวลา ที่แผน กำหนด	ค่า เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์	ร้อยละ ผลสัมฤทธิ์
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘			
		คิดเป็นร้อยละ ๘๐	ความรู้ความเข้าใจในการเข้าใจในการเฝ้าระวัง ติดตามคุณภาพสิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและศิลปกรรม แก่หน่วยอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมท้องถิ่นทั้ง ๗๖ จังหวัด คิดเป็นร้อยละ ๘๐				
๔. แผนงานด้านการติดตามและประเมินผลแหล่งธรรมชาติและแหล่งศิลปกรรม การขับเคลื่อนและติดตามการอนุรักษ์และพัฒนากรุงรัตนโกสินทร์ และเมืองเก่า	๑. กิจกรรม/โครงการภายใต้แผนผังแม่บทการอนุรักษ์และพัฒนากรุงรัตนโกสินทร์ และเมืองเก่า ได้นำไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม <i>หมายเหตุ เริ่มดำเนินการขับเคลื่อนแผนผังแม่บทการอนุรักษ์และพัฒนากรุงรัตนโกสินทร์ ปี ๒๕๖๔ และแผนผังแม่บทการอนุรักษ์และพัฒนาเมืองเก่า ๒ เมือง (ปี ๒๕๖๔)</i>	เมืองที่มีแผนฯ ได้นำไปสู่การปฏิบัติ เพิ่มขึ้น ๕ เมือง เพิ่มขึ้น ๑๒ เมือง เมืองที่มีแผนฯ ได้นำไปสู่การปฏิบัติ (เมืองเก่าลพบุรี นครศรีธรรมราช สงขลา แพร่ ปัตตานี สุพรรณบุรี พะเยา ตาก สตูล สกลนคร สุรินทร์ และระนอง)	เมืองที่มีแผนฯ ได้นำไปสู่การปฏิบัติ เพิ่มขึ้น ๗ เมือง เพิ่มขึ้น ๒ เมือง เมืองที่มีแผนฯ ได้นำไปสู่การปฏิบัติ (เมืองเก่าเชียงใหม่ และจันทบุรี)	เมืองที่มีแผนฯ ได้นำไปสู่การปฏิบัติ เพิ่มขึ้น ๙ เมือง อยู่ระหว่างติดตามผลการดำเนินงาน	ปีที่ ๑-๕		๐๐.๐๐
	๒. มีรายงานผลการติดตามการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ ภายใต้แผนผังแม่บทการอนุรักษ์และพัฒนากรุงรัตนโกสินทร์และเมืองเก่าต่อคณะกรรมการอนุรักษ์และพัฒนากรุงรัตนโกสินทร์ และเมืองเก่า เป็นระยะ <i>หมายเหตุ มีการรายงานผลการติดตามแผนผังแม่บทการ</i>	มีรายงานผลการติดตามฯ มีรายงานผลการติดตามฯ จำนวน ๒๔ เมือง และกรุงรัตนโกสินทร์ ๑ พื้นที่	มีรายงานผลการติดตามฯ มีรายงานผลการติดตามฯ จำนวน ๒๔ เมือง และกรุงรัตนโกสินทร์ ๑ พื้นที่	มีรายงานผลการติดตามฯ มีรายงานผลการติดตามฯ จำนวน ๒๔ เมืองเก่า กรุงรัตนโกสินทร์ ๑ พื้นที่	ปีที่ ๑-๕		๑๐๐.๐๐

แผนงาน/ แนวทางปฏิบัติ	ตัวชี้วัดย่อย (ภายใต้แนวทางปฏิบัติ)	ผลการดำเนินงาน			ช่วงเวลา ที่แผน กำหนด	ค่า เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์	ร้อยละ ผลสัมฤทธิ์
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘			
	อนุรักษ์และพัฒนา กรุงรัตนโกสินทร์ และ แผนผังแม่บทการ อนุรักษ์และพัฒนา เมืองเก่า ปี ๒๕๖๖						
๕. แผนงานด้านการ ติดตามและประเมินผล แหล่งธรรมชาติและ แหล่งศิลปกรรม พัฒนาระบบติดตาม และเฝ้าระวังกลุ่ม ธรรมชาติและ ศิลปกรรมผ่านระบบ ออนไลน์	มีระบบที่พัฒนาแล้ว ในการเฝ้าระวัง การ เตรียมรับมือ และ การติดตามคุณภาพ สิ่งแวดล้อม <i>หมายเหตุ</i> สิ่งแวดล้อมธรรมชาติ รายงานผ่านเว็บไซต์ https://naturalsite.onep.go.th สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม รายงานผ่านเว็บไซต์ https://culturalenvi.onep.go.th	มีระบบที่ พัฒนาแล้ว สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ มีระบบติดตาม และเฝ้าระวัง ผ่านเว็บไซต์ สิ่งแวดล้อม ศิลปกรรม มีระบบติดตาม และเฝ้าระวัง ผ่านเว็บไซต์	มีระบบ ที่พัฒนาแล้ว สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ มีระบบติดตาม และเฝ้าระวังผ่าน เว็บไซต์ สิ่งแวดล้อม ศิลปกรรม มีระบบติดตาม และเฝ้าระวัง ผ่านเว็บไซต์	มีระบบ ที่พัฒนาแล้ว สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ มีระบบติดตาม และเฝ้าระวังผ่าน เว็บไซต์ สิ่งแวดล้อม ศิลปกรรม มีระบบติดตาม และเฝ้าระวัง ผ่านเว็บไซต์	ปีที่ ๑-๕		๑๐๐.๐๐
๖. แผนงานด้าน เครื่องมือมาตรการ เกณฑ์คุณภาพ สิ่งแวดล้อม ปรับปรุงเกณฑ์คุณภาพ สิ่งแวดล้อมธรรมชาติ และศิลปกรรม	๑. หน่วยงานใน พื้นที่มีคู่มือและ เกณฑ์การประเมิน คุณภาพสิ่งแวดล้อม แหล่งธรรมชาติและ ศิลปกรรมอย่างเป็น ระบบโดยผ่านระบบ เว็บไซต์ <i>หมายเหตุ</i> สิ่งแวดล้อมธรรมชาติ รายงานผ่านเว็บไซต์ https://naturalsite.onep.go.th สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม รายงานผ่านเว็บไซต์ https://culturalenvi.onep.go.th	มีคู่มือ/เกณฑ์ ประเมินผ่าน ระบบ ออนไลน์ มีคู่มือ/เกณฑ์ ประเมินแหล่ง ธรรมชาติ ๔ เกณฑ์ผ่าน ออนไลน์ เว็บไซต์ ซึ่งขาด อีก ๖ ประเภท ที่ต้องทำคู่มือ และเกณฑ์ฯ เพื่อให้ หน่วยงานใน พื้นที่ประเมิน ให้ครบ ได้แก่ ชายหาด เกาะ แก่ง แหล่งน้ำ โป่งพุร้อน และ ซากดึกดำ บรรพ์ (เนื่องจากยัง ไม่ได้รับจัดสร งประมาณ)	มีคู่มือ/เกณฑ์ ประเมินผ่าน ระบบออนไลน์ มีคู่มือ/เกณฑ์ ประเมินแหล่ง ธรรมชาติ ๔ เกณฑ์ผ่าน ออนไลน์ เว็บไซต์ ซึ่งขาด อีก ๖ ประเภท ที่ ต้องทำคู่มือและ เกณฑ์ฯ เพื่อให้ หน่วยงานในพื้นที่ ประเมินให้ครบ ได้แก่ ชายหาด เกาะ แก่ง แหล่ง น้ำ โป่งพุร้อน และซากดึกดำ บรรพ์ (เนื่องจากยังไม่ได้รับ จัดสรรงบประมาณ)	มีคู่มือ/เกณฑ์ ประเมินผ่าน ระบบออนไลน์ มีคู่มือ/เกณฑ์ ประเมินแหล่ง ธรรมชาติ เกณฑ์ผ่าน ออนไลน์ เว็บไซต์ และอยู่ ในระหว่าง ทดสอบเกณฑ์ฯ เพื่อให้เกิดความ ถูกต้อง ก่อน นำไปใช้จริง	ปีที่ ๑-๕		๑๐๐.๐๐

แผนงาน/ แนวทางปฏิบัติ	ตัวชี้วัดย่อย (ภายใต้แนวทางปฏิบัติ)	ผลการดำเนินงาน			ช่วงเวลา ที่แผน กำหนด	ค่า เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์	ร้อยละ ผลสัมฤทธิ์
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘			
		มีเกณฑ์มาตรฐาน คุณภาพ สิ่งแวดล้อม ศิลปกรรม ประเภท ย่านชุมชนเก่า	มีเกณฑ์มาตรฐาน คุณภาพสิ่งแวดล้อม ศิลปกรรม ประเภท ย่านชุมชนเก่า	มีเกณฑ์มาตรฐาน คุณภาพสิ่งแวดล้อม ศิลปกรรม ประเภท ย่านชุมชนเก่า			
	๒. จำนวนคู่มือการ ประเมินแหล่ง ธรรมชาติรายประเภท และแหล่งศิลปกรรม <i>หมายเหตุ</i> การกำหนดค่าเป้าหมาย เริ่มต้น โดยพิจารณาคู่มือ ที่มีการดำเนินการไว้แล้ว ก่อนปี ๒๕๖๔ และที่ตั้ง ค่าเป้าหมายดำเนินการ ดังนี้ ๑. คู่มือการประเมินแหล่ง ธรรมชาติ ๑๐ ประเภท (จำนวนประเภทแหล่ง ธรรมชาติมี ๑๐ ประเภท) ๒. คู่มือเสริมสร้างความ เข้าใจเกี่ยวกับแนวทาง และรูปแบบพนักงันน้ำ ที่เหมาะสม ๓. คู่มือลดผลกระทบภูมิ ทัศน์สิ่งแวดล้อม ศิลปกรรม ๔. เกณฑ์มาตรฐาน คุณภาพสิ่งแวดล้อม ศิลปกรรม ประเภทย่าน ชุมชนเก่า	๑๒ ประเภท ๘ ประเภท ๔ ประเภท ของแหล่ง ธรรมชาติ ซึ่งขาดอีก ๖ ประเภท ที่ต้อง ทำคู่มือและ เกณฑ์ฯ เพื่อให้ หน่วยงานใน พื้นที่ประเมิน ให้ครบ ได้แก่ ชายหาด เกาะ แก่ง แหล่งน้ำ โปงฟูร้อน และ ซากดึกดำบรรพ์ (เนื่องจากยัง ไม่ได้รับสรจัด งบประมาณ) - มีคู่มือ เสริมสร้าง ความเข้าใจ เกี่ยวกับแนวทาง และรูปแบบ พนักงันน้ำ ที่เหมาะสม - มีคู่มือลด ผลกระทบภูมิ ทัศน์สิ่งแวดล้อม ศิลปกรรม - มีเกณฑ์ มาตรฐาน คุณภาพ สิ่งแวดล้อม ศิลปกรรม ประเภทย่าน ชุมชนเก่า	๑๒ ประเภท ๘ ประเภท โดยมี ๔ ประเภทของ แหล่งธรรมชาติ ซึ่งขาดอีก ๖ ประเภท ที่ต้อง ทำคู่มือและ เกณฑ์ฯ เพื่อให้ หน่วยงานใน พื้นที่ประเมินให้ ครบ ได้แก่ ชายหาด เกาะ แก่ง แหล่งน้ำ โปงฟูร้อน และ ซากดึกดำบรรพ์ (เนื่องจากยังไม่ได้ รับสรจัด งบประมาณ) - มีคู่มือการ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ศิลปกรรมในพื้นที่ ย่านชุมชนเก่า - มีเกณฑ์ มาตรฐาน คุณภาพ สิ่งแวดล้อม ศิลปกรรม ประเภทย่าน ชุมชนเก่า - มีแนวทางการ ลดผลกระทบภูมิ ทัศน์สิ่งแวดล้อม ศิลปกรรม - มีคู่มือเสริมสร้าง ความเข้าใจ เกี่ยวกับแนวทาง และรูปแบบพนักงันน้ำที่เหมาะสม	๑๒ ประเภท ๑๔ ประเภท โดยมีคู่มือและ เกณฑ์ฯ เพื่อให้ หน่วยงานใน พื้นที่ประเมิน แหล่งธรรมชาติ ๑๐ ประเภท - มีคู่มือการ อนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม ศิลปกรรมในพื้นที่ ย่านชุมชนเก่า - มีเกณฑ์ มาตรฐาน คุณภาพ สิ่งแวดล้อม ศิลปกรรม ประเภทย่าน ชุมชนเก่า - มีแนวทางการ ลดผลกระทบภูมิ ทัศน์สิ่งแวดล้อม ศิลปกรรม - คู่มือเสริมสร้าง ความเข้าใจ เกี่ยวกับแนวทาง และรูปแบบพนักงันน้ำที่เหมาะสม	ปีที่ ๑-๕		๑๐๐.๐๐

แผนงาน/ แนวทางปฏิบัติ	ตัวชี้วัดย่อย (ภายใต้แนวทางปฏิบัติ)	ผลการดำเนินงาน			ช่วงเวลา ที่แผน กำหนด	ค่า เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์	ร้อยละ ผลสัมฤทธิ์
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘			
	๓. แหล่งธรรมชาติ รายประเภทได้รับการ ประเมินคุณภาพ ศักยภาพ และความ เสี่ยง โดยการมีส่วน ร่วมของภาคส่วนที่ เกี่ยวข้อง	ร้อยละ ๗๐ ปี ๒๕๖๖ มีจำนวนแหล่ง ธรรมชาติที่ได้รับ การติดตาม ประเมินคุณภาพ สิ่งแวดล้อม ๔ ประเภทจำนวน ๒๗๑ แห่ง จาก ๓๘๙ แห่ง (คิด เป็นร้อยละ ๗๐) แต่ยังต้อง ดำเนินการเพื่อ ติดตามประเมิน คุณภาพ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติอย่าง ต่อเนื่อง	ร้อยละ ๗๐ ปี ๒๕๖๗ มีจำนวนแหล่ง ธรรมชาติที่ได้รับ การติดตาม ประเมินคุณภาพ สิ่งแวดล้อม ๔ ประเภทจำนวน ๓๓๔ แห่ง จาก ๓๙๑ แห่ง (คิด เป็นร้อยละ ๘๕.๔๒) แต่ยัง ต้องดำเนินการ เพื่อติดตาม ประเมินคุณภาพ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติอย่าง ต่อเนื่อง	ร้อยละ ๗๐ ปี ๒๕๖๘ มีจำนวนแหล่ง ธรรมชาติที่ได้รับ การติดตาม ประเมินคุณภาพ สิ่งแวดล้อม ๔ ประเภทจำนวน ๓๐๗ แห่ง จาก ๓๐๕ แห่ง (ระดับการบรรลุ เป้าหมายรวม ร้อยละ ๑๐๐.๖๖) แต่ยังต้อง ดำเนินการเพื่อ ติดตามประเมิน คุณภาพ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติอย่าง ต่อเนื่อง	ปีที่ ๑-๕		๑๐๐.๐๐
๗. แผนงานด้าน เครื่องมือมาตรการ เกณฑ์คุณภาพ สิ่งแวดล้อม จัดทำแนวทางการ ประเมินสิ่งแวดล้อม ระดับยุทธศาสตร์ (Strategic Environmental Assessment : SEA) เพื่อ เป็นเครื่องมือในการเสนอ ทางเลือกในการตัดสินใจ เชิงนโยบายของภาครัฐ ทั้งระดับนโยบายแผน และแผนงาน ในการ สนับสนุนการบริหาร จัดการเชิงพื้นที่	๑. มีเครื่องมือในการ เสนอทางเลือกในการ ตัดสินใจเชิงนโยบาย ของภาครัฐ ทั้งระดับ นโยบายแผนและ แผนงาน ในการ สนับสนุนการบริหาร จัดการเชิงพื้นที่และ ระบบนิเวศ สิ่งแวดล้อมธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ศิลปกรรมที่สำคัญ ของประเทศ	มีการจัดทำ และใช้ SEA พื้นที่กลุ่มป่า ดงพญาเย็น - เขาใหญ่ อยู่ ระหว่างจัดทำ ร่างข้อเสนอ โครงการการ ประเมิน สิ่งแวดล้อม ระดับ ยุทธศาสตร์ (SEA) ของพื้นที่ กลุ่มป่า และ ลุ่มน้ำ	มีการจัดทำ SEA พื้นที่กลุ่มป่า ดงพญาเย็น - เขาใหญ่ อยู่ระหว่างจัดทำ ร่างข้อเสนอ โครงการการ ประเมิน สิ่งแวดล้อมระดับ ยุทธศาสตร์ (SEA) ของพื้นที่กลุ่มป่าฯ และลุ่มน้ำ	มีการจัดทำ SEA พื้นที่กลุ่มป่า ดงพญาเย็น - เขาใหญ่ โดยกรม อุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช อยู่ระหว่างจัดทำ ข้อเสนอโครงการ การประเมิน สิ่งแวดล้อมระดับ ยุทธศาสตร์ (SEA) ของพื้นที่กลุ่มป่าฯ และลุ่มน้ำที่ เกี่ยวข้อง	ปีที่ ๑-๕		๑๐๐.๐๐
	๒. แนวทางการ ประเมินสิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ศิลปกรรมระดับ ยุทธศาสตร์ (Strategic	มีแนวทาง ประเมิน SEA พื้นที่กลุ่มป่า ดงพญาเย็น - เขาใหญ่ อยู่ระหว่าง จัดทำร่าง	มีแนวทาง ประเมิน SEA พื้นที่กลุ่มป่า ดงพญาเย็น - เขาใหญ่ อยู่ระหว่างจัดทำ ร่างข้อเสนอ	มีแนวทาง ประเมิน SEA พื้นที่กลุ่มป่า ดงพญาเย็น - เขาใหญ่ โดยกรม อุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์	ปีที่ ๑-๕		๑๐๐.๐๐

แผนงาน/ แนวทางปฏิบัติ	ตัวชี้วัดย่อย (ภายใต้แนวทางปฏิบัติ)	ผลการดำเนินงาน			ช่วงเวลา ที่แผน กำหนด	ค่า เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์	ร้อยละ ผลสัมฤทธิ์
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘			
	Environmental Assessment : SEA) ของประเทศ	ข้อเสนอ โครงการการ ประเมิน สิ่งแวดล้อม ระดับ ยุทธศาสตร์ (SEA) ของพื้นที่ กลุ่มป่า และ ลุ่มน้ำ นอกจากนี้ ศูนย์มรดกโลก มีแนวทางการ ประเมินผล กระทบต่อ แหล่งมรดก (Heritage Impact Assessment : HIA) สำหรับ การพัฒนา โครงการ ขนาดใหญ่ใน พื้นที่มรดก โลกและพื้นที่ ใกล้เคียงที่ อาจส่งผล กระทบต่อ คุณค่าโดดเด่น อันเป็นสากล (Outstanding Universal Value: OUV) ของแหล่ง	โครงการการ ประเมิน สิ่งแวดล้อมระดับ ยุทธศาสตร์ (SEA) ของพื้นที่กลุ่มป่า และลุ่มน้ำที่ เกี่ยวข้อง	พีช อยู่ระหว่าง จัดทำข้อเสนอ โครงการการ ประเมินสิ่งแวดล้อม ระดับยุทธศาสตร์ (SEA) ของพื้นที่ กลุ่มป่า และ ลุ่มน้ำที่เกี่ยวข้อง			
๘. ด้านการติดตาม ประเมินผลเชิงคุณภาพ ติดตามประเมินผลเชิง คุณภาพของแหล่ง ธรรมชาติและ ศิลปกรรม	ร้อยละ ๗๐ แหล่ง ธรรมชาติที่ติดตาม ประเมินผลเชิง คุณภาพของแหล่ง ธรรมชาติ	ร้อยละ ๗๐ ปี ๒๕๖๖ มีจำนวนแหล่ง ธรรมชาติที่ ได้รับการ ติดตาม ประเมิน คุณภาพ สิ่งแวดล้อม ๔ ประเภท จำนวน ๒๗๑ แห่ง จาก ๓๘๙ แห่ง คิด เป็นร้อยละ ๗๐ แต่ยังคง	ร้อยละ ๗๐ ปี ๒๕๖๗ มีจำนวนแหล่ง ธรรมชาติที่ ได้รับการ ติดตาม ประเมินคุณภาพ สิ่งแวดล้อม ๔ ประเภทจำนวน ๓๓๔ แห่ง จาก ๓๙๑ แห่ง คิด เป็นร้อยละ ๘๕.๔๒ แต่ยัง ต้องดำเนินการ เพื่อติดตาม ประเมินคุณภาพ	ร้อยละ ๗๐ ปี ๒๕๖๘ มีจำนวนแหล่ง ธรรมชาติที่ ได้รับการ ติดตาม ประเมินคุณภาพ สิ่งแวดล้อม ๔ ประเภทจำนวน ๓๐๗ แห่ง จาก ๓๐๕ แห่ง (ระดับการบรรลุ เป้าหมายรวม ร้อยละ ๑๐๐.๖๖) แต่ยังต้อง	ปีที่ ๑-๕		๑๐๐.๐๐

แผนงาน/ แนวทางปฏิบัติ	ตัวชี้วัดย่อย (ภายใต้แนวทางปฏิบัติ)	ผลการดำเนินงาน			ช่วงเวลา ที่แผน กำหนด	ค่า เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์	ร้อยละ ผลสัมฤทธิ์
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘			
		ดำเนินการ เพื่อติดตาม ประเมิน คุณภาพ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ อย่างต่อเนื่อง	สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติอย่าง ต่อเนื่อง	ดำเนินการเพื่อ ติดตามประเมิน คุณภาพ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติอย่าง ต่อเนื่อง			
๙. แผนงานด้านการ ติดตามและประเมินผล แหล่งธรรมชาติและ แหล่งศิลปกรรม สร้างระบบพัฒนา เทคโนโลยีและ เครือข่ายการติดตาม ตรวจสอบคุณภาพ สิ่งแวดล้อมของแหล่ง ธรรมชาติและศิลปกรรม ให้ครอบคลุมทุก ประเภทผลกระทบ มี ระบบเตือนภัยทั้งใน ระดับพื้นที่ ระดับ ภูมิภาค ระดับประเทศ ระดับอาเซียน และการ รายงานต่อสาธารณะและ หน่วยงานรับผิดชอบ	๑. มีระบบในการ ตรวจสอบคุณภาพ สิ่งแวดล้อมของ แหล่งธรรมชาติและ แหล่งศิลปกรรม โดยความร่วมมือ ระหว่างหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องให้ ครอบคลุมทุก ประเภทผลกระทบ มีระบบเตือนภัยทั้ง ในระดับพื้นที่ ระดับ ภูมิภาค ระดับประเทศ	มีระบบในการ ตรวจสอบและ เตือนภัย อยู่ระหว่างการ การติดตาม	มีระบบในการ ตรวจสอบและ เตือนภัย อยู่ระหว่างการ ติดตาม	มีระบบในการ ตรวจสอบและ เตือนภัย อยู่ระหว่างการ ติดตาม	ปีที่ ๖-๑๐		๐.๐๐
	๒. ร้อยละ ๗๐ ของ เจ้าหน้าที่ของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีความรู้ ความเข้าใจ ในการใช้งานระบบ ตรวจสอบคุณภาพ สิ่งแวดล้อมของ แหล่งธรรมชาติและ แหล่งศิลปกรรม โดย ความร่วมมือระหว่าง หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้ครอบคลุมทุก ประเภทผลกระทบ มีระบบเตือนภัยทั้ง ในระดับพื้นที่ ระดับ ภูมิภาค	ร้อยละ ๗๐ มีความรู้ ความ เข้าใจในการใช้ งานระบบ อยู่ระหว่าง การติดตาม	ร้อยละ ๗๐ มีความรู้ ความ เข้าใจในการใช้ งานระบบ อยู่ระหว่างการ ติดตาม	ร้อยละ ๗๐ มีความรู้ ความ เข้าใจในการใช้ งานระบบ อยู่ระหว่างการ ติดตาม	ปีที่ ๖-๑๐		๐.๐๐

แผนงาน/ แนวทางปฏิบัติ	ตัวชี้วัดย่อย (ภายใต้แนวทางปฏิบัติ)	ผลการดำเนินงาน			ช่วงเวลา ที่แผน กำหนด	ค่า เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์	ร้อยละ ผลสัมฤทธิ์
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘			
	๒. ร้อยละ ๗๐ ของ หน่วยงาน/ชุมชน/ เยาวชนมีคู่มือที่ง่าย ในการประเมิน สิ่งแวดล้อมแหล่ง ธรรมชาติของ ท้องถิ่นได้	ร้อยละ ๗๐ มีความรู้ ความเข้าใจใน การใช้งาน ระบบ	ร้อยละ ๗๐ มีความรู้ ความ เข้าใจในการใช้ งานระบบ	ร้อยละ ๗๐ มีความรู้ ความ เข้าใจในการใช้ งานระบบ	ปีที่ ๖-๑๐		๐.๐๐
๑๐. แผนงานด้านการ สำรวจ/รวบรวมข้อมูล แหล่งธรรมชาติและ แหล่งศิลปกรรม การจัดทำแนวทางการ พัฒนาทางกายภาพของ แหล่งธรรมชาติและ แหล่งศิลปกรรมแต่ละ ประเภท หมายเหตุ จัดทำแนวทางการพัฒนา สิ่งอำนวยความสะดวกใน พื้นที่ที่มีการให้บริการ นันทนาการและการ ท่องเที่ยวเข้มข้นและมี สิ่งอำนวยความสะดวกเดิม อยู่แล้ว เพื่อไม่ให้มีสิ่ง แปลกปลอมในพื้นที่แหล่ง ธรรมชาติเกินจำเป็นและ เป็นไปตามหลักการ อนุรักษ์	จำนวนพื้นที่ของ แหล่งธรรมชาติและ แหล่งศิลปกรรม ได้รับการวางแผนใน การพัฒนาที่ เหมาะสมภายใต้ หลักการการอนุรักษ์ หมายเหตุ ปีฐาน ปี ๒๕๖๓ เป็นปีแรกที่ ดำเนินการศึกษา มาตรการใช้ประโยชน์ ที่ดินของย่านชุมชนเก่า จำนวน ๒ จังหวัด ได้แก่ ตรัง และจันทบุรี	๒ จังหวัด ๔ จังหวัด - ย่านชุมชน เก่า ๔ จังหวัด ในพื้นที่ภาค กลาง (สระบุรี ลพบุรี ปราจีนบุรี และ นครนายก)	๒ จังหวัด ๓ จังหวัด - แหล่งธรรมชาติ ประเภทชายหาด ๒ พื้นที่ (หาดสุข สำราญ (ไม้รูด) และหาดบ้านขึ้น จ.ตราด) - ย่านชุมชนเก่า ๒ จังหวัด ในพื้นที่ ภาคกลาง (สมุทรสาคร และ สมุทรสงคราม)	๒ จังหวัด ๑๔ จังหวัด - แหล่งธรรมชาติ ในพื้นที่ภาคใต้ ๘๘ พื้นที่ - ย่านชุมชนเก่า ๒ จังหวัด ในพื้นที่ ภาคใต้ (สงขลา และนครศรีฯ)	ปีที่ ๖-๑๐		๑๐๐.๐๐

(๒.๓) การประเมินขีดความสามารถในการรองรับการใช้ประโยชน์ในแหล่งฯ

การบรรลุผลสัมฤทธิ์ของแผนปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๐) : ด้านการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม ต่อค่าเป้าหมายของแผน (แผนย่อย) การประเมินขีดความสามารถในการรองรับการใช้ประโยชน์ในแหล่งฯ ที่กำหนดไว้ในห้วงระยะเวลา ๕ ปีแรก (พ.ศ. ๒๕๖๕)*	
ค่าเป้าหมายที่สัมฤทธิ์ ๐.๐๐	☐ บรรลุตามค่าเป้าหมาย (สีเขียว)** ☒ บรรลุมากกว่าร้อยละ ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีเหลือง)** ☐ ดำเนินการได้ร้อยละ ๕๐ - ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีส้ม)** ☒ ดำเนินการได้น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของค่าเป้าหมาย (สีแดง)**

ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงาน

การดำเนินการเพื่อนำไปสู่การบรรลุค่าเป้าหมายหลัก การประเมินขีดความสามารถในการรองรับการใช้ประโยชน์ในแหล่งฯ ด้านการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม ของแผนปฏิบัติการฯ ประกอบด้วย ๒ แผนงาน ๒ ตัวชี้วัดย่อย ซึ่งไม่ได้มีการดำเนินการ จึงยังไม่สามารถบรรลุตามค่าเป้าหมายได้ (ตารางที่ ๖)

ตารางที่ ๖ แสดงเป้าหมายผลสัมฤทธิ์ของแผนปฏิบัติการฯ : ด้านการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม (การประเมินขีดความสามารถในการรองรับการใช้ประโยชน์ในแหล่งฯ)

แผนงาน/ แนวทางปฏิบัติ	ตัวชี้วัดย่อย (ภายใต้แนวทางปฏิบัติ)	ผลการดำเนินงาน			ช่วงเวลาที่ แผนกำหนด	ค่า เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์	ร้อยละ ผล สัมฤทธิ์
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘			
เป้าหมาย : อนุรักษ์ คุ้มครอง พื้นฟู และใช้ประโยชน์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมอย่างสมดุลด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน							
ค่าเป้าหมายหลัก : การประเมินขีดความสามารถในการรองรับการใช้ประโยชน์ในแหล่งฯ							๐.๐๐
แผนงานด้านการสำรวจ/รวบรวมข้อมูลแหล่งธรรมชาติและแหล่งศิลปกรรม ศึกษาขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่แหล่งธรรมชาติและศิลปกรรม	จำนวนพื้นที่แหล่งธรรมชาติและแหล่งศิลปกรรมมีการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับได้ของพื้นที่ (รายประเภท/รายพื้นที่/ภูมิภาค) ในการใช้ประโยชน์ที่เหมาะสม	๕ พื้นที่ - (ยังไม่ได้ดำเนินการ)	๕ พื้นที่ - (ยังไม่ได้ดำเนินการ)	๕ พื้นที่ - (ยังไม่ได้ดำเนินการ)	ปีที่ ๑-๕		๐.๐๐
แผนงานด้านเครื่องมือมาตรการเกณฑ์คุณภาพสิ่งแวดล้อม ศึกษาและกำหนดศักยภาพการรองรับผลกระทบของพื้นที่ (Carrying Capacity) เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการบริหารจัดการแหล่งธรรมชาติและศิลปกรรม	จำนวนพื้นที่ที่มีการศึกษาและกำหนดศักยภาพการรองรับผลกระทบของพื้นที่ (Carrying Capacity) เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการบริหารจัดการแหล่งธรรมชาติและศิลปกรรม	๕ พื้นที่ - (ยังไม่ได้ดำเนินการ)	๕ พื้นที่ - (ยังไม่ได้ดำเนินการ)	๕ พื้นที่ - (ยังไม่ได้ดำเนินการ)	ปีที่ ๑-๕		๐.๐๐

(๒.๔) ระบบฐานข้อมูลแหล่งฯ ระดับประเทศ

การบรรลุผลสัมฤทธิ์ของแผนปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๐) : ด้านการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม ต่อค่าเป้าหมายของแผน (แผนย่อย) ระบบฐานข้อมูลแหล่งฯ ระดับประเทศ ที่กำหนดไว้ในห้วงระยะเวลา ๕ ปีแรก (พ.ศ. ๒๕๖๕)*	
ค่าเป้าหมายที่สัมฤทธิ์ ๘๓.๓๓	☐ บรรลุตามค่าเป้าหมาย (สีเขียว)** ☒ บรรลุมากกว่าร้อยละ ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีเหลือง)** ☐ ดำเนินการได้ร้อยละ ๕๐ - ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีส้ม)** ☐ ดำเนินการได้น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของค่าเป้าหมาย (สีแดง)**

ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงาน

การดำเนินการเพื่อนำไปสู่การบรรลุค่าเป้าหมายหลัก ระบบฐานข้อมูลแหล่งฯ ระดับประเทศ ด้านการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม ของแผนปฏิบัติการฯ ประกอบด้วย ๒ แผนงาน ๖ ตัวชี้วัดย่อย ซึ่งสามารถดำเนินการได้คิดเป็นร้อยละ ๘๓.๓๓ ของค่าเป้าหมาย

ตารางที่ ๗ แสดงเป้าหมายผลสัมฤทธิ์ของแผนปฏิบัติการฯ : ด้านการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม (ระบบฐานข้อมูลแหล่งฯ ระดับประเทศ)

แผนงาน/ แนวทางปฏิบัติ	ตัวชี้วัดย่อย (ภายใต้แนวทางปฏิบัติ)	ผลการดำเนินงาน			ช่วงเวลา ที่แผน กำหนด	ค่า เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์	ร้อยละ ผลสัมฤทธิ์
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘			
เป้าหมาย : อนุรักษ์ คัมครอง พื้นฟู และใช้ประโยชน์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมอย่างสมดุลด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน							
ค่าเป้าหมายหลัก : ระบบฐานข้อมูลแหล่งฯ ระดับประเทศ							๘๓.๓๓
๑. แผนงานด้าน การสำรวจ/ รวบรวมข้อมูล แหล่งธรรมชาติ และแหล่ง ศิลปกรรม ๑. การจัดทำ คลังข้อมูล และ ระบบวิเคราะห์ ข้อมูลแหล่ง ธรรมชาติ และ แหล่งศิลปกรรม ขนาดใหญ่ (Big Data)	๑. มีระบบ/ฐานข้อมูล แหล่งธรรมชาติ (๑๐ ประเภท) ฐานข้อมูลสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ : https://naturalsite.onep.go.th/	มีระบบ/ ฐานข้อมูล แหล่งธรรมชาติ (๑๐ ประเภท) มีระบบฐานข้อมูล สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติที่มีข้อมูล แหล่งธรรมชาติ	มีระบบ/ ฐานข้อมูล แหล่งธรรมชาติ (๑๐ ประเภท) มีระบบฐานข้อมูล สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติที่มีข้อมูล แหล่งธรรมชาติ	มีระบบ/ ฐานข้อมูล แหล่งธรรมชาติ (๑๐ ประเภท) มีระบบฐานข้อมูล สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติที่มีข้อมูล แหล่งธรรมชาติ	ปีที่ ๑-๕		๑๐๐.๐๐
	๒. มีระบบ/จำนวน ฐานข้อมูล (๗ ประเภท) ฐานข้อมูลสิ่งแวดล้อม ศิลปกรรม : http://culturalenvi.onep.go.th/	มีระบบ/จำนวน ฐานข้อมูล (๗ ประเภท) มีระบบฐานข้อมูล สิ่งแวดล้อม ศิลปกรรม	มีระบบ/จำนวน ฐานข้อมูล (๗ ประเภท) มีระบบฐานข้อมูล สิ่งแวดล้อม ศิลปกรรม	มีระบบ/จำนวน ฐานข้อมูล (๗ ประเภท) มีระบบฐานข้อมูล สิ่งแวดล้อม ศิลปกรรม	ปีที่ ๑-๕		๑๐๐.๐๐
	๒. การจัดทำ ระบบฐานข้อมูล และการส่งเสริม การมีส่วนร่วมใน การบริหารจัดการ	จำนวนระบบฐานข้อมูล ที่สามารถเชื่อมต่อและ บูรณาการเพื่อบริหาร จัดการสิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม	๑ ระบบ ๑ ระบบ ฐานข้อมูล มรดกโลก	๑ ระบบ ๑ ระบบ ฐานข้อมูล มรดกโลก	๑ ระบบ ๑ ระบบ ฐานข้อมูล มรดกโลก	ปีที่ ๖-๑๐	

แผนงาน/ แนวทางปฏิบัติ	ตัวชี้วัดย่อย (ภายใต้แนวทางปฏิบัติ)	ผลการดำเนินงาน			ช่วงเวลา ที่แผน กำหนด	ค่า เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์	ร้อยละ ผลสัมฤทธิ์
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘			
ที่เกี่ยวข้องกับ แหล่งมรดกโลก และแหล่งมรดก ทางวัฒนธรรม และแหล่งมรดก ทางธรรมชาติที่อยู่ ในบัญชีรายชื่อ เบื้องต้น	ศิลปกรรม เมืองเก่า และ มรดกโลก ฐานข้อมูลมรดกโลก : https://worldheritagesite. onep.go.th/						
๒. แผนงานด้าน การขึ้นทะเบียน แหล่งธรรมชาติและ แหล่ง ศิลปกรรมให้ สอดคล้องกับ แนวคิด ภูมินิเวศ	๑. ผู้เชี่ยวชาญ/ปราชญ์ ชาวบ้าน/ผู้รู้มีการจัดเก็บ ข้อมูลอย่างเป็นระบบ ในการอนุรักษ์สิ่งแวดลอม ธรรมชาติ รายจังหวัด/ รายประเภท	มีทะเบียน ผู้เชี่ยวชาญ/ ปราชญ์ชาวบ้าน ด้านสิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ (ยังไม่ได้ ดำเนินการ)	มีทะเบียน ผู้เชี่ยวชาญ/ ปราชญ์ชาวบ้าน ด้านสิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ (ยังไม่ได้ ดำเนินการ)	มีทะเบียน ผู้เชี่ยวชาญ/ ปราชญ์ชาวบ้าน ด้านสิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ (ยังไม่ได้ ดำเนินการ)	ปีที่ ๑-๕		๐.๐๐
	๒. ผู้เชี่ยวชาญ/ปราชญ์ ชาวบ้าน/ผู้รู้มีการจัดเก็บ ข้อมูลอย่างเป็นระบบใน การอนุรักษ์สิ่งแวดลอม ศิลปกรรมสิ่งแวดล้อม ศิลปกรรมรายจังหวัด/ หรือพื้นที่	มีทะเบียน ผู้เชี่ยวชาญ/ ปราชญ์ชาวบ้าน ด้านสิ่งแวดล้อม ศิลปกรรม ทะเบียนเครือข่าย การอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม ศิลปกรรม จำนวน ๒ จังหวัด	มีทะเบียน ผู้เชี่ยวชาญ/ ปราชญ์ชาวบ้าน ด้านสิ่งแวดล้อม ศิลปกรรม ทะเบียนเครือข่าย การอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม ศิลปกรรม จำนวน ๒ จังหวัด	มีทะเบียน ผู้เชี่ยวชาญ/ ปราชญ์ชาวบ้าน ด้านสิ่งแวดล้อม ศิลปกรรม ทะเบียนเครือข่าย การอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม ศิลปกรรม จำนวน ๒ จังหวัด	ปีที่ ๑-๕		๑๐๐.๐๐
การขึ้นทะเบียน แหล่งตามภูมินิเวศ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและ ศิลปกรรมโดย ท้องถิ่นและชุมชน	จำนวนแหล่งตามภูมินิเวศ สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและ ศิลปกรรมที่ขึ้นทะเบียน เป็นแหล่งมรดก/แหล่งอัน ควรอนุรักษ์ <i>หมายเหตุ</i> แหล่งตามภูมินิเวศที่ขึ้นทะเบียน เป็นแหล่งมรดก/แหล่งอันควร อนุรักษ์ ใช้ปีฐาน ปี ๒๕๖๔ โดยมีการขึ้นทะเบียนเป็นมรดก จังหวัด สำหรับพื้นที่ที่มีการ จัดทำผังภูมินิเวศประเภท ย่านชุมชนเก่า จำนวน ๓๕ แหล่ง	๑๕ แหล่งที่ขึ้น ทะเบียนเพิ่มขึ้น จากที่มีการขึ้น ทะเบียนแล้ว ในปี ๒๕๖๕ ผังภูมิเวศการ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ศิลปกรรม ประเภท ย่านชุมชนเก่า จำนวน ๑๕ ผัง	๑๙ แหล่งที่ขึ้น ทะเบียนเพิ่มขึ้น จากที่มีการ ขึ้นทะเบียนแล้ว ในปี ๒๕๖๖ ผังภูมิเวศการ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ศิลปกรรม ประเภท ย่านชุมชนเก่า จำนวน ๑๙ ผัง ในพื้นที่ภาคกลาง (ตอนล่าง) ๒ จังหวัด สมุทรสาคร และ สมุทรสงคราม	๑๐๕ แหล่งที่ขึ้น ทะเบียนเพิ่มขึ้น จากที่มีการ ขึ้นทะเบียนแล้ว ในปี ๒๕๖๗ - ผังภูมิเวศ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ จำนวน ๘๘ ผัง ในพื้นที่ ภาคใต้ - ผังภูมิเวศการ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ศิลปกรรม ประเภท ย่านชุมชนเก่า จำนวน ๑๕ ผัง ในพื้นที่ภาคใต้ ๒ จังหวัด สงขลา และนครศรีธรรมราช	ปีที่ ๑-๕		๑๐๐.๐๐

๒.๒.๒ ผลสัมฤทธิ์ของแผนปฏิบัติการฯ : ด้านการพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

(๑) เป้าหมาย

เกิดความตระหนัก รับรู้ รับผิดชอบและเฝ้าระวังรักษาสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมของประชาชนในทุกระดับ

(๒) ค่าเป้าหมาย

(๒.๑) เกิดโครงการและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องจากกลุ่มองค์กรภาคประชาชนโดยเฉพาะในระบบการศึกษาเด็กและเยาวชน

การบรรลุผลสัมฤทธิ์ของแผนปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๐) ด้านการพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ต่อค่าเป้าหมายของแผน (แผนย่อย) เกิดโครงการและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องจากกลุ่มองค์กรภาคประชาชนโดยเฉพาะในระบบการศึกษาเด็กและเยาวชน ที่กำหนดไว้ในห้วงระยะเวลา ๕ ปีแรก (พ.ศ. ๒๕๖๕)*	
ค่าเป้าหมายที่สัมฤทธิ์ ๔๘.๑๕	☐ บรรลุตามค่าเป้าหมาย (สีเขียว)** ☐ บรรลุมากกว่าร้อยละ ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีเหลือง)** ☐ ดำเนินการได้ร้อยละ ๕๐ - ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีส้ม)** ☒ ดำเนินการได้น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของค่าเป้าหมาย (สีแดง)**

ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงาน

การดำเนินการเพื่อนำไปสู่การบรรลุค่าเป้าหมายหลัก เกิดโครงการและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องจากกลุ่มองค์กรภาคประชาชนโดยเฉพาะในระบบการศึกษาเด็กและเยาวชน ด้านการพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ของแผนปฏิบัติการฯ ประกอบด้วย ๖ แผนงาน ๙ ตัวชี้วัดย่อย ซึ่งสามารถดำเนินการได้คิดเป็น ร้อยละ ๔๘.๑๕ ของค่าเป้าหมาย (ตารางที่ ๘)

ตารางที่ ๘ แสดงเป้าหมายผลสัมฤทธิ์ของแผนปฏิบัติการฯ : ด้านการพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ (เกิดโครงการและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องจากกลุ่มองค์กรภาคประชาชนโดยเฉพาะในระบบการศึกษาเด็กและเยาวชน)

แผนงาน/ แนวทางปฏิบัติ	ตัวชี้วัดย่อย (ภายใต้แนวทางปฏิบัติ)	ผลการดำเนินงาน			ช่วงเวลา ที่แผน กำหนด	ค่า เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์	ร้อยละ ผลสัมฤทธิ์
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘			
เป้าหมาย : เกิดความตระหนัก รับรู้ รับผิดชอบและเฝ้าระวังรักษาสິงแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมของประชาชนในทุกระดับ							
ค่าเป้าหมายหลัก : เกิดโครงการและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องจากกลุ่มองค์กรภาคประชาชนโดยเฉพาะในระบบการศึกษาเด็กและเยาวชน							๔๘.๑๕
๑. แผนงานด้านการจัดทำฐานข้อมูลและองค์ความรู้เพื่อนำฐานข้อมูลมาเป็นสื่อที่น่าสนใจรวบรวม จัดเก็บ และพัฒนาระบบฐานข้อมูล	มีฐานข้อมูล (เฉพาะเรื่อง/ประเด็น) งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและองค์ความรู้การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมของประเทศที่เป็นระบบ ให้กับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง (ประชาชนเยาวชน บุคลากร หน่วยงาน)	มีฐานข้อมูล/องค์ความรู้ - มีระบบฐานข้อมูลสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ ที่มีข้อมูลแหล่งธรรมชาติ และองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์	มีฐานข้อมูล/องค์ความรู้ - มีระบบฐานข้อมูลสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ ที่มีข้อมูลแหล่งธรรมชาติ และองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์	มีฐานข้อมูล / องค์ความรู้ - มีการเพิ่มเติมข้อมูลในระบบฐานข้อมูลสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ ที่มีข้อมูลแหล่งธรรมชาติ และองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับ	ปีที่ ๑-๕* *ปี ๒๕๖๖ เป็นปีแรกที่เริ่มติดตามตามแผนปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและ		๑๐๐.๐๐

แผนงาน/ แนวทางปฏิบัติ	ตัวชี้วัดย่อย (ภายใต้แนวทางปฏิบัติ)	ผลการดำเนินงาน			ช่วงเวลา ที่แผน กำหนด	ค่า เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์ ^๓	ร้อยละ ผลสัมฤทธิ์ ^๓
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘			
สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและ ศิลปกรรม เพื่อ เป็นฐานองค์ ความรู้ในแต่ละ ระดับ	ฐานข้อมูลสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ เว็บไซต์ : https:// naturalsite.onep.go.th/ ฐานข้อมูลสิ่งแวดล้อม ศิลปกรรม เว็บไซต์ : https:// culturalenvi.onep.go.th/	และเอกสาร เผยแพร่ต่าง ๆ ให้กับทุกภาค ส่วนสามารถ เข้าชมและ สืบค้นได้ - มีระบบ ฐานข้อมูล สิ่งแวดล้อม ศิลปกรรมผ่าน เว็บไซต์ และ องค์ความรู้ที่ เกี่ยวข้องกับการ อนุรักษ์ และ เอกสารเผยแพร่ ต่าง ๆ ให้กับทุก ภาคส่วนสามารถ เข้าชมและ สืบค้นได้	และเอกสาร เผยแพร่ต่าง ๆ ให้กับทุกภาค ส่วนสามารถ เข้าชมและ สืบค้นได้ - มีระบบ ฐานข้อมูล สิ่งแวดล้อม ศิลปกรรมผ่าน เว็บไซต์ และ องค์ความรู้ที่ เกี่ยวข้องกับการ อนุรักษ์ และ เอกสารเผยแพร่ ต่าง ๆ ให้กับทุกภาค ส่วนสามารถ เข้าชมและ สืบค้นได้	การอนุรักษ์ และเอกสาร เผยแพร่ต่าง ๆ ให้กับทุกภาค ส่วนสามารถ เข้าชมและ สืบค้นได้ - มีระบบ ฐานข้อมูล สิ่งแวดล้อม ศิลปกรรมผ่าน เว็บไซต์ และ องค์ความรู้ ที่เกี่ยวข้องกับ การอนุรักษ์ และเอกสาร เผยแพร่ต่าง ๆ ให้กับทุกภาค ส่วนสามารถเข้า ชมและสืบค้นได้	ศิลปกรรม (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๘๐)		
๒. แผนงานด้าน การจัดทำ ฐานข้อมูลและ องค์ความรู้เพื่อนำ ฐานข้อมูลมาเป็น สื่อที่น่าสนใจ พัฒนานวัตกรรม เพื่อการเรียนรู้ที่ ทันสมัยให้สอดคล้อง กับประเทศไทย ๔.๐	ระดับความสำเร็จของ แอปพลิเคชัน/สื่อสารสนเทศ ที่ได้รับการพัฒนาและมี การนำสื่อต่าง ๆ ไปใช้ ประกอบการเรียนการสอน หรือการใช้ประโยชน์ในการ บริหารจัดการสิ่งแวดล้อมฯ <i>หมายเหตุ ระดับความสำเร็จ ของการดำเนินการในแต่ละปี</i>	ร้อยละ ๑๐๐ ๑. จัดทำสื่อ สร้างสรรค์ สนับสนุนพื้นที่ แหล่งเรียนรู้ ด้านการ ประชาสัมพันธ์ และการ ท่องเที่ยวสู่ ความยั่งยืน ๒. สื่อวีดิทัศน์ สนับสนุนพื้นที่ แหล่งเรียนรู้ย่าน ชุมชนเก่ามรดก จังหวัด ผ่านสื่อ สังคมออนไลน์ YouTube, Facebook เป็น ต้น (โดยหน่วย อนุรักษ์ฯ) ๓. จัดทำข้อมูล สารสนเทศแหล่ง ศิลปกรรม ใน รูปแบบ ๓๖๐ องศา จำนวน ๙ แหล่ง ใน จังหวัดอุทัยธานี (โดยหน่วย	ร้อยละ ๑๐๐ - จัดทำข้อมูล/ ทะเบียน สื่อ สนับสนุนพื้นที่ เรียนรู้ ๖ พื้นที่ (น่าน นครสวรรค์ ชัยภูมิ สุรินทร์ กระบี่ และยะลา) - วิดีทัศน์ “การ ประกาศบึงโขง หลงและย่าน ชุมชนเก่าเป็น มรดกจังหวัด”	ร้อยละ ๑๐๐ - จัดทำข้อมูล/ ทะเบียน สื่อ สนับสนุนพื้นที่ เรียนรู้ ๑ พื้นที่ (ลำพูน)	ปีที่ ๑-๕		๑๐๐.๐๐
๓. แผนงานด้าน การจัดทำ ฐานข้อมูลและ องค์ความรู้เพื่อนำ ฐานข้อมูลมาเป็น สื่อที่น่าสนใจ พัฒนานวัตกรรม และออกแบบการ เรียนรู้ด้าน สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและ ศิลปกรรม สำหรับ ศตวรรษที่ ๒๑							

แผนงาน/ แนวทางปฏิบัติ	ตัวชี้วัดย่อย (ภายใต้แนวทางปฏิบัติ)	ผลการดำเนินงาน			ช่วงเวลา ที่แผน กำหนด	ค่า เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์	ร้อยละ ผลสัมฤทธิ์
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘			
๔. แผนงานด้าน การจัดทำ ฐานข้อมูลและ องค์ความรู้เพื่อนำ ฐานข้อมูลมาเป็น สื่อที่น่าสนใจ จัดทำสื่อและ หลักสูตรการเรียนรู้ ออนไลน์ด้านการ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและ ศิลปกรรม (Massive Open Online Courses)		อนุรักษ์ฯ จังหวัด อุทัยธานี)					
๕. แผนงานด้าน การศึกษาในระบบ พัฒนาสาระเรียนรู้ ด้านนิเวศ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและ ศิลปกรรมใน หลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน	มีหลักสูตร/สื่อ/รูปแบบ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ศิลปกรรมครอบคลุมในทุก ระดับการศึกษา <i>หมายเหตุ ปีฐาน ปี ๒๕๖๔ มีหลักสูตร/สื่อ/รูปแบบการ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม</i>	มีอย่างน้อย ๑ หลักสูตร/สื่อ/ รูปแบบ มี ๒ หลักสูตร ท้องถิ่น ในระดับ มัธยมศึกษา ของจังหวัด	มีอย่างน้อย ๑ หลักสูตร/สื่อ/ รูปแบบ มี ๑ หลักสูตร ท้องถิ่นศึกษา ในระดับ มัธยมศึกษาของ จังหวัดตราด	มีอย่างน้อย ๑ หลักสูตร/สื่อ/ รูปแบบ -	ปีที่ ๑-๕		๐.๐๐
๖. แผนงานด้าน การศึกษานอก ระบบ ส่งเสริมการเรียนรู้ นอกระบบให้เกิด สังคมแห่งการ เรียนรู้ด้านการ อนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ศิลปกรรมผ่าน ปรัชญาการเรียนรู้ ตลอดชีวิต	มีหลักสูตร/สื่อ/รูปแบบ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ศิลปกรรมครอบคลุมในทุก ระดับการศึกษา	(ยังไม่ได้ ดำเนินการ)	(ยังไม่ได้ ดำเนินการ)	(ยังไม่ได้ ดำเนินการ)	ปีที่ ๑-๕		๐.๐๐
๗. แผนงานด้าน การศึกษานอก ระบบ ด้านการสนับสนุน	ส่งเสริม สนับสนุนให้เกิด พื้นที่แหล่งเรียนรู้ด้านการ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและศิลปกรรม	๓ ท้องถิ่น ๓ พื้นที่เรียนรู้ มี ๓ ท้องถิ่น	๓ ท้องถิ่น ๓ พื้นที่เรียนรู้ มีพื้นที่แหล่ง	๓ ท้องถิ่น ๓ พื้นที่เรียนรู้ มีพื้นที่แหล่งเรียนรู้	ปีที่ ๑-๕		๓๓.๓๓

แผนงาน/ แนวทางปฏิบัติ	ตัวชี้วัดย่อย (ภายใต้แนวทางปฏิบัติ)	ผลการดำเนินงาน			ช่วงเวลา ที่แผน กำหนด	ค่า เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์	ร้อยละ ผลสัมฤทธิ์
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘			
แหล่งเรียนรู้และ การขยายแหล่ง เรียนรู้ เพื่อสนับสนุน ปรัชญาการเรียนรู้ ตลอดชีวิต	ในท้องถิ่นและขยายพื้นที่ แหล่งเรียนรู้ให้กระจายทั่ว ทุกท้องถิ่น (โครงการ ๑ ท้องถิ่น ๑ พื้นที่เรียนรู้) <i>หมายเหตุ</i> ปีฐาน ปี ๒๕๖๔ มี ๓ ท้องถิ่น ๓ พื้นที่เรียนรู้	๓ พื้นที่เรียนรู้ ๓ โครงการ (พิจิตร นครราชสีมา และจันทบุรี)	เรียนรู้ ๙ พื้นที่ (เชียงใหม่ พิจิตร อุทัยธานี อุดรธานี มหาสารคาม บุรีรัมย์ กาญจนบุรี ราชบุรี และ จันทบุรี)	๑ พื้นที่ ๑ โครงการ (ลำพูน)			
๘. แผนงานด้านการ สนับสนุนแหล่ง เรียนรู้และการขยาย แหล่งเรียนรู้ เพื่อ สนับสนุนปรัชญา การเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อสาธารณะ เพื่อกระตุ้นความ ตระหนักรู้ต่อแหล่ง นิเวศสิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและ ศิลปกรรม	มีหลักสูตร/สื่อ/รูปแบบ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ศิลปกรรมครอบคลุมในทุก ระดับการศึกษา	(ยังไม่ได้ ดำเนินการ)	(ยังไม่ได้ ดำเนินการ)	(ยังไม่ได้ ดำเนินการ)	ปีที่ ๑-๕		๐.๐๐
๙. แผนงานด้าน การเพิ่ม สมรรถนะ บุคลากรระดับ ท้องถิ่น							
๑. พัฒนาศาสนะเรียนรู้ ด้านนิเวศสิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและ ศิลปกรรมในหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน ต่อเนื่องกับระดับอื่นๆ ๒. พัฒนาศักยภาพ ของผู้นำการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและ ศิลปกรรม (โครงการค่ายผู้นำใน การอนุรักษ์)							
๑๐. แผนงาน ด้านการเพิ่ม สมรรถนะ บุคลากรตาม ภารกิจ จัดทำหลักสูตรการ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและ							

แผนงาน/ แนวทางปฏิบัติ	ตัวชี้วัดย่อย (ภายใต้แนวทางปฏิบัติ)	ผลการดำเนินงาน			ช่วงเวลา ที่แผน กำหนด	ค่า เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์	ร้อยละ ผลสัมฤทธิ์
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘			
สิ่งแวดล้อม ศิลปกรรมเพื่อเพิ่ม สมรรถนะด้านการ จัดการแหล่งธรรมชาติ และศิลปกรรมแก่ บุคลากรระดับท้องถิ่น							
๑๑. แผนงาน ด้านการเพิ่ม สมรรถนะ บุคลากรตาม ภารกิจ จัดตั้งศูนย์พัฒนา บุคลากรด้านการ จัดการธรรมชาติ และศิลปกรรม ส่วนกลางและ ท้องถิ่น	มีศูนย์พัฒนาบุคลากรด้าน การจัดการธรรมชาติและ ศิลปกรรมส่วนกลางและ ท้องถิ่น	มีศูนย์พัฒนา บุคลากร - (ยังไม่ได้ ดำเนินการ)	มีศูนย์พัฒนา บุคลากร - (ยังไม่ได้ ดำเนินการ)	มีศูนย์พัฒนา บุคลากร - (ยังไม่ได้ ดำเนินการ)	ปีที่ ๑-๕		๐.๐๐
๑๒. แผนงานด้าน การเพิ่มสมรรถนะ บุคลากรตามภารกิจ สร้างและแลกเปลี่ยน ผู้เชี่ยวชาญด้านการ จัดการแหล่ง ธรรมชาติและ ศิลปกรรมระดับ ท้องถิ่นและ ระดับประเทศ	มีเวที/พื้นที่ (Platform) เพื่อสร้างและแลกเปลี่ยน ผู้เชี่ยวชาญด้านการ จัดการแหล่งธรรมชาติและ ศิลปกรรมระดับ ท้องถิ่นและระดับประเทศ	มีเวที/พื้นที่ (Platform) มี Platform ผ่าน Facebook ภาคีอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและ ศิลปกรรม สผ. ๗๖ จังหวัด	มีเวที/พื้นที่ (Platform) มี Platform ผ่าน Facebook ภาคีอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและ ศิลปกรรม สผ. ๗๖ จังหวัด	มีเวที/พื้นที่ (Platform) มี Platform ผ่าน Facebook ภาคีอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและ ศิลปกรรม สผ. ๗๖ จังหวัด	ปีที่ ๑-๕		๑๐๐.๐๐
๑๓. แผนงาน ด้านการพัฒนา พื้นที่ต้นแบบ พัฒนาการบริหาร จัดการภูมินิเวศ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและ ศิลปกรรมโดยการ มีส่วนร่วม ศิลปกรรมโดย ท้องถิ่นและชุมชน	จำนวนพื้นที่ต้นแบบที่ได้มี การพัฒนาการบริหาร จัดการภูมินิเวศสิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและศิลปกรรม โดยการมีส่วนร่วม <i>หมายเหตุ</i> แหล่งตามภูมินิเวศที่ขึ้น ทะเบียนเป็นแหล่งมรดก/ แหล่งอันควรอนุรักษ์ ใช้ฐาน ปี ๒๕๖๔ โดยมีการขึ้น ทะเบียนเป็นมรดกจังหวัด สำหรับพื้นที่ที่มีการจัดทำผัง ภูมินิเวศประเภทย่านชุมชนเก่า จำนวน ๓๕ แหล่ง	๑๕ แหล่งที่ขึ้น ทะเบียนเพิ่มขึ้น จากที่มีการ ขึ้นทะเบียนแล้ว ในปี ๒๕๖๕ ผังภูมิเวศการ อนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม ศิลปกรรม ประเภท ย่านชุมชนเก่า จำนวน ๑๕ ผัง	๑๙ แหล่งที่ขึ้น ทะเบียนเพิ่มขึ้น จากที่มีการขึ้น ทะเบียนแล้ว ในปี ๒๕๖๖ ผังภูมิเวศการ อนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม ศิลปกรรม ประเภท ย่านชุมชนเก่า จำนวน ๑๙ ผัง ในพื้นที่ภาค กลาง (ตอนล่าง) ๒ จังหวัด สมุทรสาคร และ สมุทรสงคราม	๑๕ แหล่งที่ขึ้น ทะเบียนเพิ่มขึ้น จากที่มีการ ขึ้นทะเบียนแล้ว ในปี ๒๕๖๗ ผังภูมิเวศการ อนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม ศิลปกรรม ประเภท ย่านชุมชนเก่า จำนวน ๑๕ ผัง ในพื้นที่ภาคใต้ ๒ จังหวัด สงขลา และ นครศรีธรรมราช	ปีที่ ๑-๕		๑๐๐.๐๐

(๒.๒) บุคลากรภาครัฐ เอกชน และหน่วยงานท้องถิ่นที่มีความรู้ความเข้าใจทางด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม

การบรรลุผลสัมฤทธิ์ของแผนปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๐) ด้านการพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ต่อคำเป้าหมายของแผน (แผนย่อย) บุคลากรภาครัฐ เอกชน และหน่วยงานท้องถิ่นที่มีความรู้ความเข้าใจ ทางด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม ที่กำหนดไว้ในห้วงระยะเวลา ๕ ปีแรก (พ.ศ. ๒๕๖๕)*	
คำเป้าหมายที่สัมฤทธิ์ ๖๐.๔๑	☐ บรรลุตามคำเป้าหมาย (สีเขียว)** ☐ บรรลุมากกว่าร้อยละ ๗๕ ของคำเป้าหมาย (สีเหลือง)** ☒ ดำเนินการได้ร้อยละ ๕๐ - ๗๕ ของคำเป้าหมาย (สีส้ม)** ☐ ดำเนินการได้น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของคำเป้าหมาย (สีแดง)**

ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงาน

การดำเนินการเพื่อนำไปสู่การบรรลุคำเป้าหมายหลัก บุคลากรภาครัฐ เอกชน และหน่วยงานท้องถิ่นที่มีความรู้ความเข้าใจทางด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม ด้านการพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ของแผนปฏิบัติการฯ ประกอบด้วย ๔ แผนงาน ๕ ตัวชี้วัดย่อย ซึ่งสามารถดำเนินการได้คิดเป็น ร้อยละ ๖๐.๔๑ ของคำเป้าหมาย (ตารางที่ ๙)

ตารางที่ ๙ แสดงเป้าหมายผลสัมฤทธิ์ของแผนปฏิบัติการฯ : ด้านการพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ (บุคลากรภาครัฐ เอกชน และหน่วยงานท้องถิ่นที่มีความรู้ความเข้าใจทางด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม)

แผนงาน/ แนวทางปฏิบัติ	ตัวชี้วัดย่อย (ภายใต้แนวทางปฏิบัติ)	ผลการดำเนินงาน			ช่วงเวลา ที่แผน กำหนด	ค่า เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์	ร้อยละ ผล สัมฤทธิ์
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘			
เป้าหมาย : เกิดความตระหนัก รับรู้ รับผิดชอบและเฝ้าระวังรักษาสິงแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมของประชาชนในทุกระดับ							
คำเป้าหมายหลัก : บุคลากรภาครัฐ เอกชน และหน่วยงานท้องถิ่นที่มีความรู้ความเข้าใจทางด้านการจัดการ สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม							๖๐.๔๑
๑. แผนงานด้าน การศึกษาในระบบ พัฒนาสาระเรียนรู้ ด้านนิเวศ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและ ศิลปกรรมใน หลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน	ร้อยละ ๘๐ ของเยาวชน หรือนักเรียนมีองค์ความรู้ และตระหนักในการ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมแหล่ง ธรรมชาติและศิลปกรรม	ร้อยละ ๘๐ การอบรมหน่วย อนุรักษ์ฯ จำนวน ๒ หน่วย โดยร้อยละ ๘๐ ของเยาวชนหรือ นักเรียน มีองค์ความรู้ และตระหนัก ในการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม แหล่งธรรมชาติและ ศิลปกรรม	ร้อยละ ๘๐ การอบรมหน่วย อนุรักษ์ฯ จำนวน ๓๕ หน่วย โดยร้อยละ ๘๐ ของเยาวชนหรือ นักเรียน มีองค์ความรู้ และ ตระหนักในการ อนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมแหล่ง ธรรมชาติและ ศิลปกรรม	ร้อยละ ๘๐ การอบรมหน่วย อนุรักษ์ฯ จำนวน ๑ หน่วย (ยโสธร) โดยร้อยละ ๘๐ ของเยาวชนหรือ นักเรียน มีองค์ ความรู้ และ ตระหนักในการ อนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมแหล่ง ธรรมชาติและ ศิลปกรรม (๔๒๐ คน)	ปีที่ ๑-๕		๑๐๐.๐๐
๒. แผนงานด้าน การศึกษาใน	๑. มีจำนวนผู้นำระดับ เยาวชนด้านการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและ	เพิ่มขึ้นปีละ จำนวน ๕๐ คน	เพิ่มขึ้นปีละ จำนวน ๕๐ คน	เพิ่มขึ้นปีละ จำนวน ๕๐ คน	ปีที่ ๑-๕		๑๐๐.๐๐

แผนงาน/ แนวทางปฏิบัติ	ตัวชี้วัดย่อย (ภายใต้แนวทางปฏิบัติ)	ผลการดำเนินงาน			ช่วงเวลา ที่แผน กำหนด	ค่า เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์	ร้อยละ ผล สัมฤทธิ์
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘			
ระบบ พัฒนาศักยภาพของ ผู้นำการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและ ศิลปกรรม (โครงการค่ายผู้นำ ในการอนุรักษ์)	สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม เพิ่มขึ้นทุกปี ๆ ละ ๕๐ คน <i>หมายเหตุ</i> ปีฐาน คือ ปี ๒๕๖๔ มีการอบรมเครือข่าย บุคลากร/แกนนำเยาวชน จำนวน ๔๗ โครงการ โดยมี ผู้เข้าร่วมไม่น้อยกว่า ๕๐ คน ต่อโครงการ (๒,๓๕๐ คน)	การอบรม เครือข่าย บุคลากร/แกน นำเยาวชน จำนวน ๒๙ โครงการ โดยมี ผู้เข้าร่วมไม่ น้อยกว่า ๕๐ คนต่อโครงการ (เพิ่มขึ้น ๑,๔๕๐ คน)	การอบรม เครือข่าย บุคลากร/แกน นำเยาวชน จำนวน ๓๕ โครงการ โดยมี ผู้เข้าร่วมไม่น้อย กว่า ๕๐ คนต่อ โครงการ (เพิ่มขึ้น ๑,๗๕๐ คน)	การอบรม เครือข่าย บุคลากร/แกนนำ เยาวชน จำนวน ๑ โครงการ โดยมีผู้เข้าร่วม ไม่น้อยกว่า ๕๐ คนต่อโครงการ (เพิ่มขึ้น ๔๒๐ คน) <i>หมายเหตุ</i> : ในปี ๒๕๖๘ หน่วย อนุรักษ์ฯ ไม่ได้รับ เงินอุดหนุน มีเพียง ๑ หน่วยคือ หน่วยอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและ ศิลปกรรมท้องถิ่น จ.ยโสธร ดำเนินการจัดการ อบรมให้ความรู้ การอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและ ศิลปกรรมท้องถิ่น จังหวัดยโสธร ณ โรงเรียนยโสธร พิทยาคม			
	๒. มีจำนวนเครือข่ายผู้นำ เยาวชนระดับประเทศ/ อาเซียน ด้านการอนุรักษ์ฯ อย่างเป็นรูปธรรม	- (ยังไม่ได้ ดำเนินการ)	- (ยังไม่ได้ ดำเนินการ)	- (ยังไม่ได้ ดำเนินการ)	ปีที่ ๑-๕		๐.๐๐
๓. แผนงานด้าน การศึกษา นอก ระบบ ส่งเสริมการเรียนรู้ นอกระบบให้เกิด สังคมแห่งการ เรียนรู้ด้านการ อนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ศิลปกรรมผ่าน ปรัชญาการเรียนรู้ ตลอดชีวิต	ร้อยละ ๘๐ ของเยาวชน หรือนักเรียนมีองค์ความรู้ และตระหนักในการ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมแหล่ง ธรรมชาติและศิลปกรรม	ร้อยละ ๘๐ การอบรม เครือข่าย บุคลากร/แกน นำเยาวชน จำนวน ๒๙ โครงการ โดยมี ผู้เข้าร่วมไม่ น้อยกว่า ๕๐ คนต่อโครงการ ทั้งนี้ ร้อยละ ๘๐ ของเยาวชน หรือนักเรียน มีองค์ความรู้ และตระหนัก ในการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม	ร้อยละ ๘๐ การอบรม เครือข่าย บุคลากร/แกน นำเยาวชน จำนวน ๓๕ โครงการ โดยมี ผู้เข้าร่วมไม่น้อย กว่า ๕๐ คนต่อ โครงการ ทั้งนี้ ร้อยละ ๘๐ ของ เยาวชนหรือ นักเรียนมีองค์ ความรู้ และ ตระหนักในการ อนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม	ร้อยละ ๘๐ การอบรม เครือข่าย บุคลากร/แกนนำ เยาวชน จำนวน ๑ โครงการ โดย มีผู้เข้าร่วมไม่ น้อยกว่า ๕๐ คน ต่อโครงการ (มี ๔๒๐ คน) ทั้งนี้ ร้อยละ ๘๐ ของ เยาวชนหรือ นักเรียนมีองค์ ความรู้ และ ตระหนักในการ อนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมแหล่ง	ปีที่ ๑-๕		๑๐๐.๐๐

แผนงาน/ แนวทางปฏิบัติ	ตัวชี้วัดย่อย (ภายใต้แนวทางปฏิบัติ)	ผลการดำเนินงาน			ช่วงเวลา ที่แผน กำหนด	ค่า เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์	ร้อยละ ผล สัมฤทธิ์
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘			
		แหล่งธรรมชาติและศิลปกรรม	แหล่งธรรมชาติและศิลปกรรม	ธรรมชาติและศิลปกรรม			
๔. แผนงานด้านการสร้างเครือข่ายอนุรักษ์ฯ ส่งเสริมและขยายเครือข่ายภาคประชาชน ประชาสังคม ในท้องถิ่น เพื่อร่วมขับเคลื่อนการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม	จำนวนโครงการที่เครือข่ายภาคประชาชน ประชาสังคม ที่ได้รับการจัดตั้งขึ้น และผ่านการอบรม/พัฒนาศักยภาพในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมของท้องถิ่น <i>หมายเหตุ ใช้ฐานปี ๒๕๖๔ มีการอบรมส่งเสริมการขยายเครือข่ายการพัฒนาศักยภาพการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมของผู้นำชุมชน เด็ก เยาวชน บุคลากรทางการศึกษา รวมทั้งเครือข่ายจากภาคส่วนต่างๆ ๔๔ จังหวัด ๔๔ โครงการ รวมทั้งการประสาน ติดตามการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม ๑๘ ภาคีเครือข่ายกลุ่มจังหวัด</i>	๔๔ โครงการ ๒๔ โครงการ มีการอบรม ส่งเสริมการขยายเครือข่ายการพัฒนาศักยภาพการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมของผู้นำชุมชนเด็ก เยาวชน บุคลากรทางการศึกษา รวมทั้งเครือข่ายจากภาคส่วนต่างๆ ๒๔ จังหวัด ๒๔ โครงการ รวมทั้งการประสาน ติดตามการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม ๑๘ ภาคีเครือข่ายกลุ่มจังหวัด	๔๔ โครงการ ๓๕ โครงการ มีการอบรม ส่งเสริมการขยายเครือข่ายการพัฒนาศักยภาพการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมของผู้นำชุมชนเด็ก เยาวชน บุคลากรทางการศึกษา รวมทั้งเครือข่ายจากภาคส่วนต่างๆ ๓๕ จังหวัด ๓๕ โครงการ รวมทั้งการประสาน ติดตามการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม ๑๘ ภาคีเครือข่ายกลุ่มจังหวัด	๔๔ โครงการ ๑ โครงการ มีการอบรม ส่งเสริมการขยายเครือข่าย การพัฒนาศักยภาพการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมของผู้นำชุมชนเด็ก เยาวชน บุคลากรทางการศึกษา รวมทั้งเครือข่ายจากภาคส่วนต่างๆ ๑ จังหวัด ๑ โครงการ รวมทั้งการประสาน ติดตามการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม ๑๘ ภาคีเครือข่ายกลุ่มจังหวัด	ปีที่ ๑-๕		๒.๐๔

(๒.๓) เกิดเครือข่ายด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม กลุ่มองค์กรภาคประชาสังคมโดยเฉพาะเด็กและเยาวชน

การบรรลุผลสัมฤทธิ์ของแผนปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๐) ด้านการพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ต่อค่าเป้าหมายของแผน (แผนย่อย) เกิดเครือข่ายด้านการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม กลุ่มองค์กรภาคประชาสังคมโดยเฉพาะเด็กและเยาวชน ที่กำหนดไว้ในห้วงระยะเวลา ๕ ปีแรก (พ.ศ. ๒๕๖๕)*	
ค่าเป้าหมายที่สัมฤทธิ์ ๔๐.๐๐	☐ บรรลุตามค่าเป้าหมาย (สีเขียว)** ☐ บรรลุมากกว่าร้อยละ ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีเหลือง)** ☐ ดำเนินการได้ร้อยละ ๕๐ - ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีส้ม)** ☒ ดำเนินการได้น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของค่าเป้าหมาย (สีแดง)**

ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงาน

การดำเนินการเพื่อนำไปสู่การบรรลุค่าเป้าหมายหลัก เกิดเครือข่ายด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม กลุ่มองค์กรภาคประชาสังคมโดยเฉพาะเด็กและเยาวชนด้านการพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ของแผนปฏิบัติการฯ ประกอบด้วย ๓ แผนงาน ๕ ตัวชี้วัดย่อย สามารถดำเนินการได้คิดเป็นร้อยละ ๔๐ ซึ่งได้น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของค่าเป้าหมาย (ตารางที่ ๑๐)

ตารางที่ ๑๐ แสดงเป้าหมายผลสัมฤทธิ์ของแผนปฏิบัติการ : ด้านการพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
(เกิดเครือข่ายด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม กลุ่มองค์กรภาคประชาสังคมโดยเฉพาะเด็กและเยาวชน)

แผนงาน/ แนวทางปฏิบัติ	ตัวชี้วัดย่อย (ภายใต้แนวทางปฏิบัติ)	ผลการดำเนินงาน			ช่วงเวลา ที่แผน กำหนด	ค่า เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์	ร้อยละ ผล สัมฤทธิ์
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘			
เป้าหมาย : เกิดความตระหนัก รับรู้ รับผิดชอบและเฝ้าระวังรักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมของประชาชนในทุกระดับ							
ค่าเป้าหมายหลัก : เกิดเครือข่ายด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม กลุ่มองค์กรภาคประชาสังคมโดยเฉพาะเด็กและเยาวชน							๔๐.๐๐
๑. แผนงานด้าน การศึกษาในระบบ พัฒนาสาระเรียนรู้ ด้านนิเวศ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและ ศิลปกรรมใน หลักสูตร การศึกษาขั้น พื้นฐาน	ร้อยละ ๘๐ ของเยาวชน หรือนักเรียนมีองค์ความรู้ และตระหนักในการ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมแหล่ง ธรรมชาติและศิลปกรรม	ร้อยละ ๘๐ การอบรมหน่วย อนุรักษ์ฯ จำนวน ๒๙ หน่วย โดยร้อยละ ๘๐ ของเยาวชนหรือ นักเรียนมีองค์ ความรู้ และ ตระหนักในการ อนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม แหล่งธรรมชาติและ ศิลปกรรม	ร้อยละ ๘๐ การอบรมหน่วย อนุรักษ์ฯ จำนวน ๓๕ หน่วย โดยร้อย ละ ๘๐ ของ เยาวชนหรือ นักเรียนมีองค์ ความรู้ และ ตระหนักในการ อนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม แหล่งธรรมชาติและ ศิลปกรรม	ร้อยละ ๘๐ การอบรมหน่วย อนุรักษ์ฯ จำนวน ๑ หน่วย โดยร้อยละ ๘๐ ของเยาวชนหรือ นักเรียนมีองค์ ความรู้ และ ตระหนักในการ อนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม แหล่งธรรมชาติและ ศิลปกรรม	ปีที่ ๑-๕		๑๐๐.๐๐
๒. แผนงานด้าน การศึกษาในระบบ	๑. มีจำนวนผู้นำระดับ เยาวชนด้านการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและ	เพิ่มขึ้นปีละ ๕๐ คน	เพิ่มขึ้นปีละ ๕๐ คน	เพิ่มขึ้นปีละ ๕๐ คน	ปีที่ ๑-๕		๑๐๐.๐๐

แผนงาน/ แนวทางปฏิบัติ	ตัวชี้วัดย่อย (ภายใต้แนวทางปฏิบัติ)	ผลการดำเนินงาน			ช่วงเวลา ที่แผน กำหนด	ค่า เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์	ร้อยละ ผล สัมฤทธิ์
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘			
พัฒนาศักยภาพของ ผู้นำการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและ ศิลปกรรม (โครงการค่ายผู้นำ ในการอนุรักษ์)	สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม เพิ่มขึ้นทุกปี ๆ ละ ๕๐ คน <i>หมายเหตุ</i> ปีฐาน คือ ปี ๒๕๖๔ มีการอบรมเครือข่าย บุคลากร/แกนนำเยาวชน จำนวน ๔๗ โครงการ โดยมี ผู้เข้าร่วมไม่น้อยกว่า ๕๐ คน ต่อโครงการ (๒,๓๕๐ คน)	การอบรม เครือข่าย บุคลากร/แกนนำ เยาวชน จำนวน ๒๙ โครงการ โดยมีผู้เข้าร่วมไม่ น้อยกว่า ๕๐ คน ต่อโครงการ (๑,๔๕๐ คน)	การอบรม เครือข่าย บุคลากร/แกนนำ เยาวชน จำนวน ๓๕ โครงการ โดยมีผู้เข้าร่วมไม่ น้อยกว่า ๕๐ คน ต่อโครงการ (๑,๗๕๐ คน)	การอบรม เครือข่าย บุคลากร/แกนนำ เยาวชน จำนวน ๑ โครงการ โดยมี ผู้เข้าร่วมไม่น้อย กว่า ๕๐ คนต่อ โครงการ (๔๒๐ คน)			
	๒. มีจำนวนเครือข่ายผู้นำ เยาวชนระดับประเทศ/ อาเซียน ด้านการอนุรักษ์ฯ อย่างเป็นรูปธรรม	- (ยังไม่ได้ ดำเนินการ)	- (ยังไม่ได้ ดำเนินการ)	- (ยังไม่ได้ ดำเนินการ)	ปีที่ ๑-๕		๐.๐๐
๓. แผนงานด้าน การศึกษานอกระบบ ส่งเสริมการเรียนรู้ นอกระบบให้เกิด สังคมแห่งการ เรียนรู้ด้านการ อนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ศิลปกรรมผ่าน ปรัชญาการเรียนรู้ ตลอดชีวิต	ร้อยละ ๘๐ ของเยาวชน หรือนักเรียนมีองค์ความรู้ และตระหนักในการ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมแหล่ง ธรรมชาติและศิลปกรรม	- (ยังไม่ได้ ดำเนินการ)	- (ยังไม่ได้ ดำเนินการ)	- (ยังไม่ได้ ดำเนินการ)	ปีที่ ๑-๕		๐.๐๐
เครือข่ายด้านการ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมฯ กลุ่มองค์กรภาค ประชาสังคม โดยเฉพาะเด็กและ เยาวชน	มีกลไกการเชื่อมโยงใน การดำเนินงานจัดการ สิ่งแวดล้อมฯ	- (ยังไม่ได้ ดำเนินการ)	- (ยังไม่ได้ ดำเนินการ)	- (ยังไม่ได้ ดำเนินการ)	ปีที่ ๑-๕		๐.๐๐

๒.๒.๓ ผลสัมฤทธิ์ของแผนปฏิบัติการฯ : ด้านการพัฒนาเครื่องมือกลไกการบริหารจัดการ

(๑) เป้าหมาย

เสริมสร้างและสนับสนุน กลไก เครื่องมือ องค์กรเพื่อเพิ่มความเข้มแข็งและประสิทธิภาพ แก่ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมของประเทศ

(๒) ค่าเป้าหมาย

(๒.๑) มีกลไกโครงสร้างขององค์กรที่เหมาะสม และมีประสิทธิภาพทำงาน ได้อย่างคล่องตัวมากขึ้นทั้งในระดับส่วนกลางและระดับท้องถิ่น

การบรรลุผลสัมฤทธิ์ของแผนปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๐) ด้านการพัฒนาเครื่องมือกลไกการบริหารจัดการต่อค่าเป้าหมายของแผน (แผนย่อย) มีกลไกโครงสร้างขององค์กรที่เหมาะสม และมีประสิทธิภาพทำงาน ได้อย่างคล่องตัวมากขึ้นทั้งในระดับส่วนกลางและระดับท้องถิ่นที่กำหนดไว้ในห้วงระยะเวลา ๕ ปีแรก (พ.ศ. ๒๕๖๕)*	
ค่าเป้าหมายที่สัมฤทธิ์ ๓๓.๓๓	☐ บรรลุตามค่าเป้าหมาย (สีเขียว)** ☐ บรรลุมากกว่าร้อยละ ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีเหลือง)** ☐ ดำเนินการได้ร้อยละ ๕๐ - ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีส้ม)** ☒ ดำเนินการได้น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของค่าเป้าหมาย (สีแดง)**

ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงาน

การดำเนินการเพื่อนำไปสู่การบรรลุค่าเป้าหมายหลัก กลไกโครงสร้างขององค์กรที่เหมาะสม และมีประสิทธิภาพทำงาน ได้อย่างคล่องตัวมากขึ้นทั้งในระดับส่วนกลางและระดับท้องถิ่น ด้านการพัฒนาเครื่องมือกลไกการบริหารจัดการของแผนปฏิบัติการฯ ประกอบด้วย ๓ แผนงาน ๓ ตัวชี้วัดย่อย สามารถดำเนินการได้ คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓๓ ซึ่งได้น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของค่าเป้าหมาย (ตารางที่ ๑๑)

ตารางที่ ๑๑ แสดงเป้าหมายผลสัมฤทธิ์ของแผนปฏิบัติการฯ : ด้านการพัฒนาเครื่องมือกลไกการบริหารจัดการ (มีกลไกโครงสร้างขององค์กรที่เหมาะสม และมีประสิทธิภาพทำงาน ได้อย่างคล่องตัวมากขึ้นทั้งในระดับส่วนกลางและระดับท้องถิ่น)

แผนงาน/ แนวทางปฏิบัติ	ตัวชี้วัดย่อย (ภายใต้แนวทาง ปฏิบัติ)	ผลการดำเนินงาน			ช่วงเวลา ที่แผน กำหนด	ค่า เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์	ร้อยละ ผลสัมฤทธิ์
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘			
เป้าหมาย : เสริมสร้างและสนับสนุน กลไก เครื่องมือ องค์กรเพื่อเพิ่มความเข้มแข็งและประสิทธิภาพแก่ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมของประเทศ							
ค่าเป้าหมายหลัก : มีกลไกโครงสร้างขององค์กรที่เหมาะสม และมีประสิทธิภาพทำงาน ได้อย่างคล่องตัวมากขึ้นทั้งในระดับส่วนกลางและระดับท้องถิ่น							๓๓.๓๓
๑. แผนงานด้านการขับเคลื่อนในระดับท้องถิ่น	มีคณะกรรมการเครือข่ายย่านชุมชนเก่าจังหวัด....	มีคณะกรรมการเครือข่ายย่านชุมชนเก่า	มีคณะกรรมการเครือข่ายย่านชุมชนเก่า	มีคณะกรรมการเครือข่ายย่านชุมชนเก่า	ปีที่ ๖-๑๐		๑๐๐.๐๐
สนับสนุนการจัดตั้งกลไกระดับชุมชนและพื้นที่เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการบริหารจัดการ		มี ๒ คณะใน ๒ จังหวัด นครปฐม และ ฉะเชิงเทรา คณะทำงานได้แก่ คณะทำงานกลั่นกรองเพื่อขึ้น	มี ๒ คณะ - อยู่ระหว่างจัดตั้ง คณะทำงานกลั่นกรองการประกาศแหล่งศิลปกรรม เพื่อ	มี ๒ คณะ - จัดตั้ง คณะทำงานกลั่นกรองการประกาศแหล่งศิลปกรรม เพื่อเป็นมรดกจังหวัด			

แผนงาน/ แนวทางปฏิบัติ	ตัวชี้วัดย่อย (ภายใต้แนวทาง ปฏิบัติ)	ผลการดำเนินงาน			ช่วงเวลา ที่แผน กำหนด	ค่า เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์	ร้อยละ ผลสัมฤทธิ์
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘			
สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและ ศิลปกรรม		ทะเบียนมรดก จังหวัดย่าน ชุมชนเก่าตลาด บางหลวง รศ. ๑๒๒ อ.บางเลน จนครปฐม และ คณะกรรมการที่ ปรึกษาโครงการ อนุรักษ์และ พัฒนาย่านชุมชน เก่าที่ได้รับการ ประกาศเป็น มรดกจังหวัด จังหวัดฉะเชิงเทรา	เป็นมรดก จังหวัด แพร่ - คณะที่ปรึกษา โครงการ เสริมสร้างความ ร่วมมือทุกภาค ส่วนแบบองค์ รวมตาม แนวทางยูเนสโก เพื่อการประเมิน รอบสองพื้นที่ โคราชจีโอพาร์ค โลกของ มหาวิทยาลัย ราชภัฏ นครราชสีมา	แพร่ ฉะเชิงเทรา แม่ฮ่องสอน - คณะที่ปรึกษา โครงการ เสริมสร้างความ ร่วมมือทุกภาค ส่วนแบบองค์ รวมตามแนวทาง ยูเนสโกเพื่อการ ประเมินรอบสอง พื้นที่โคราชจีโอ พาร์คโลกของ มหาวิทยาลัยราช ภัฏนครราชสีมา - คณะกรรมการ ที่ปรึกษา โครงการอนุรักษ์ และพัฒนาย่าน ชุมชนเก่าที่ได้รับ การประกาศเป็น มรดกจังหวัด จังหวัดฉะเชิงเทรา			
๒. แผนงานด้าน การขับเคลื่อนใน ระดับท้องถิ่น เสริมสร้างและ ผลักดันให้เกิดการ มีส่วนร่วมของ ทุกภาคส่วนในการ ดำเนินงานด้าน ต่าง ๆ ในระดับ พื้นที่	บุคลากรที่เกี่ยวข้อง ได้รับการพัฒนา ศักยภาพ และมีองค์ ความรู้ในการบริหาร จัดการการท่องเที่ยว เชิงนิเวศและการ ท่องเที่ยวที่ยั่งยืน	ร้อยละ ๘๐ บุคลากรที่ เกี่ยวข้อง ได้รับ การพัฒนา ศักยภาพ และมี องค์ความรู้ - (ยังไม่ได้ ดำเนินการ)	ร้อยละ ๘๐ บุคลากรที่ เกี่ยวข้อง ได้รับ การพัฒนา ศักยภาพ และมี องค์ความรู้ - (ยังไม่ได้ ดำเนินการ)	ร้อยละ ๘๐ บุคลากรที่ เกี่ยวข้อง ได้รับ การพัฒนา ศักยภาพ และมี องค์ความรู้ - (ยังไม่ได้ ดำเนินการ)	ปีที่ ๖-๑๐		๐.๐๐
๓. แผนงานด้าน การมุ่งสู่ความเป็น เลิศขององค์กร จัดตั้งศูนย์ความ เป็นเลิศด้านการ บริหารจัดการด้าน สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและ ศิลปกรรมใน ระดับท้องถิ่น	ระดับความสำเร็จของ การจัดตั้งศูนย์ความเป็น เลิศด้านการบริหาร จัดการด้านสิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและศิลปกรรม ในระดับท้องถิ่น	- (ยังไม่ได้ ดำเนินการ)	- (ยังไม่ได้ ดำเนินการ)	- (ยังไม่ได้ ดำเนินการ)	ปีที่ ๑-๕		๐.๐๐

(๒.๒) กลไกทางกฎหมายเกิดขึ้นหลายระดับ โดยเฉพาะระดับพื้นที่ ออกโดยท้องถิ่น

การบรรลุผลสัมฤทธิ์ของแผนปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๐) ด้านการพัฒนาเครื่องมือกลไกการจัดการบริหารต่อค่าเป้าหมายของแผน (แผนย่อย) กลไกทางกฎหมายเกิดขึ้นหลายระดับ โดยเฉพาะระดับพื้นที่ออกโดยท้องถิ่นที่กำหนดไว้ในห้วงระยะเวลา ๕ ปีแรก (พ.ศ. ๒๕๖๕)*	
ค่าเป้าหมายที่สัมฤทธิ์ ๐.๐๐	☐ บรรลุตามค่าเป้าหมาย (สีเขียว)** ☐ บรรลุมากกว่าร้อยละ ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีเหลือง)** ☐ ดำเนินการได้ร้อยละ ๕๐ - ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีส้ม)** ☒ ดำเนินการได้น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของค่าเป้าหมาย (สีแดง)**

ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงาน

ปี พ.ศ. ๒๕๖๘ การดำเนินการเพื่อนำไปสู่การบรรลุค่าเป้าหมายหลัก กลไกทางกฎหมายเกิดขึ้นหลายระดับ โดยเฉพาะระดับพื้นที่ ออกโดยท้องถิ่น ด้านการพัฒนาเครื่องมือกลไกการจัดการบริหาร ประกอบด้วย ๒ แผนงาน ๑ ตัวชี้วัดย่อย ยังไม่มีการดำเนินการ จึงยังไม่สามารถบรรลุตามค่าเป้าหมายได้ (ตารางที่ ๑๒)

ตารางที่ ๑๒ แสดงเป้าหมายผลสัมฤทธิ์ของแผนปฏิบัติการฯ : ด้านการพัฒนาเครื่องมือกลไกการจัดการบริหาร (กลไกทางกฎหมายเกิดขึ้นหลายระดับ โดยเฉพาะระดับพื้นที่ ออกโดยท้องถิ่น)

แผนงาน/ แนวทางปฏิบัติ	ตัวชี้วัดย่อย (ภายใต้แนวทาง ปฏิบัติ)	ผลการดำเนินงาน			ช่วงเวลา ที่แผน กำหนด	ค่า เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์	ร้อยละ ผล สัมฤทธิ์
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘			
เป้าหมาย : เสริมสร้างและสนับสนุน กลไก เครื่องมือ องค์กรเพื่อเพิ่มความเข้มแข็งและประสิทธิภาพแก่ระบบบริหารจัดการ สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมของประเทศ							
ค่าเป้าหมายหลัก : กลไกทางกฎหมายเกิดขึ้นหลายระดับ โดยเฉพาะระดับพื้นที่ ออกโดยท้องถิ่น							๐.๐๐
๑. แผนงานด้าน การบูรณาการ ระหว่างหน่วยงาน ต่างๆ ปรับปรุงและพัฒนา กฎระเบียบที่เอื้อให้ หน่วยงานมีบทบาท หน้าที่ ในการบูรณา การระหว่างหน่วยงาน เพื่อเพิ่มขีด ความสามารถในการ ดำเนินงานร่วมกัน	จำนวนกฎระเบียบ ข้อกฎหมาย ที่เป็น อุปสรรคต่อการมีส่วน ร่วมในการบริหารจัดการ สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและ ศิลปกรรมที่ได้รับการ แก้ไข	- (ยังไม่ได้ ดำเนินการ)	- (ยังไม่ได้ ดำเนินการ)	- (ยังไม่ได้ ดำเนินการ)	ปีที่ ๖-๑๐		๐.๐๐
๒. แผนงานด้านการ ส่งเสริมและสร้าง แรงจูงใจในการ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและ ศิลปกรรม พัฒนาและปรับปรุง		- (ยังไม่ได้ ดำเนินการ)	- (ยังไม่ได้ ดำเนินการ)	- (ยังไม่ได้ ดำเนินการ)	ปีที่ ๖-๑๐		๐.๐๐

แผนงาน/ แนวทางปฏิบัติ	ตัวชี้วัดย่อย (ภายใต้แนวทาง ปฏิบัติ)	ผลการดำเนินงาน			ช่วงเวลา ที่แผน กำหนด	ค่า เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์	ร้อยละ ผล สัมฤทธิ์
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘			
กลไกทางกฎหมายใน การปกป้องคุ้มครอง สิ่งแวดล้อมธรรมชาติ และศิลปกรรมให้ สอดคล้องกันอย่าง เป็นระบบ							

(๒.๓) กลไกทางเศรษฐศาสตร์ โมเดลด้านการเงิน การคลังหรือแหล่งทุน

การบรรลุผลสัมฤทธิ์ของแผนปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๐) ด้านการพัฒนาเครื่องมือกลไกการจัดการบริหาร ต่อค่าเป้าหมายของแผน (แผนย่อย) กลไกทางเศรษฐศาสตร์ โมเดลด้านการเงิน การคลังหรือแหล่งทุน ที่กำหนดไว้ในห้วงระยะเวลา ๕ ปีแรก (พ.ศ. ๒๕๖๕)*	
ค่าเป้าหมายที่สัมฤทธิ์ ๒๕.๐๐	☐ บรรลุตามค่าเป้าหมาย (สีเขียว)** ☐ บรรลุมากกว่าร้อยละ ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีเหลือง)** ☐ ดำเนินการได้ร้อยละ ๕๐ - ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีส้ม)** ☒ ดำเนินการได้น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของค่าเป้าหมาย (สีแดง)**

ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงาน

การดำเนินการเพื่อนำไปสู่การบรรลุค่าเป้าหมายหลัก กลไกทางเศรษฐศาสตร์ โมเดลด้านการเงิน การคลังหรือแหล่งทุน ด้านการพัฒนาเครื่องมือกลไกการจัดการบริหารของแผนปฏิบัติการฯ ประกอบด้วย ๒ แผนงาน ๓ ตัวชี้วัดย่อย สามารถดำเนินการได้คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๐๐ ซึ่งได้น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของค่าเป้าหมาย (ตารางที่ ๑๓)

ตารางที่ ๑๓ แสดงเป้าหมายผลสัมฤทธิ์ของแผนปฏิบัติการฯ : ด้านการพัฒนาเครื่องมือกลไกการจัดการบริหาร (กลไกทางเศรษฐศาสตร์ โมเดลด้านการเงิน การคลังหรือแหล่งทุน)

แผนงาน/ แนวทางปฏิบัติ	ตัวชี้วัดย่อย (ภายใต้แนวทางปฏิบัติ)	ผลการดำเนินงาน			ช่วงเวลา ที่แผน กำหนด	ค่า เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์	ร้อยละ ผล สัมฤทธิ์
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘			
เป้าหมาย : เสริมสร้างและสนับสนุน กลไก เครื่องมือ องค์กรเพื่อเพิ่มความเข้มแข็งและประสิทธิภาพแก่ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมของประเทศไทย							
ค่าเป้าหมายหลัก : กลไกทางเศรษฐศาสตร์ โมเดลด้านการเงิน การคลังหรือแหล่งทุน							๒๕.๐๐
๑. แผนงานด้านการส่งเสริมและสร้างแรงจูงใจในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม	มีแนวทาง หรือกลไกในการระดมทุน ต่อการอนุรักษ์ฯ หรือการใช้ประโยชน์ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน	มีแนวทางหรือกลไกในการระดมทุน มีการศึกษาแนวทางการระดมทุนสำหรับพื้นที่	มีแนวทาง หรือกลไกในการระดมทุน มีการศึกษาแนวทางการระดมทุนสำหรับพื้นที่ต้นแบบของการ	มีแนวทาง หรือกลไกในการระดมทุน มีการศึกษาแนวทางการระดมทุนสำหรับพื้นที่ต้นแบบของการ	ปีที่ ๖-๑๐		๑๐๐.๐๐

แผนงาน/ แนวทางปฏิบัติ	ตัวชี้วัดย่อย (ภายใต้แนวทางปฏิบัติ)	ผลการดำเนินงาน			ช่วงเวลา ที่แผน กำหนด	ค่า เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์	ร้อยละ ผล สัมฤทธิ์
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘			
- ศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดหาแหล่งทุนเพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมทั้งในระดับส่วนกลางและระดับท้องถิ่นโดยการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ - สนับสนุนส่งเสริมสิทธิประโยชน์ในการลงทุนเพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม		ต้นแบบของการอนุรักษ์และฟื้นฟูย่านชุมชนเก่าในระดับจังหวัด ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี และจังหวัดตรัง โดยได้รับการสนับสนุนจาก Platform Moradok (https://moradok.co/) แหล่งระดมทุนเพื่อสร้างสรรค์พื้นที่ที่ได้รับการออกแบบเชิงอนุรักษ์และพัฒนาอย่างเหมาะสม) เพื่อระดมทุนสำหรับการอนุรักษ์และฟื้นฟูย่านชุมชนเก่านำร่อง	อนุรักษ์และฟื้นฟูย่านชุมชนเก่าในระดับจังหวัด ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี และจังหวัดตรัง โดยได้รับการสนับสนุนจาก Platform Moradok (https://moradok.co/) แหล่งระดมทุนเพื่อสร้างสรรค์พื้นที่ที่ได้รับการออกแบบเชิงอนุรักษ์และพัฒนาอย่างเหมาะสม) เพื่อระดมทุนสำหรับการอนุรักษ์และฟื้นฟูย่านชุมชนเก่านำร่อง	อนุรักษ์และฟื้นฟูย่านชุมชนเก่าในระดับจังหวัด ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี และจังหวัดตรัง โดยได้รับการสนับสนุนจาก Platform Moradok (https://moradok.co/) แหล่งระดมทุนเพื่อสร้างสรรค์พื้นที่ที่ได้รับการออกแบบเชิงอนุรักษ์และพัฒนาอย่างเหมาะสม) เพื่อระดมทุนสำหรับการอนุรักษ์และฟื้นฟูย่านชุมชนเก่านำร่อง			
ส่งเสริมมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่อจูงใจในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม	๑. ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่อเพิ่มแรงจูงใจในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม	- (ยังไม่ได้ดำเนินการ)	- (ยังไม่ได้ดำเนินการ)	- (ยังไม่ได้ดำเนินการ)	ปีที่ ๖-๑๐		๐.๐๐
	๒. มีกลไกในการส่งเสริมแรงจูงใจที่สนับสนุนการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์สิ่งแวดล้อมฯ	- (ยังไม่ได้ดำเนินการ)	- (ยังไม่ได้ดำเนินการ)	- (ยังไม่ได้ดำเนินการ)	ปีที่ ๖-๑๐		๐.๐๐
๒. ด้านการมีส่วนร่วมหรือสหวิทยาการพัฒนาเครื่องมือ/กลไกในเชิงนวัตกรรมใหม่ด้านการมีส่วนร่วมและทางด้านเศรษฐศาสตร์	มีรูปแบบ แนวทาง หรือ มาตรการทางภาษีที่เหมาะสมต่อการอนุรักษ์ฯ ให้กับประชาชน ผู้ประกอบการ หรือ เอกชน ที่มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ฯ ที่เหมาะสม	มีรูปแบบ แนวทาง หรือ มาตรการทางภาษี - (ไม่ได้ดำเนินการ)	มีรูปแบบ แนวทาง หรือ มาตรการทางภาษี - (ไม่ได้ดำเนินการ)	มีรูปแบบ แนวทาง หรือ มาตรการทางภาษี - (ไม่ได้ดำเนินการ)	ปีที่ ๖-๑๐		๐.๐๐

(๒.๔) ช่องทางการเสริมสร้างและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน

การบรรลุผลสัมฤทธิ์ของแผนปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๐) ด้านการพัฒนาเครื่องมือกลไกการจัดการบริหาร ต่อคำเป้าหมายของแผน (แผนย่อย) ช่องทางการเสริมสร้างและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน ที่กำหนดไว้ในห้วงระยะเวลา ๕ ปีแรก (พ.ศ. ๒๕๖๕)*	
คำเป้าหมายที่สัมฤทธิ์ ๖๘.๔๒	☐ บรรลุตามคำเป้าหมาย (สีเขียว)** ☐ บรรลุมากกว่าร้อยละ ๗๕ ของคำเป้าหมาย (สีเหลือง)** ☒ ดำเนินการได้ร้อยละ ๕๐ - ๗๕ ของคำเป้าหมาย (สีส้ม)** ☐ ดำเนินการได้น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของคำเป้าหมาย (สีแดง)**

ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงาน

การดำเนินการเพื่อนำไปสู่การบรรลุคำเป้าหมายหลัก ช่องทางการเสริมสร้างและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน ด้านการพัฒนาเครื่องมือกลไกการจัดการบริหารของแผนปฏิบัติการฯ ประกอบด้วย ๔ แผนงาน ๑๙ ตัวชี้วัดย่อย สามารถดำเนินการได้คิดเป็นร้อยละ ๖๘.๔๒ (ตารางที่ ๑๔)

**ตารางที่ ๑๔ แสดงเป้าหมายผลสัมฤทธิ์ของแผนปฏิบัติการฯ : ด้านการพัฒนาเครื่องมือกลไกการจัดการบริหาร
(ช่องทางการเสริมสร้างและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน)**

แผนงาน/ แนวทางปฏิบัติ	ตัวชี้วัดย่อย (ภายใต้แนวทางปฏิบัติ)	ผลการดำเนินงาน			ช่วงเวลา ที่แผน กำหนด	ค่า เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์	ร้อยละ ผลสัมฤทธิ์
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘			
เป้าหมาย : เสริมสร้างและสนับสนุน กลไก เครื่องมือ องค์กรเพื่อเพิ่มความเข้มแข็งและประสิทธิภาพแก่ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมของประเทศ							
ค่าเป้าหมายหลัก : ช่องทางการเสริมสร้างและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน							๖๘.๔๒
๑. แผนงานด้านการส่งเสริมและสร้างแรงจูงใจในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมศึกษาเพื่อยกระดับแหล่งธรรมชาติและศิลปกรรมอันควรอนุรักษ์มุ่งสู่การเป็นมรดกในระดับชาติและระดับสากล	ระดับความสำเร็จของการศึกษาเพื่อยกระดับแหล่งธรรมชาติและศิลปกรรมอันควรอนุรักษ์มุ่งสู่การเป็นมรดกในระดับชาติและระดับสากล	(ยังไม่ได้ดำเนินการ)	อยู่ระหว่างดำเนินการ	อยู่ระหว่างดำเนินการ	ปีที่ ๑-๕		๐.๐๐
๒. แผนงานด้านการส่งเสริมและสร้างแรงจูงใจในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม	๑. มีชุดสื่อประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ เคลื่อนที่	มีชุดสื่อประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ เคลื่อนที่ - มีการจัดทำชุดสื่อประชาสัมพันธ์แหล่งศิลปกรรม	มีชุดสื่อประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ เคลื่อนที่ - มีการจัดทำชุดสื่อประชาสัมพันธ์แหล่ง	มีชุดสื่อประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ เคลื่อนที่ - มีการจัดทำชุดสื่อประชาสัมพันธ์แหล่ง	ปีที่ ๑-๕		๑๐๐.๐๐

แผนงาน/ แนวทางปฏิบัติ	ตัวชี้วัดย่อย (ภายใต้แนวทางปฏิบัติ)	ผลการดำเนินงาน			ช่วงเวลา ที่แผน กำหนด	ค่า เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์	ร้อยละ ผลสัมฤทธิ์
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘			
ศิลปกรรม ส่งเสริมการ ประชาสัมพันธ์เป็น เครื่องมือในการ สร้างการรับรู้ด้าน การอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและ ศิลปกรรมของ ประชาชนทุก กลุ่มเป้าหมาย ๓. แผนงานด้าน		ประเพณีย่าน ชุมชนเก่า	ศิลปกรรม ประเพณีย่าน ชุมชนเก่า - แหล่ง ธรรมชาติบึง โขงหลง - มีการจัดทำ สื่อวีดิทัศน์ “การประกาศ บึงโขงหลงและ ย่านชุมชนเก่า เป็นมรดก จังหวัดบึง กาฬ”	ศิลปกรรม ประเพณีย่าน ชุมชนเก่า			
การสนับสนุน ส่งเสริมการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ สู่ความเป็นสากล พัฒนา ระบบสื่อสาร สาธารณะ เป็น ช่องทางในการ ดำเนินงาน ส่งเสริมคุณภาพ สิ่งแวดล้อมกับทุก ภาคส่วนในสังคม อย่างกว้างขวาง	๒. จำนวนองค์ความรู้ในการ อนุรักษ์ฯ <i>หมายเหตุ ใช้ปีฐาน</i> ปี ๒๕๖๔ ๓ องค์ความรู้ ๑. การบริหารจัดการพื้นที่ น้ำตกธารารักษ์ จังหวัดตาก ๒. กรอบและแนวทางการ อนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม ธรรมชาติบึงโขงหลง จังหวัด บึงกาฬ ๓. ๑ องค์ความรู้ เรื่อง การ จัดการสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม (๔๘ โครงการ)	เพิ่มขึ้น ๑ องค์ความรู้ จาก ปี ๒๕๖๕ ๔ องค์ความรู้ หน่วยอนุรักษ์ฯ ดำเนินการ โครงการเพื่อ จัดการ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและ ศิลปกรรม เกิดองค์ความรู้ เรื่อง การจัดการ สิ่งแวดล้อม ศิลปกรรม ประเพณีย่าน ชุมชนเก่า/ สิ่งแวดล้อม ศิลปกรรม/ วัฒนธรรม/ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติในการ อนุรักษ์ฯ แก่ ภาคีเครือข่ายใน ระดับพื้นที่รวม ๓๙ จังหวัด	เพิ่มขึ้น ๑ องค์ความรู้ จากปี ๒๕๖๖ ๕ องค์ความรู้ หน่วยอนุรักษ์ฯ ดำเนินการ โครงการเพื่อ จัดการ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและ ศิลปกรรม เกิด องค์ความรู้ เรื่อง การจัดการ สิ่งแวดล้อม ศิลปกรรม ประเพณีย่าน ชุมชนเก่า/ สิ่งแวดล้อม ศิลปกรรม/ วัฒนธรรม/ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติในการ อนุรักษ์ฯ แก่ภาคี เครือข่ายใน ระดับพื้นที่รวม ๓๕ จังหวัด - แผนผังภูมิ นิเวศประเพณี ย่านชุมชนเก่า จังหวัด สมุทรสาคร และ สมุทรสงคราม	เพิ่มขึ้น ๑ องค์ความรู้ จากปี ๒๕๖๗ ๕ องค์ความรู้ หน่วยอนุรักษ์ฯ ดำเนินการ โครงการเพื่อ จัดการ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและ ศิลปกรรม เกิด องค์ความรู้ เรื่อง การจัดการ สิ่งแวดล้อม ศิลปกรรม ประเพณีย่าน ชุมชนเก่า/ สิ่งแวดล้อม ศิลปกรรม/ วัฒนธรรม/ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติในการ อนุรักษ์ฯ แก่ภาคี เครือข่ายในระดับ พื้นที่รวม ๓๕ จังหวัด - แผนผังภูมิ นิเวศประเพณี ย่านชุมชนเก่า จังหวัด สงขลา และ นครศรีธรรมราช	ปีที่ ๑-๕		๑๐๐.๐๐
	๓. ร้อยละ ๘๐ ของบุคลากร และชุมชน มีความเข้าใจใน	ร้อยละ ๘๐ ของบุคลากรและ ชุมชน มีความ	ร้อยละ ๘๐ ของบุคลากรและ ชุมชน มีความ	ร้อยละ ๘๐ ของบุคลากรและ ชุมชน มีความ	ปีที่ ๑-๕		๑๐๐.๐๐

แผนงาน/ แนวทางปฏิบัติ	ตัวชี้วัดย่อย (ภายใต้แนวทางปฏิบัติ)	ผลการดำเนินงาน			ช่วงเวลา ที่แผน กำหนด	ค่า เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์	ร้อยละ ผลสัมฤทธิ์
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘			
	การอนุรักษ์ฯ	เข้าใจในการอนุรักษ์ฯ ร้อยละ ๘๐ ของบุคลากรและชุมชน มีความเข้าใจในการอนุรักษ์ฯ จากจำนวน ๓๙ โครงการ มีความรู้ความเข้าใจในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม	เข้าใจในการอนุรักษ์ฯ ร้อยละ ๘๐ ของบุคลากรและชุมชน มีความเข้าใจในการอนุรักษ์ฯ จากจำนวน ๓๕ โครงการ มีความรู้ความเข้าใจในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม	เข้าใจในการอนุรักษ์ฯ ร้อยละ ๘๐ ของบุคลากรและชุมชน มีความเข้าใจในการอนุรักษ์ฯ จากจำนวน ๑ โครงการ มีความรู้ความเข้าใจในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม			
๔. แผนงานด้านการส่งเสริมและสร้างแรงจูงใจในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม สนับสนุนให้เอกชนร่วมดำเนินการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม	๑. จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่มีความร่วมมือหรือเอกชนมีส่วนร่วมดำเนินการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม	- (ไม่ได้ดำเนินการ)	- (ไม่ได้ดำเนินการ)	- (ไม่ได้ดำเนินการ)	ปีที่ ๖-๑๐		๐.๐๐
	๒. จำนวนเครือข่ายภาคเอกชนที่มีส่วนร่วมดำเนินการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม	- (ไม่ได้ดำเนินการ)	- (ไม่ได้ดำเนินการ)	- (ไม่ได้ดำเนินการ)	ปีที่ ๖-๑๐		๐.๐๐
๕. แผนงานด้านการสนับสนุนส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้สู่ความเป็นสากลส่งเสริมความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศในการดำเนินงานด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมในประเด็น Global Issues (Climate Change)	ระดับความสำเร็จของความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม ประเด็น Global Issues (Climate Change)	- (ไม่ได้ดำเนินการ)	- (ไม่ได้ดำเนินการ)	- (ไม่ได้ดำเนินการ)	ปีที่ ๖-๑๐		๐.๐๐

แผนงาน/ แนวทางปฏิบัติ	ตัวชี้วัดย่อย (ภายใต้แนวทางปฏิบัติ)	ผลการดำเนินงาน			ช่วงเวลา ที่แผน กำหนด	ค่า เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์	ร้อยละ ผลสัมฤทธิ์
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘			
๖. แผนงานด้าน การสนับสนุน ส่งเสริมการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ สู่ความเป็นสากล สร้างบุคลากรหลัก และผู้นำเครือข่าย สู่การเป็นผู้นำการ เปลี่ยนแปลง (Change Agent)	จำนวนบุคลากรหลักและ ผู้นำเครือข่ายสู่การเป็น ผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Change Agent)	- (ไม่ได้ดำเนินการ)	๓ คน มีบุคลากรของกอง จัดการสิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและ ศิลปกรรมเข้าร่วม การอบรมผู้นำ เครือข่ายสู่การ เป็นผู้นำการ เปลี่ยนแปลง (Change Agent) หลักสูตรพัฒนา ผู้บริหาร (ONEP Leadership Program)	๔ คน มีบุคลากรของ กองจัดการ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและ ศิลปกรรมเข้า ร่วมการอบรม ผู้นำเครือข่ายสู่ การเป็นผู้นำการ เปลี่ยนแปลง (Change Agent) หลักสูตร พัฒนาผู้บริหาร (ONEP Leadership Program)	ปีที่ ๖-๑๐		๑๐๐.๐๐
๗. แผนงานด้าน การสนับสนุน ส่งเสริมการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ สู่ความเป็นสากล ยกระดับ ความสามารถในการ รองรับภาวะวิกฤติ และเหตุฉุกเฉินด้าน การจัดการแหล่ง ธรรมชาติและ ศิลปกรรมของ ท้องถิ่น	จำนวนแผน/ การดำเนินงานเพื่อรองรับ ภาวะวิกฤติและเหตุฉุกเฉิน ด้านการจัดการแหล่ง ธรรมชาติและศิลปกรรมของ ท้องถิ่น	- (ไม่ได้ดำเนินการ)	- (ไม่ได้ดำเนินการ)	- (ไม่ได้ดำเนินการ)	ปีที่ ๖-๑๐		๐.๐๐
๘. แผนงานด้าน การสนับสนุน ส่งเสริมการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ สู่ความเป็นสากล สนับสนุนและ พัฒนา ความสามารถและ สมรรถนะของ หน่วยอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและ ศิลปกรรมท้องถิ่น จังหวัด	บุคลากรของหน่วย อนุรักษ์ฯ ร้อยละ ๘๐ ได้รับการพัฒนาและ เสริมสร้างศักยภาพและ สมรรถนะอย่างต่อเนื่อง และเป็นระบบ	ร้อยละ ๘๐ ได้รับการพัฒนา และเสริมสร้าง ศักยภาพและ สมรรถนะอย่าง ต่อเนื่อง โครงการอบรม สมรรถนะของ หน่วยอนุรักษ์ฯ นับตั้งแต่ปี ๒๕๖๓ เป็นต้น มา ไม่ได้รับ จัดสรร งบประมาณ แต่มีการให้ ความรู้ความ เข้าใจด้านการ	ร้อยละ ๘๐ ได้รับการ พัฒนาและ เสริมสร้าง ศักยภาพและ สมรรถนะอย่าง ต่อเนื่อง โครงการอบรม สมรรถนะของ หน่วยอนุรักษ์ฯ นับตั้งแต่ปี ๒๕๖๓ เป็นต้น มา ไม่ได้รับ จัดสรร งบประมาณ แต่มีการให้ ความรู้ความ เข้าใจด้านการ	ร้อยละ ๘๐ ได้รับการพัฒนา และเสริมสร้าง ศักยภาพและ สมรรถนะอย่าง ต่อเนื่อง โครงการอบรม สมรรถนะของ หน่วยอนุรักษ์ฯ นับตั้งแต่ปี ๒๕๖๓ เป็นต้นมา ไม่ได้รับจัดสรร งบประมาณ แต่มีการให้ ความรู้ความ เข้าใจด้านการ อนุรักษ์ในการ	ปีที่ ๑-๕		๐.๐๐

แผนงาน/ แนวทางปฏิบัติ	ตัวชี้วัดย่อย (ภายใต้แนวทางปฏิบัติ)	ผลการดำเนินงาน			ช่วงเวลา ที่แผน กำหนด	ค่า เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์	ร้อยละ ผลสัมฤทธิ์
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘			
		อนุรักษ์ในการ ประชุมประจำ ปีแต่ละปี	อนุรักษ์ในการ ประชุมประจำ ปีแต่ละปี	ประชุมประจำปี แต่ละปี			
๙. แผนงานด้าน การสนับสนุน ส่งเสริมการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ สู่ความเป็นสากล ส่งเสริมการมีส่วน ร่วมของภาครัฐ และประชาชนใน การติดตามและ ประเมินผลการ บริหารจัดการ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและ ศิลปกรรม	๑. จำนวนพื้นที่แหล่ง ธรรมชาติได้รับการติดตาม ประเมินคุณภาพ สิ่งแวดล้อม ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗๐ ต่อปี	พื้นที่แหล่ง ธรรมชาติได้รับ การติดตาม ประเมิน ร้อยละ ๗๐ ปี ๒๕๖๖ มีจำนวนแหล่ง ธรรมชาติที่ ได้รับการ ติดตาม ประเมินคุณภาพ สิ่งแวดล้อม ๔ ประเภทจำนวน ๒๗๑ แห่ง จาก ๓๘๙ แห่ง คิด เป็นร้อยละ ๗๐ แต่ยังต้อง ดำเนินการเพื่อ ติดตามประเมิน คุณภาพ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติอย่าง ต่อเนื่อง	พื้นที่แหล่ง ธรรมชาติได้รับ การติดตาม ประเมิน ร้อยละ ๗๐ ปี ๒๕๖๗ มีจำนวนแหล่ง ธรรมชาติที่ ได้รับการ ติดตามประเมิน คุณภาพ สิ่งแวดล้อม ๔ ประเภทจำนวน ๓๓๔ แห่ง จาก ๓๙๑ แห่ง คิด เป็นร้อยละ ๗๐ แต่ยังต้อง ดำเนินการเพื่อ ติดตามประเมิน คุณภาพ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติอย่าง ต่อเนื่อง	พื้นที่แหล่ง ธรรมชาติได้รับ การติดตาม ประเมิน ร้อยละ ๗๐ ปี ๒๕๖๘ มีจำนวนแหล่ง ธรรมชาติที่ ได้รับการ ติดตามประเมิน คุณภาพ สิ่งแวดล้อม ๔ ประเภทจำนวน ๓๐๗ แห่ง จาก ๓๐๕ แห่ง แต่ ยังต้อง ดำเนินการเพื่อ ติดตามประเมิน คุณภาพ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติอย่าง ต่อเนื่อง	ปีที่ ๑-๕		๑๐๐.๐๐
	๒. จำนวนพื้นที่แหล่ง ธรรมชาติและแหล่ง ศิลปกรรมมีการติดตาม ประเมินผลตามแผน/ กิจกรรม ในการบริหาร จัดการสิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ <i>หมายเหตุ ใช้ปีฐาน</i> ปี ๒๕๖๔ มีการติดตาม ประเมินผลตามแผน/กิจกรรม ในการบริหารจัดการ สิ่งแวดล้อมธรรมชาติ ๒ พื้นที่ ได้แก่ บึงโขงหลง และน้ำตก ธารารักษ์	๔ พื้นที่ ๒ พื้นที่ - บึงโขงหลง - น้ำตกธารา รักษ์ - โป่งพุร้อน สมอทอง - โป่งพุร้อน พระร่วง	๕ พื้นที่ ๔ พื้นที่ - บึงโขงหลง - น้ำตกธารา รักษ์ - โป่งพุร้อน สมอทอง - โป่งพุร้อน พระร่วง	๕ พื้นที่ ๖ พื้นที่ - บึงโขงหลง - น้ำตกธารา รักษ์ - โป่งพุร้อน สมอทอง - โป่งพุร้อน พระร่วง - หาดบานชื่น - หาดไม้รูด	ปีที่ ๑-๕		๑๐๐.๐๐
๑๐. แผนงานด้าน การสนับสนุน ส่งเสริมการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ สู่ความเป็นสากล ส่งเสริมเครือข่าย	๑. แหล่งธรรมชาติและ แหล่งศิลปกรรมมีการเฝ้า ระวังและติดตามคุณภาพ สิ่งแวดล้อมฯ ผ่านระบบ ออนไลน์	พื้นที่แหล่ง ธรรมชาติได้รับ การติดตาม ประเมิน ร้อยละ ๗๐ ปี ๒๕๖๖	พื้นที่แหล่ง ธรรมชาติได้รับ การติดตาม ประเมิน ร้อยละ ๗๐ ปี ๒๕๖๗	พื้นที่แหล่ง ธรรมชาติได้รับ การติดตาม ประเมิน ร้อยละ ๗๐ ปี ๒๕๖๘	ปีที่ ๑-๕		๑๐๐.๐๐

แผนงาน/ แนวทางปฏิบัติ	ตัวชี้วัดย่อย (ภายใต้แนวทางปฏิบัติ)	ผลการดำเนินงาน			ช่วงเวลา ที่แผน กำหนด	ค่า เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์	ร้อยละ ผลสัมฤทธิ์
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘			
ภาคประชาชนใน การมีส่วนร่วมเฝ้า ระวังคุณภาพ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ศิลปกรรม		มีจำนวนแหล่ง ธรรมชาติที่ได้รับ การติดตาม ประเมินคุณภาพ สิ่งแวดล้อม ๔ ประเภท จำนวน ๒๗๑ แห่ง จาก ๓๘๙ แห่ง คิดเป็นร้อย ละ ๗๐ แต่ย้ง ต้องดำเนินการ เพื่อติดตาม ประเมินคุณภาพ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติอย่าง ต่อเนื่อง - มีการติดตาม ผ่านเว็บไซต์ https://cultural.envi.onep.go.th ๓๙ โครงการ	มีจำนวนแหล่ง ธรรมชาติที่ ได้รับการ ติดตามประเมิน คุณภาพ สิ่งแวดล้อม ๔ ประเภท จำนวน ๓๓๔ แห่ง จาก ๓๙๑ แห่ง คิดเป็น ร้อยละ ๘๕.๔๒ แต่ย้งต้อง ดำเนินการเพื่อ ติดตามประเมิน คุณภาพ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติอย่าง ต่อเนื่อง - มีการติดตาม ผ่านเว็บไซต์ - มีการติดตาม ผ่านเว็บไซต์ https://cultural.envi.onep.go.th ๓๕ โครงการ	มีจำนวนแหล่ง ธรรมชาติที่ ได้รับการ ติดตามประเมิน คุณภาพ สิ่งแวดล้อม ๔ ประเภท จำนวน ๓๐๗ แห่ง จาก ๓๐๕ แห่ง แต่ย้งต้อง ดำเนินการเพื่อ ติดตามประเมิน คุณภาพ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติอย่าง ต่อเนื่อง - มีการติดตาม ผ่านเว็บไซต์ https://cultural.envi.onep.go.th ๓๕ โครงการ			
	๒. ร้อยละ ๗๐ เจ้าหน้าที่ ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง/ เครือข่ายภาคประชาชนมี องค์ความรู้ ความเข้าใจใน การเฝ้าระวังและติดตาม คุณภาพสิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ศิลปกรรมที่เป็นระบบ	ร้อยละ ๗๐ เจ้าหน้าที่ของ หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง/ เครือข่ายภาค ประชาชนมีองค์ ความรู้ ความ เข้าใจ	ร้อยละ ๗๐ เจ้าหน้าที่ของ หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง/ เครือข่ายภาค ประชาชนมี องค์ความรู้ ความเข้าใจ	ร้อยละ ๗๐ เจ้าหน้าที่ของ หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง/ เครือข่ายภาค ประชาชนมี ความรู้ ความเข้าใจ	ปีที่ ๑-๕		๑๐๐.๐๐
		ร้อยละ ๘๐ ของ หน่วยอนุรักษ์ฯ มีองค์ความรู้ ความเข้าใจใน การเฝ้าระวัง และติดตาม คุณภาพ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ศิลปกรรมที่เป็น ระบบ	ร้อยละ ๘๐ ของหน่วย อนุรักษ์ฯ มีองค์ความรู้ ความเข้าใจใน การเฝ้าระวัง และติดตาม คุณภาพ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ศิลปกรรม ที่เป็นระบบ	ร้อยละ ๘๐ ภาคีของหน่วย อนุรักษ์ฯ มีองค์ความรู้ ความเข้าใจใน การเฝ้าระวัง และติดตาม คุณภาพ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ศิลปกรรม ที่เป็นระบบ			
๑๑. แผนงานด้าน การสนับสนุน ส่งเสริมการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้	จำนวนพื้นที่ต้นแบบการ สร้างรายได้จากการบริหาร จัดการพื้นที่สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ยังไม่ได้ ดำเนินการ	๓ พื้นที่ ได้แก่ ย่าน ชุมชนเก่าใน พื้นที่จันทบุรี ตรัง และ	๓ พื้นที่ ได้แก่ ย่านชุมชน เก่าในพื้นที่ จันทบุรี ตรัง และเพชรบูรณ์	ปีที่ ๑-๕		๑๐๐.๐๐

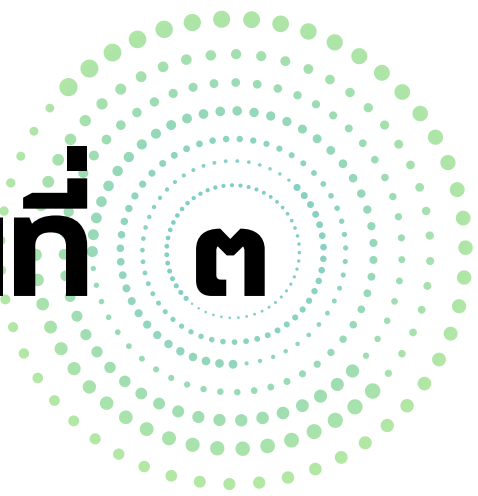
แผนงาน/ แนวทางปฏิบัติ	ตัวชี้วัดย่อย (ภายใต้แนวทางปฏิบัติ)	ผลการดำเนินงาน			ช่วงเวลา ที่แผน กำหนด	ค่า เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์	ร้อยละ ผลสัมฤทธิ์
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘			
สู่ความเป็นสากล ส่งเสริมกลไก ระดับชุมชนใน การอนุรักษ์ พื้นที่ บริหารจัดการ พื้นที่แหล่ง ธรรมชาติและ ศิลปกรรมของตน โดยการสร้าง แรงจูงใจในระบบ การจ่าย ค่าตอบแทน	ศิลปกรรม โดยชุมชน/ ท้องถิ่น		เพชรบูรณ์ มีการดำเนิน เพื่อสร้างรายได้ จากการบริหาร จัดการพื้นที่ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ศิลปกรรม โดย ชุมชน/ท้องถิ่น	มีการดำเนิน เพื่อสร้างรายได้ จากการบริหาร จัดการพื้นที่ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ศิลปกรรม โดย ชุมชน/ท้องถิ่น			
๑๒. แผนงานด้าน นวัตกรรม บูรณาการ นวัตกรรมให้ สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ชาติ นโยบาย Thailand ๔.๐ และเป้าหมาย การพัฒนาที่ยั่งยืน ภายในปี ค.ศ. ๒๐๓๐	มีองค์ความรู้ และเทคโนโลยี ที่สร้างเศรษฐกิจฐานการ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและศิลปกรรม ที่เป็นระบบ และเป็น รูปธรรม	ยังไม่ได้ ดำเนินการ	มีการสร้าง นวัตกรรมและ องค์ความรู้ใน การตรวจสอบ โครงการที่จะ ดำเนินการใน พื้นที่ที่ส่งผล กระทบต่อ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและ ศิลปกรรม ระบบ “รู้แหล่ง แจ้งใจ”	มีการพัฒนา นวัตกรรมและ องค์ความรู้ใน การตรวจสอบ โครงการที่จะ ดำเนินการใน พื้นที่ที่ส่งผล กระทบต่อ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและ ศิลปกรรม ระบบ “รู้แหล่งแจ้งใจ” Version II	ปีที่ ๑-๕		๑๐๐.๐๐
๑๓. แผนงานด้าน นวัตกรรม พัฒนานวัตกรรม เชิงระบบ สารสนเทศสำหรับ บริหารจัดการเพื่อ การตัดสินใจ	มีองค์ความรู้ ในการ ประยุกต์ใช้ในการต่อยอด ไปสู่นวัตกรรมทาง เศรษฐกิจและสังคม (ด้านการท่องเที่ยว)	มีองค์ความรู้ ใน การประยุกต์ใช้ การต่อยอด (ยังไม่ได้ ดำเนินการ)	มีองค์ความรู้ ใน การประยุกต์ใช้ ในการต่อยอด - จัดทำ Dashboard แสดงข้อมูล แหล่งธรรมชาติ อันควรรักษา ในประเทศไทย ย่านชุมชนเก่า เมืองเก่า และ มรดกโลก เผยแพร่ ในลักษณะ Dashboard ทางช่องทาง ดังนี้ https://onep.gdcatalog.go.th ได้แก่	มีองค์ความรู้ ใน การประยุกต์ใช้ ในการต่อยอด - จัดทำ Dashboard แสดงข้อมูล แหล่งธรรมชาติ อันควรรักษา ในประเทศไทย ย่านชุมชนเก่า เมืองเก่า และ มรดกโลก เผยแพร่ ใน ลักษณะ Dashboard ทางช่องทาง ดังนี้ https://onep.gdcatalog.go.th ได้แก่	ปีที่ ๑-๕		๑๐๐.๐๐

แผนงาน/ แนวทางปฏิบัติ	ตัวชี้วัดย่อย (ภายใต้แนวทางปฏิบัติ)	ผลการดำเนินงาน			ช่วงเวลา ที่แผน กำหนด	ค่า เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์	ร้อยละ ผลสัมฤทธิ์
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘			
			๑) แหล่งมรดกโลก https://shorturl.at/hHdYQ ๒) แหล่งมรดกทางวัฒนธรรมและธรรมชาติของไทยที่บรรจุอยู่ในบัญชีรายชื่อเบื้องต้น (Tentative List) ของศูนย์มรดกโลก https://shorturl.at/sKRlF ๓) แหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์ https://shorturl.asia/xflML ๔) เมืองเก่า https://shorturl.asia/atA47 ๕) ย่านชุมชนเก่า https://shorturl.asia/ZYw1c	๑) แหล่งมรดกโลก https://shorturl.at/z5JUt ๒) แหล่งมรดกทางวัฒนธรรมและธรรมชาติของไทยที่บรรจุอยู่ในบัญชีรายชื่อเบื้องต้น (Tentative List) ของศูนย์มรดกโลก https://shorturl.at/sKRlF ๓) แหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์ https://shorturl.asia/xflML ๔) เมืองเก่า https://shorturl.asia/atA47 ๕) ย่านชุมชนเก่า https://shorturl.asia/ZYw1c			
๑๔. แผนงานด้านการมีส่วนร่วมหรือสหวิทยาการพัฒนาเครื่องมือ/กลไกในเชิงนวัตกรรมใหม่ด้านการมีส่วนร่วมหรือสหวิทยาการและกลไกทางด้านสังคมภาคีเครือข่าย	๑. มีเครื่องมือจากฐานความคิดแบบสหวิทยาการที่เกิดจากการผสมองค์ความรู้จากศาสตร์ต่างๆ นำไปสู่การวางแผนแนวทางการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม <i>หมายเหตุ เครื่องมือจากฐานความคิดแบบสหวิทยาการ คือ แผนและผังบริหารจัดการ/กรอบและแนวทางการอนุรักษ์/ผังภูมินิเวศ</i>	มีเครื่องมือจากฐานความคิดแบบสหวิทยาการ มีเครื่องมือ คือ ผังภูมินิเวศ ประเภทย่านชุมชนเก่าในพื้นที่ ๔ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสระบุรี ลพบุรี ปราจีนบุรี และนครนายก	มีเครื่องมือจากฐานความคิดแบบสหวิทยาการ มีเครื่องมือ คือ - ผังภูมินิเวศ ประเภทย่านชุมชนเก่าในพื้นที่ ๒ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสมุทรสาคร และสมุทรสงคราม - ผังภูมินิเวศ สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและประเภทชายหาดในพื้นที่ ๑ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดตราด	มีเครื่องมือจากฐานความคิดแบบสหวิทยาการ มีเครื่องมือ คือ - ผังภูมินิเวศ ประเภทย่านชุมชนเก่าในพื้นที่ ๒ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสงขลา และนครศรีธรรมราช - ผังภูมินิเวศ สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและพื้นที่ภาคใต้ ๑๔ จังหวัด (๘๘ ผัง)	ปีที่ ๑-๕		๑๐๐.๐๐
	๒. จำนวนพื้นที่ต้นแบบได้รับการประยุกต์ใช้เครื่องมือเชิงสหวิทยาการในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและ	๑๕ แหล่งธรรมชาติและศิลปกรรมที่ขึ้นทะเบียนเพิ่มขึ้นจากที่มีการขึ้นทะเบียนแล้ว ปี	๑๙ แหล่งธรรมชาติและศิลปกรรมที่ขึ้นทะเบียนเพิ่มขึ้นจากที่มีการขึ้นทะเบียน	๑๐๓ แหล่งธรรมชาติและศิลปกรรมที่ขึ้นทะเบียนเพิ่มขึ้นจากที่มีการขึ้นทะเบียนแล้ว	ปีที่ ๖-๑๐		๑๐๐.๐๐

แผนงาน/ แนวทางปฏิบัติ	ตัวชี้วัดย่อย (ภายใต้แนวทางปฏิบัติ)	ผลการดำเนินงาน			ช่วงเวลา ที่แผน กำหนด	ค่า เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์	ร้อยละ ผลสัมฤทธิ์
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘			
	สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ภายใต้ภาคีเครือข่ายต่าง ๆ - ปีฐาน ปี ๒๕๖๔ ผังภูมิเวศการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ประเพณีงานชุมชนเก่า จำนวน ๓๕ ย่าน ในพื้นที่ภาคเหนือ (ตอนบน)	๒๕๖๕ ผังภูมิเวศการ อนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม ศิลปกรรม ประเพณีงาน ชุมชนเก่า จำนวน ๑๕ ผัง	แล้วปี ๒๕๖๖ ผังภูมิเวศการ อนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม ศิลปกรรม ประเพณีงาน ชุมชนเก่า จำนวน ๑๙ ผัง	ปี ๒๕๖๗ ผังภูมิเวศการ อนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม ศิลปกรรม ประเพณีงาน ชุมชนเก่า จำนวน ๑๕ ผัง ผังภูมิเวศการ อนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติในพื้นที่ ภาคใต้ ๘๘ ผัง			



ส่วนที่ ๓



ผลสัมฤทธิ์รายปีของการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการ
ด้านสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมฯ
ต่อแผนระดับที่ ๑ และระดับที่ ๒
ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐



ส่วนที่ ๓ ผลสัมฤทธิ์รายปีของการดำเนินงานของแผนปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมฯ
รายปี ต่อแผนระดับที่ ๑ และระดับที่ ๒ ตามนโยบายมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม
๒๕๖๐

๓.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)

๓.๑.๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๑) เป้าหมาย

ข้อ ๑ อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้
อย่างยั่งยืน และมีสมดุล

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

ข้อ ๔.๔ พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมือง
ที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

การบรรลุของการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็น
มิตรต่อสิ่งแวดล้อม สามารถบรรลุประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ได้ดำเนินการจัดทำแผนผัง
ภูมินิเวศระดับภาค (ภาคใต้) ได้แก่

๑) จัดทำผังพื้นที่แหล่งศิลปกรรมประเพณีย่านชุมชนเก่า ในพื้นที่ภาคใต้ ๒ จังหวัด ได้แก่
จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดสงขลา พร้อมฐานข้อมูลสารสนเทศภูมิศาสตร์ ประกอบด้วย ผังระดับภาค ๑ ผัง
ผังระดับอำเภอ ๙ ผัง และผังระดับย่าน ๑๕ ผัง เพื่อเป็นกรอบในการอนุรักษ์และฟื้นฟู มรดกทางสถาปัตยกรรม
ศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่นในพื้นที่ สร้างความยั่งยืนทางภูมินิเวศ ภูมิสังคม และภูมิวัฒนธรรม

๒) จัดทำผังภูมินิเวศการอนุรักษ์พื้นที่สิ่งแวดล้อมธรรมชาติรายประเภท พื้นที่ภาคใต้ ๑๔
จังหวัด รวมทั้งสิ้น ๘๘ ผัง พร้อมทั้งแนวทางการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติรายประเภทในพื้นที่ภาคใต้

๓.๒ แผนระดับที่ ๒

๓.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๖ พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ

(๑.๑) ผลสัมฤทธิ์การดำเนินการของแผนปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมฯ

ต่อเป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมายที่ ๒ ประเทศไทยมีพื้นที่มีแผนผังภูมินิเวศเพื่อเป็นกรอบในการพัฒนาเมือง
น่าอยู่ ชนบทมั่นคง เกษตรยั่งยืน และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ รวมทั้งผังพื้นที่อนุรักษ์
ทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งโบราณคดี
- ค่าเป้าหมาย มีแผนผังภูมินิเวศเพิ่มขึ้นอีก ๑ ภาค.....

การบรรลุผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการด้าน... ประจำปี... ต่อเป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ ตามที่กำหนดไว้*	
ค่าเป้าหมายที่สัมฤทธิ์ ๑๐๐.๐๐	☒ บรรลุตามค่าเป้าหมาย (สีเขียว)** ☐ บรรลุมากกว่าร้อยละ ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีเหลือง)** ☐ ดำเนินการได้ร้อยละ ๕๐ - ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีส้ม)** ☐ ดำเนินการได้น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของค่าเป้าหมาย (สีแดง)**

ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงาน

การจัดทำแผนผังภูมินิเวศ แผนบริหารจัดการพื้นที่อนุรักษ์ ผังพื้นที่อนุรักษ์ แนวทางการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายรวมและค่าเป้าหมายรวม สอดคล้องตามแผนแม่บทยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น ๖ พื้นที่เมื่อนำอยู่และเมืองอัจฉริยะ เพื่อสนับสนุนให้บรรลุเป้าหมายประเทศไทยมีพื้นที่ที่มีแผนผังภูมินิเวศเพื่อเป็นกรอบในการพัฒนาเมืองน่าอยู่ ชนบทมั่นคง เกษตรยั่งยืน และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ รวมทั้งผังพื้นที่อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งโบราณคดี

เป้าหมายตามแผนแม่บทยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น ๖ พื้นที่เมื่อนำอยู่และเมืองอัจฉริยะ

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด แผนแม่บท	ค่าเป้าหมาย			
		๒๕๖๑ - ๒๕๖๕	๒๕๖๖ - ๒๕๗๐	๒๕๗๑ - ๒๕๗๕	๒๕๗๖ - ๒๕๘๐
ประเทศไทยมีพื้นที่ที่มีแผนผังภูมินิเวศเพื่อเป็นกรอบในการพัฒนาเมืองน่าอยู่ ชนบทมั่นคง เกษตรยั่งยืน และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ รวมทั้งผังพื้นที่อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งโบราณคดี	แผนผังภูมิ นิเวศระดับ ภาค (จำนวน)	มีแผนผังภูมิ นิเวศ ๑ ภาค	มีแผนผังภูมิ นิเวศ เพิ่มขึ้นอีก ๑ ภาค	มีแผนผังภูมิ นิเวศ เพิ่มขึ้นอีก ๒ ภาค	มีแผนผังภูมิ นิเวศ เพิ่มขึ้นอีก ๒ ภาค

ในระยะที่ ๑ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ ดำเนินการแล้ว ใน ๔ ภาค ได้แก่ ภาคตะวันตก (๑ จังหวัด) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (๑ จังหวัด) ภาคเหนือ (๙ จังหวัด) และภาคกลาง (๘ จังหวัด) ส่วนในระยะที่ ๒ (ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ดำเนินการในพื้นที่ภาคกลางเพิ่มเติม (๓ จังหวัด) และภาคตะวันออก (๑ จังหวัด) และในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ดำเนินการในพื้นที่ภาคกลางเพิ่มเติม (๒ จังหวัด) และภาคตะวันออกเพิ่มขึ้น (๑ จังหวัด) และในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ดำเนินการในพื้นที่ภาคใต้ (๑๔ จังหวัด) ซึ่งสามารถบรรลุค่าเป้าหมายระยะ ๕ ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ที่กำหนดให้มีแผนผังภูมินิเวศ เพิ่มขึ้นอีก ๑ ภาค

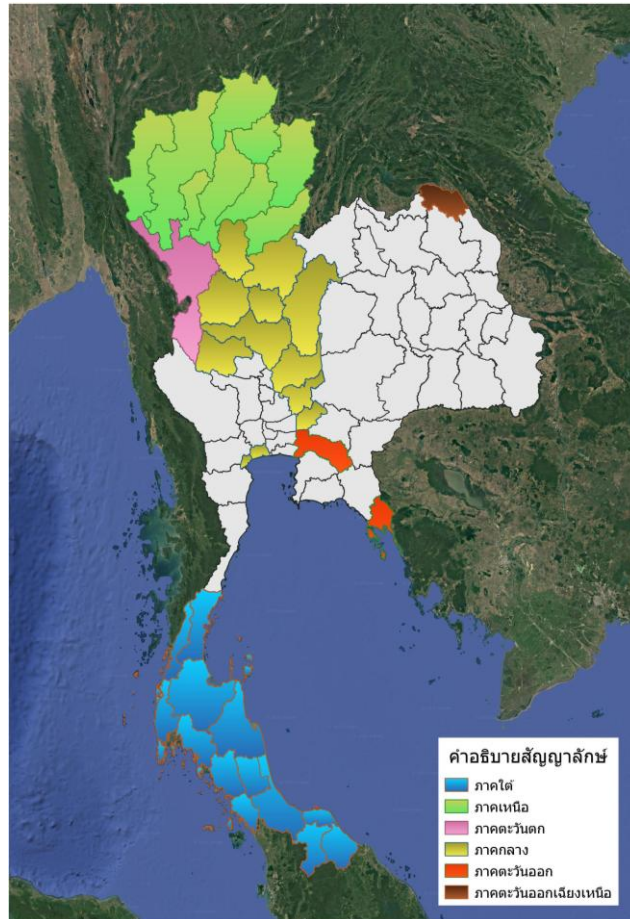
ตารางที่ ๑๕ แสดงเป้าหมาย ค่าเป้าหมาย ระยะเวลาที่กำหนด และผลสัมฤทธิ์การดำเนินการตามค่าเป้าหมายรวม

เป้าหมาย	ค่าเป้าหมาย	ระยะเวลาดำเนินการ	ภาค	จังหวัด
ประเทศไทยมีพื้นที่ที่มีแผนผังภูมินิเวศเพื่อเป็นกรอบในการพัฒนาเมืองน่าอยู่ ชนบทมั่นคง เกษตรยั่งยืน และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ รวมทั้งผังพื้นที่อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งโบราณคดี	มีแผนผังภูมินิเวศเพิ่มขึ้นอีก ๑ ภาค	ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕	ตะวันตก	ตาก
			ตะวันออกเฉียงเหนือ	บึงกาฬ
			เหนือ	เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ลำพูน ลำปาง เชียงราย น่าน พะเยา แพร่ อุตรดิตถ์
		ปี พ.ศ. ๒๕๖๖	กลาง	พิษณุโลก สุโขทัย เพชรบูรณ์ กำแพงเพชร พิจิตร นครสวรรค์ อุทัยธานี
			กลาง	สระบุรี ลพบุรี นครนายก
		ปี พ.ศ. ๒๕๖๗	ตะวันออก	ปราจีนบุรี
		ปี พ.ศ. ๒๕๖๗	กลาง	สมุทรสาคร สมุทรสงคราม
			ตะวันออก	ตราด
		ปี พ.ศ. ๒๕๖๘	ใต้	ชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี

เป้าหมาย	ค่าเป้าหมาย	ระยะเวลาดำเนินการ	ภาค	จังหวัด
				นครศรีธรรมราช กระบี่ พังงา ภูเก็ต พัทลุง ตรัง ปัตตานี สงขลา สตูล นราธิวาส ยะลา

หมายเหตุ :

/๑. การแบ่งภาค แบ่งตามสำนักงานราชบัณฑิตยสภา ได้แบ่งจังหวัดในประเทศไทย จำนวน ๖ ภาค ได้แก่ ภาคเหนือ ๙ จังหวัด ภาคกลาง ๒๑ จังหวัด ภาคตะวันตก ๕ จังหวัด ภาคตะวันออก ๗ จังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๑๙ จังหวัด และภาคใต้ ๑๔ จังหวัด



รูปที่ ๑ แผนที่แสดงภาคและจังหวัดที่มีการดำเนินการจัดทำแผนผังภูมิโนเวศฯ (ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๘)

(๑.๒) ผลสัมฤทธิ์การดำเนินการของแผนปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมฯ
ต่อเป้าหมายแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมาย...ความยั่งยืนทางภูมิโนเวศ ภูมิสังคม และภูมิวัฒนธรรม.....
- ค่าเป้าหมาย...เพิ่มขึ้นอีกอย่างน้อยใน ๓ จังหวัด ของ ๒ ภาค.....

การบรรลุผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมฯ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ต่อเป้าหมายแผนย่อยของแผนแม่บทฯ ตามที่กำหนดไว้*	
ค่าเป้าหมายที่สัมฤทธิ์ ๑๐๐.๐๐	☒ บรรลุตามค่าเป้าหมาย (สีเขียว)** ☐ บรรลุมากกว่าร้อยละ ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีเหลือง)** ☐ ดำเนินการได้ร้อยละ ๕๐ - ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีส้ม)** ☐ ดำเนินการได้น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของค่าเป้าหมาย (สีแดง)**

ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงาน

การจัดทำแผนผังภูมินิเวศ แผนบริหารจัดการพื้นที่อนุรักษ์ ผังพื้นที่อนุรักษ์ แนวทางการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม เพื่อสนับสนุนให้บรรลุเป้าหมายย่อยของแผนแม่บทฯ ประเทศไทยมีความยั่งยืนทางภูมินิเวศ ภูมิสังคม และภูมิวัฒนธรรม

เป้าหมายย่อยของแผนแม่บทยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น ๖ พื้นที่เมืองนำอยู่และเมืองอัจฉริยะ

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด แผนแม่บท	ค่าเป้าหมาย			
		๒๕๖๑ - ๒๕๖๕	๒๕๖๖ - ๒๕๗๐	๒๕๗๑ - ๒๕๗๕	๒๕๗๖ - ๒๕๘๐
ความยั่งยืนทาง ภูมินิเวศ ภูมิสังคม และ ภูมิวัฒนธรรม	พื้นที่ที่มีการดำเนินการ สงวน รักษา อนุรักษ์ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากร ธรรมชาติ มรดกทาง สถาปัตยกรรม และ ศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่น บนฐาน ธรรมชาติและฐานวัฒนธรรม อย่างยั่งยืนในพื้นที่	อย่างน้อยใน ๓ จังหวัด ของ ๑ ภาค	เพิ่มขึ้นอีก อย่างน้อย ใน ๓ จังหวัด ของ ๒ ภาค	เพิ่มขึ้นอีก อย่างน้อย ใน ๖ จังหวัด ของ ๒ ภาค	เพิ่มขึ้นอีก อย่างน้อย ใน ๖ จังหวัด ของ ๒ ภาค

ที่ผ่านมาในระยะที่ ๑ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ ดำเนินการแล้ว ใน ๔ ภาค ได้แก่ ภาคตะวันตก (๑ จังหวัด) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (๑ จังหวัด) ภาคเหนือ (๙ จังหวัด) และภาคกลาง (๘ จังหวัด) ส่วนในระยะที่ ๒ (ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ดำเนินการในพื้นที่ภาคกลางเพิ่มเติม (๓ จังหวัด) และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (๑ จังหวัด) ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ดำเนินการในพื้นที่ภาคกลางเพิ่มเติม (๒ จังหวัด) และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (๑ จังหวัด) และในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ดำเนินการในพื้นที่ภาคใต้ (๑๔ จังหวัด) ซึ่งสามารถบรรลุค่าเป้าหมายระยะ ๕ ปี ที่กำหนดให้เพิ่มขึ้นอีกอย่างน้อยใน ๓ จังหวัด ของ ๒ ภาค ดังนั้น คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ ของค่าเป้าหมาย

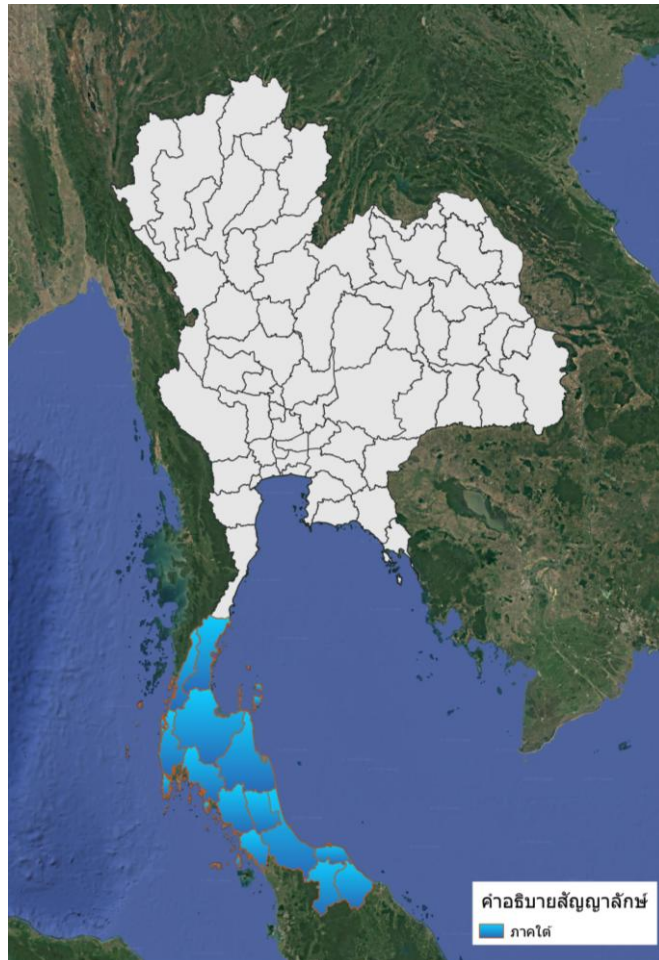
ตารางที่ ๑๖ แสดงเป้าหมาย ค่าเป้าหมาย ระยะเวลาที่กำหนด และผลสัมฤทธิ์การดำเนินการตามค่าเป้าหมายรวม

เป้าหมาย	ค่าเป้าหมาย	ระยะเวลาดำเนินการ	ภาค	จังหวัด
ความยั่งยืนทาง ภูมินิเวศ ภูมิสังคม และภูมิ วัฒนธรรม	เพิ่มขึ้นอีกอย่างน้อย ใน ๓ จังหวัด ของ ๒ ภาค	ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕	ตะวันตก ตะวันออกเฉียงเหนือ	ตาก บึงกาฬ เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ลำพูน ลำปาง เชียงราย น่าน พะเยา แพร่ อุดรดิตถ์
			กลาง	พิษณุโลก สุโขทัย เพชรบูรณ์ กำแพงเพชร พิจิตร นครสวรรค์ อุทัยธานี
		ปี พ.ศ. ๒๕๖๖	กลาง	สระบุรี ลพบุรี นครนายก
			ตะวันออกเฉียงเหนือ	ปราจีนบุรี
		ปี พ.ศ. ๒๕๖๗	กลาง	สมุทรสาคร สมุทรสงคราม
			ตะวันออกเฉียงเหนือ	ตราด
		ปี พ.ศ. ๒๕๖๘	ใต้	ชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี

เป้าหมาย	ค่าเป้าหมาย	ระยะเวลาดำเนินการ	ภาค	จังหวัด
				นครศรีธรรมราช กระบี่ พังงา ภูเก็ต พัทลุง ตรัง ปัตตานี สงขลา สตูล นราธิวาส ยะลา

หมายเหตุ :

/๑. การแบ่งภาค แบ่งตามสำนักงานราชบัณฑิตยสภา ได้แบ่งจังหวัดในประเทศไทย จำนวน ๖ ภาค ได้แก่ ภาคเหนือ ๙ จังหวัด ภาคกลาง ๒๑ จังหวัด ภาคตะวันตก ๕ จังหวัด ภาคตะวันออก ๗ จังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๑๙ จังหวัด และภาคใต้ ๑๔ จังหวัด



รูปที่ ๒ แผนที่แสดงจังหวัดที่มีการดำเนินการจัดทำแผนผังภูมิโนเวศา ในพื้นที่ภาคใต้กลาง (ชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช กระบี่ พังงา ภูเก็ต พัทลุง ตรัง ปัตตานี สงขลา สตูล นราธิวาส ยะลา) (ปี พ.ศ. ๒๕๖๘)

๓.๒.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

(๑) เป้าหมาย/ตัวชี้วัด เป้าหมายที่ ๔ การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน และเป้าหมายที่ ๕ การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ เป้าหมายระดับหมวดหมาย : การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบเพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง ตัวชี้วัด : เมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืนมีจำนวนมากขึ้น

(๒) กลยุทธ์การพัฒนา...กลยุทธ์ที่ ๔ เสริมสร้างความเข้มแข็งการบริหารจัดการพื้นที่และเมือง
* หน่วยงานปรับแก้โครงการรายงานผลสัมฤทธิ์ให้สอดคล้องกับคำโครงการของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่
ใช้อ้างอิงในแผนฯ

การบรรลุผลสัมฤทธิ์ของแผนปฏิบัติการด้าน... ประจำปี... ต่อเป้าหมายแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตามที่กำหนดไว้*	
คำเป้าหมายที่สัมฤทธิ์ : มีจำนวน - พื้นที่ที่มีการวางผังภูมิโนเวศแหล่งศิลปกรรม (ย่านชุมชนเก่า จำนวน ๑๕ แห่ง ในพื้นที่ ๒ จังหวัด ในภาคใต้: สงขลา และนครศรีธรรมราช) - ผังภูมิโนเวศแหล่งธรรมชาติในพื้นที่ภาคใต้ (๙ ประเภท จำนวน ๘๘ แห่ง ในพื้นที่ ๑๔ จังหวัด ในภาคใต้ (ชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช กระบี่ พังงา ภูเก็ต พัทลุง ตรัง ปัตตานี สงขลา สตูล นราธิวาส ยะลา)	● บรรลุตามคำเป้าหมาย (สีเขียว)** ○ บรรลุมากกว่าร้อยละ ๗๕ ของคำเป้าหมาย (สีเหลือง)** ○ ดำเนินการได้ร้อยละ ๕๐ - ๗๕ ของคำเป้าหมาย (สีส้ม)** ○ ดำเนินการได้น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของคำเป้าหมาย (สีแดง)**

ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงาน

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ มีจัดทำผังภูมิโนเวศย่านชุมชนเก่าในพื้นที่ภาคใต้ ๒ จังหวัด ได้แก่ สงขลา และนครศรีธรรมราช จำนวน ๑๕ แห่ง/ชุมชน และจัดทำแผนผังภูมิการอนุรักษ์พื้นที่สิ่งแวดล้อมธรรมชาติในพื้นที่ภาคใต้ จำนวน ๘๘ แห่ง และผังพื้นที่อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติ ๙ ประเภท (๘๘ ผัง) ได้แก่ ๑) ประเภทชายหาด จำนวน ๓๓ ผัง ๒) ประเภทน้ำตก จำนวน ๒๓ ผัง ๓) ประเภทภูเขา จำนวน ๖ ผัง ๔) ประเภทเกาะ จำนวน ๓ ผัง ๕) ประเภทถ้ำ จำนวน ๑๔ ผัง ๖) ประเภทโป่งพุร้อน จำนวน ๑ ผัง ๗) ประเภทแหล่งน้ำ จำนวน ๔ ผัง ๘) ประเภทซากดึกดำบรรพ์ จำนวน ๑ ผัง และ ๙) ประเภทธรณีสัณฐานและภูมิลักษณะวรรณ จำนวน ๓ ผัง โดยในกระบวนการจัดทำผังภูมิโนเวศดังกล่าวมีการให้ความรู้ สร้างความตระหนัก และปรึกษาหารือชุมชน หน่วยงานในระดับท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในบริบทของการกำหนดขอบเขตย่านชุมชนเก่า ขอบเขตแหล่งธรรมชาติตามภูมิโนเวศ และเสนอแนวทางการบริหารจัดการพื้นที่วางผังภูมิโนเวศในย่านชุมชนเก่าและแหล่งธรรมชาติดังกล่าว ส่งผลให้เกิดความเข้มแข็งของภาคีเครือข่ายในการบริหารจัดการพื้นที่และเมืองในพื้นที่วางผังภูมิโนเวศดังกล่าว ทั้งนี้ เมืองที่มีย่านชุมชนเก่าที่มีอัตลักษณ์เฉพาะ มีแหล่งธรรมชาติที่สมบูรณ์ ส่งผลให้เกิดแรงจูงใจให้เกิดการอนุรักษ์แหล่งศิลปกรรมจากคนในพื้นที่ เกิดความร่วมมือเชิงบูรณาการในภาคส่วนการพัฒนาต่าง ๆ ทั้งภาคการพัฒนาเมืองท่องเที่ยว และวัฒนธรรม ควบคู่ ทำให้เกิดศักยภาพการเป็นเมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืน แม้ว่าในปี ๒๕๖๖ กำหนดเป้าหมายวางผังภูมิโนเวศภาคกลางทั้งหมด แต่เนื่องจากข้อจำกัดด้านงบประมาณ จึงทำได้เพียงพื้นที่ภาคกลางตอนบนเท่านั้น ส่งผลให้ยังไม่สามารถบรรลุผลสัมฤทธิ์ในพื้นที่ภาคกลางได้ และในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ จะสามารถดำเนินการในพื้นที่ภาคกลางได้ครบทั้งภาค ทั้งนี้ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ได้ดำเนินการในพื้นที่ภาคใต้เพิ่มเติม ๑ ภาค ใน ๑๔ จังหวัด ส่งผลให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ร้อยละ ๑๐๐ ของพื้นที่เป้าหมายซึ่งเป็นภาคใต้ทั้งหมด (สีเขียว)

๓.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง (หากมี)

๓.๒.๑ แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

(๑) เป้าหมาย ระบบบริหารจัดการสภาพแวดล้อมเมืองและมลพิษมีประสิทธิภาพ เพื่อให้มั่นใจถึงคุณภาพสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดีสำหรับประชาชน

(๒) ค่าเป้าหมาย มีระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมที่มีประสิทธิภาพ

การบรรลุผลสัมฤทธิ์ของแผนปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๐ ประจำปี ๒๕๖๗ ต่อเป้าหมายของแผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง ตามที่กำหนดไว้*	
ค่าเป้าหมายที่สัมฤทธิ์ : มีระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมที่มีประสิทธิภาพ	☒ บรรลุตามค่าเป้าหมาย (สีเขียว)** ☐ บรรลุมากกว่าร้อยละ ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีเหลือง)** ☐ ดำเนินการได้ร้อยละ ๕๐ - ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีส้ม)** ☐ ดำเนินการได้น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของค่าเป้าหมาย (สีแดง)**

ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงาน

การบรรลุค่าเป้าหมายการมีระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมที่มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย เป้าหมายตัวชี้วัดย่อย ได้แก่ ๑) ร้อยละของแหล่งธรรมชาติมีผลการประเมินอยู่ในระดับดีตามเกณฑ์การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์ ๒) จำนวนกลไกและ/หรือเครื่องมือในการบริหารจัดการแหล่งธรรมชาติและแหล่งศิลปกรรมตามหลักวิชาการเพิ่มขึ้นและ/หรือได้รับการปรับปรุงทบทวนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ (บรรลุ) ๓) จำนวนพื้นที่ที่มีการบริหารจัดการแหล่งธรรมชาติและแหล่งศิลปกรรมตามหลักวิชาการเพิ่มขึ้น (บรรลุ) และ ๔) ฐานข้อมูลสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม ได้รับการปรับปรุง หรือพัฒนาให้เป็นปัจจุบัน สามารถใช้ประกอบการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ร้อยละ ๑๐๐ (ไม่บรรลุ) ทั้งนี้ต้องบรรลุเป้าหมาย ๓ ใน ๔ ตัวชี้วัด จึงจะบรรลุเป้าหมายตัวชี้วัดหลักในแต่ละปี โดยในปี ๒๕๖๘ บรรลุเป้าหมาย ๓ ใน ๔ ตัวชี้วัด จึงถือว่าบรรลุค่าเป้าหมายมีระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมที่มีประสิทธิภาพในปี ๒๕๖๘ ซึ่งยังต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องจนกว่าจะสิ้นสุดแผนต่อไป



ส่วนที่ ๕

ปัญหาและอุปสรรค



ส่วนที่ ๔ ปัญหาและอุปสรรค

จากการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๐) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ พบว่า การดำเนินงานในภาพรวมสามารถบรรลุและบางตัวชี้วัดมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ อย่างไรก็ตาม ยังปรากฏปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพและความยั่งยืนของการขับเคลื่อนแผนในระยะยาว ดังนี้

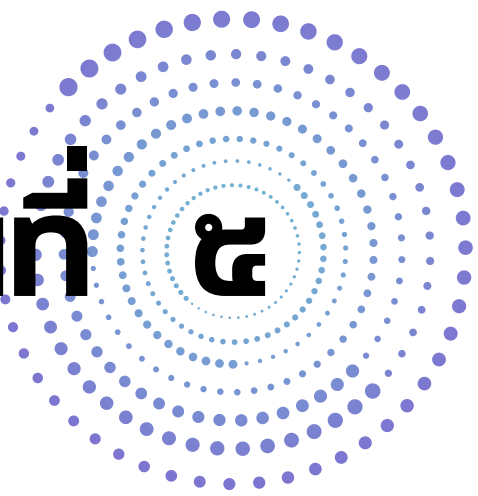
๑) ข้อจำกัดเชิงโครงสร้างของตัวชี้วัด ตัวชี้วัดมุ่งเน้นการวัดผลเชิงปริมาณหรือผลผลิต (Output) เป็นหลัก เช่น จำนวนพื้นที่หรือจำนวนกิจกรรม ส่งผลให้ไม่สามารถสะท้อนผลลัพธ์เชิงคุณภาพของการบริหารจัดการพื้นที่ หรือการเปลี่ยนแปลงเชิงพฤติกรรมและเชิงระบบได้ชัดเจน

๒) ความท้าทายในการขับเคลื่อนเชิงพื้นที่ การนำแผนและแนวทางเชิงนโยบายไปสู่การปฏิบัติในระดับพื้นที่ยังมีความแตกต่างกันตามบริบท ศักยภาพ และความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมถึงการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนและภาคเอกชนที่ยังไม่ต่อเนื่องและไม่ทั่วถึง มีข้อจำกัดของการดำเนินงานโดยหน่วยงานภายนอกหรือเครือข่าย เช่น การจัดทำแผนงาน โครงการที่มีความพร้อมในการดำเนินงานในแต่ละปี ความพร้อมของบุคลากร การสนับสนุนจากผู้บริหารของสถาบันการศึกษาที่ร่วมเป็นเครือข่ายหน่วยอนุรักษ์ เป็นต้น

๓) ข้อจำกัดด้านศักยภาพบุคลากรและทรัพยากร บุคลากรในระดับพื้นที่ส่วนใหญ่มีภารกิจรับผิดชอบหลายด้าน ส่งผลให้การขับเคลื่อนภารกิจด้านสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ไม่สามารถดำเนินการได้อย่างเต็มศักยภาพ โดยเฉพาะการติดตาม ประเมินผล และการต่อยอดเชิงนโยบาย

๔) ข้อจำกัดของระบบข้อมูลและการติดตามประเมินผล ระบบฐานข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ขาดการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงาน ส่งผลให้ต่อการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงนโยบายและการตัดสินใจเชิงบริหาร

๕) ข้อจำกัดด้านงบประมาณ ไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานกิจกรรม/โครงการภายใต้แผนปฏิบัติการฯ ในส่วนของเงินอุดหนุนสำหรับหน่วยอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมท้องถิ่น จึงไม่สามารถขับเคลื่อนการดำเนินงานให้บรรลุผลตามเป้าหมายได้



ส่วนที่ ๕

แนวทางการปรับปรุงการดำเนินการ



ส่วนที่ ๕ แนวทางการปรับปรุงการดำเนินการ

เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการดำเนินงานและสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายของแผนในระยะต่อไป มีแนวทางการปรับปรุงในภาพรวม ดังนี้

๑) ควรเสริมสร้างระบบติดตามและรายงานผลให้เชื่อมโยงกับการบริหารจัดการ โดยกำหนดรอบการติดตามที่ชัดเจน ใช้ข้อมูลจากระบบรายงานเป็นฐานในการวิเคราะห์ความก้าวหน้า ปัญหา และข้อจำกัด เพื่อปรับแผนการดำเนินงานระหว่างปีให้สอดคล้องกับค่าเป้าหมายรายปี

๒) ควรบูรณาการการดำเนินงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและภาคีเครือข่ายอย่างเป็นระบบ โดยกำหนดบทบาทหน้าที่ให้ชัดเจน และส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคประชาชน เพื่อสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายของตัวชี้วัดย่อยที่ต้องอาศัยการดำเนินงานร่วมกัน

๓) ควรพัฒนาศักยภาพบุคลากรและเครือข่ายให้สอดคล้องกับภารกิจตามตัวชี้วัดย่อย และทบทวนรูปแบบการดำเนินงานหรือตัวชี้วัดบางรายการให้เหมาะสมกับบริบทการปฏิบัติจริง โดยนำผลการติดตามและประเมินผลมาใช้เป็นข้อมูลประกอบการปรับปรุงแผนและการดำเนินงานในระยะต่อไปอย่างต่อเนื่อง

๔) ประเด็นที่ยังไม่บรรลุเป้าหมาย เผยแพร่ และผลักดันให้เกิดการขับเคลื่อนแผนงาน/โครงการ ภายใต้แผนปฏิบัติการฯ ไปยังภาคส่วนที่เกี่ยวข้องให้มากขึ้น ประสานขอความร่วมมือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมบูรณาการ และแสวงหาทรัพยากรจากช่องทางต่าง ๆ เพื่อให้มีทรัพยากรที่เพียงพอในการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการฯ

๕) ในระยะครึ่งแผน ควรมีการทบทวนแนวโน้มต่อการบรรลุค่าเป้าหมาย และควรมีการปรับแผนการดำเนินงาน ให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เป้าหมายที่อยู่ในระดับ ร้อยละ ๐ - ๕๐

๖) เพิ่มการสื่อสารสร้างความเข้าใจให้กับเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ร่วมขับเคลื่อนการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและศิลปกรรม ในช่องทางที่หลากหลาย เนื่องจากเป็นต้นทุนที่สำคัญของการสร้างประโยชน์และรายได้ให้กับพื้นที่ในระยะยาว

๗) ควรให้การผลักดันยุทธศาสตร์ที่เงื่อนไขความสำเร็จขึ้นกับการดำเนินงานของหน่วยงานภายนอก หรือเครือข่าย หากมีข้อจำกัดด้านงบประมาณ หรือความพร้อมในการดำเนินงาน